મસનવી મીર હસન

યાને

બદરે મુનીર બેનઝીર.

ઉરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમાં.

છાપી પ્રગટ કરનાર

આદમજી મુલ્લા નુરૂદ્દીન.

મુંબઈ, આંગલો વહરનાક્યુલર પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

સને ૧૮૭૮ ઇસવી. ૧૨૯૫ હીજરી.

કીમત ૦॥= (દસ આના.)

મસનવી મીર હસન
યાને
બદરેમુનીર બેનઝીર.

કરૂં પહેલે તોહીદ યઝદાં રકમ, જહુકા જીસકે સીજદેકો અવ્વલ કલમ.
સરે લોહપર રખ બયાઝેજબી, કહા દુસરા કોઇ તુજહસા નહીં.
કલમ ફેર શહાદતકી ઊંગલી ઊઠા, હુવા હરફ્ઝન યું કે રબ્બુલઉલા.
નહીં કોઇ તેરા ન હોગા શરીક, તેરી ઝાત હય વહદહુ લાશરીક.
પરસ્તશકે કાબીલ હય તુ અય કરીમ, કે હય ઝાત તેરી ગફુર રહીમ.
રહે હમ્દમે તેરી ઇઝ્ઝોવજલ, તુજાહે સીજદા કરતા ચલું સરકે બલ.
વોહ અલહકકે અયેસાહી માબુદહય, કલમ જોલીખે ઉસસે અફઝુદહય
સમોંકા વોહી દીનો ઇમાન હય, મેરા જાનો દીલ ઉસપે કુરબાન હય.
તરોતાઝા ઉસસેહય ગુલઝારે ખલ્ક, વોહ અબરેકરમ હય હવાદારે ખલ્ક.
અગરચે વોહ બેપીકરો ગય્યુર હય, વલે પરવરશ સબકી મંઝુર હય.
કીસીસે બરઆવે ન કુછ કામજાન, જો વોહ મેહેરબાંહોતા કુલમેહેરબાંન.
અગરચે વહાં ક્યાહય ઔર ક્યાનહીં, પર ઉસબીન તો કોઇ કીસીકાનહીં.
મુએપર નહીં ઊસસે રફતો ગુઝસ્ત, ઊસીકે તરફ સબકી હય બાઝગસ્ત,
રહા ક્યોન આર કીસકી બાબત રહી, મુએ ઔર જીતે વોહીહય વોહી.
નેહાંસબસે ઔર સબમેંહય આશકાર. યેહસબ ઉસકે આલમહયેં હઝદાહઝાર
વલેસબ હયં ઉસસે વોહી સબસેપેશ, હમેશાસે હય ઔર રહેગા હમેશ.
ચમનમેંહય વહદતકે યકતા વોહગુલ, કે મુસ્તાકહયેં જીસકે સબ જુઝવ કુલ
ઉસીસે હય કાબા ઉસીસે કનસ્ત, ઉસીકી હય દોઝખ ઉસકી બેહસ્ત.
જીસે ચાહે જન્નતમેં દેવે મુકામ, જીસે ચાહે દોઝખમેં રાખે મુદામ,
વોહ હય માલેકે મુલ્ક દુનીયા વ દીન, હય કબઝેમેં ઉસકે ઝમાનો ઝમીન
સદા બે નમુદોંકી ઉસસે નમુદ, દીલે બુસ્તગાંકો હય ઊસસે કુશુદ.
ઉસીકી નઝરસે હય હમ સબકી દીદ, ઉસીકે સુખનપર હય ગુફ્તો શુનીદ.
વોહી નુર હય સબ તરફ જુલવ ગર, ઉસીકે યેહ ઝરરે હયં શમસો કમર.
નહીં ઉસસેખાલી ગરઝ કોઇશય, વોહ કુછ શયનહીં પરહરએક શયમેંહય

ન ગૌહરમેં વોહ હય્એ ન હય્એ સંગમેં, વ લેકીન ચમકતા હય્એ હર રંગમેં.
વોહ ઝાહેરમેં હરચંદ ઝાહેર નહીં, પે ઝાહેર કોઇ ઊસસે બાહેર નહીં.
તઅમ્મુલસે કીજે અગર ગઔરકુછ, તો સબ કુછ વોહી હય્એનહીં ઔરકુછ
ઉસી ગુલકીબોસે હય્એ ખુશબો ગુલાબ, ફીરે હય્એ લીએસાથ દરીયા હુબાબ
પર ઊસ જોશમેં આકે બહેતા નહીં, સમજહનેકી હય્એ બાત કહેતા નહીં.
કલમ ગો ઝબાં લાવે અપની હઝાર, લીખે કીસતરેહ હમ્દ પરવરદીગાર.
કે આજીઝ હય્એ યહાં અંબીયાકી ઝબાં, ઝબાને કલમકો યેહ કુદરત કહાં.
ઈસ ઓહદેસે કોઇ નીકલતા નહીં, સીવા ઉઝર દરપેશ યહાં કુછ નહીં.
વોહ માબુદ યકતા ખુદાએ જહાં, કે જીસને કીયા કુનમેં કઓનોમકાં
દીયા અકલો ઇદરાક ઉસને હમેં, કીયા બાકમેં પાક ઉસને હમેં.
પયમબરકો ભેજા હમારે લીએ, વસીં ઔર ઇમામ ઉસને પયદા કીએ
જહાંકો ઉન્હોંને દીયા ઇંતેઝામ, બુરાઇ ભલાઇ સમજહકર તમામ.
દીખાઇ ઊન્હોંને હમેં રાહ રાસ્ત, કેતા હો ન ઉસ રાહકી બાઝખ્વાસ્ત.
સો વોહ કઓનસી રાહે શરએ નબી, કે જન્નતકે રસ્તેકો સીધી ગઇ.

નાત હઝરત રીસાલતપનાહ રસલલુલ્લાહો અલૈહે વ આલેહી વ સહબેહી વ સલ્લમ.

નબી કઓન યાને રસુલે કરીમ, નબુવ્વતકે દરીયાકા દુરરેયતીમ,
હુવા ગો કે ઝાહેરમેં ઊમ્મી લકબ, યેહ ઇલ્મે લદુન્ની ખુદાદીલપે સબ.
બગએરઝ લીએ ઔર કીએ પેરકમ, ચલે હુકમપર ઉસકે લોહો કલમ
હુવા ઇલ્મદીં ઉસકા જો આશકાર, ગુઝસ્તા હુએ હુકમ તકવીમપાર.
ઉઠા કુફર ઇસલામ ઝાહેર કીયા, બુતોંકો ખુદાઇસે બાહેર કીયા.
કીયા હકને નબીઓંકા સરદાર ઉસે, બનાયા નબુવ્વતકા હકદાર ઉસે.
લીખા અશરફુન્નાસ ખએરલઅનામ, નબુવ્વત જોકી હકને ઉસપે તમામ
બનાયા સમજહ બુઝહકર ખુબ ઉસે, ખુદાને કીયા અપના મહબુબ ઉસે.
કરૂં ઊસકે રતબેકા કયા મએં બયાં, ખડે હોં જહાં બાંધ સફ મુરસેલાં.
મસીહ ઉસકે બરગહકા હય્એ પારાદોઝ, તજલ્લીએતુર ઉસકી મશઅલ ફરોઝ
બલાલ ઊસકે ગુલઝારકા બાગબાં, સુલેમાંસે કઇ મોહરદાર ઊસકે યહાં,
બીઝર ઊસકે સરકારકા આબદાર, ફેરાસાઝ દાઊદસે યહાં હઝાર.

મોહમદકે માનીંદ જગમેં નહીં, હુવાહએ ન અએસા ન હોગા કહીં,
પેહથી રમઝ જો ઉસકા સાયાનથા, કે રંગે દુઇ વહાંતક આયા નથા.
ન હોનેકે સાએકા પેહથા સબબ, હુવા સર્ફ પોશીશમેં કાએકે સબ.
વોહ કદ ઇસલીએથા ન સાયા ફીગન, કે થા વોહ ગુલએક મોઅજેઝેકા બદન.
બનાસાયા ઉસકા લતીફ ઇસકદર, ન આયા લતાફતકે બાએસ નઝર.
અજબ ક્યા જો ઉસ ગુલકા સાયા ન હો, કે થા વોહ ગુલેકુદરતે હકકોબો.
ખુશ આયા ન સાએકો હોના જુદા, ઉસીનુર હકકે રહા બેરપા,
નડાલી કીસી શખ્સપર અપની છાંવ, કીસીકા ન મુંહદેખા દેખકેઉસકેપાંવ
વોહ હોતા ઝમીંગીર ક્યા ફરશપર, કદમ ઉસકે સાએકાથા અરશપર.
ન હોનેકે સાએકી એકવજહે ઔર, મુજાહે ખૂબ સુજહીપર હએ શરતેગઓર
જહાંતક કે થે યાંકે અહેલે નઝર, સમજકે માયએ નુર કોહલુલ બસર.
સમોંને લીઆ પુતલીઓંપે ઉઠા, ઝમીંપર ન સાએકો ગીરને દીયા.
સીઆહીકી પુતલીકાહએ યેહ સબબ, વોહી સાયાફીરતાહએ આંખોંમેં અબ.
વગરના થી પેહ ચશ્મ અપની કહાં, ઇસીસે યેહ રોશન હએ સાગ જહાં.
નઝરસે વોહ ગાયબ જો સાયારહા, મીલા હકકે દીલમેં સમાયા રહા,
નહીં ઉસકા હમસર કોઇ જુઝ અલી, કે ભાઇકા ભાઈ વસીકા વસી.
હુઇ જો નબુવત નબીપર તમામ, હુઇ નાત ઉસકે વસીપર તમામ.

મનકબત હઝરત અલી કરમુલ્લાહ વજહો.

અલી દીનો દુનીઆકા સરદાર હએ, કે મુખતારકે ઘરકા મુખતાર હએ.
દયારે ઇમામતકે ગુલશનકા ગુલ, બહારે વીલાયતકા બાગે સુબુલ.
અલી રાઝદારે ખુદા વ નબી, ખબરદારે સીરરે ખફી ઔર જલી.
અલી બંદએ ખાસ દરગાહે હક, આલી સાલીકો રહરવે રાહે હક.
અલીએ વલી ઇબ્ને અમ્મે રસુલ, લકબ શાહે મરદાં વ ઝવજે બતુલ.
કહે યું જો ચાહે કહે બએરસે, પે નીસબત અલીકો નહીં ગએરસે.
ખુદા નફસે પએગમબરશ ખ્વાંદા અસ્ત, દીગરરા ફઝીલત બકસ માંદાઅસ્ત
યહાં બાતકીભી સમાઇ નહીં, નબી ઔર અલીમેં જુદાઇ નહીં.
નબીઓ અલી હરદો નીસબત બહમ, દોતાઓ યકે ચું ઝબાને કલમ.
અલીકા અદુ દોઝખી દોઝખી, અલીકા મોહેબ જન્નતી જન્નતી.

નબી ઔર અલી ફાતમાં ઔર હસન, હુસેન હબીને હએદર પેહહએં પંજતન
હુઇઉનપે દોજગકી ખુબીતમામ, ઉન્હોંપર દુરૂદ ઔર ઉન્હોંપર સલામ.
અલીસે લગા તા બ મહેદીએ દીં, યેહ હએં એક નુરે ખુદાએ બરીં.
ઉન્હોંસેહએ કાયમ ઇમામતકા ઘર, કે બારાસોતું હએં યેહ ઇસના અશર.
સગીરા કબીરાસે યેહ પાક હએં, હીસાબે અમલસે યેહ બેબાક હએં.
હુવા યહાંસે ઝાહિર કમાલે રસુલ, કે બેહતર હુઇ સબસે આલે રસુલ.
સલામ ઉનપે જોઉનકે અસહાબ હએં, વોહ અસહાબ કએસે કે અહબાબહએં
ખુદાને ઉન્હોંકો કહા મોમેનીન, વોહએં ઝીનતે આસમાનો ઝમીન.
ખુદા ઉનસે રાઝી રસુલ ઉનસે ખુશ, અલીઉનસે રાઝી બતુલ ઉનસે ખુશ.
અબુબકર ઔર ઉમરો ઉસમાં અલી, યેહ બેશકહએં અરકાને દીને નબી.
હુઇ ફરઝ ઉનકી હમેં દોસ્તી, કે હએં દીલસે યેહ જાંનીસારે નબી.

મુનાજાત.

ઇલાહી બહક્કે રસુલે અમીં, બહક્કે અલી વ બઅસહાબેદીં,
બહક્કે બતુલ વ બઆલે રસુલ, કરૂં અરઝ જો મએં સો હોવો કુબુલ.
ઇલાહી મએં બંદા ગુનાગાર હું, ગુનાહોંમેં અપને ગીરાંબાર હું,
મુજહે બખ્શીયો મેરે પરવરદીગાર, કે હએ તું કરીમ ઔર આમુરઝગાર.
મેરી અરઝ યેહ હએકે જબ તક જીવું, શરાબે મોહબ્બતકો તેરે પીવું.
સીવાતેરીઉલફતકે ઔર સબહએં હેચ, યેહી હો નહો ઔર કુછ હેચહેચ
જો ગમહોતો હો આલે અહમદકા ગમ, સીવાઉસઅલમકે નહો કુછ અલમ
રહે સબ તરફસે મેરે દીલકો ચએન, બહક્કે હસન ઔર બહક્કે હુસેન.
કીસીસે ન કરની પડે ઇલતેજા, તુ કર ખુદબખુદ મેરી હાજત રવા,
સહી ઔર સાલીમ સદા મુજહકોરખ, ખુશીસે હમેશા ખુદા મુજહકોરખ.
મેરી આલો અવલાદકો શાદરખ, મેરે દોસ્તોંકો તું આબાદ રખ,
મએંખાતાહું જીસકા નમક અએકરીમ, સદારહમકર ઉસપે તું અએકરીમ.
જીવું આબરૂં ઔર હુરમતકે સાથ, રહું મએં અઝીઝોંમેં હુરમતકે સાથ.
બર આવેં મેરે દીનો દુનીયાકે કામ, બહક્કે મોહમ્મદ અલેહીસ્સલામ.

તારીફ સુખનકી.

પીલા મુજકો સાકી શરાબે સુખન, કે મફતુહ હો જીસસે બાબે સુખન.
સુખનકી મુજહે ફીકર દીનરાતહએ, સુખન હએતોહએ ઔર ક્યાબાતહએ

સુખનકે તલબગારહએં અકલમંદ, સુખનસે હએ નામે નીકોયાં બુલંદ.
સુખનકી કરે ફીકર મરદાંને કાર, સુખન નામ ઉનકા રખે બરકરાર.
સુખનસે વાહી શખ્સ રખતે હએ કામ, જીસે ચાહીએ સાથ નેકીકે નામ.
સુખનસે સલફકી ભલાઇ રહે, ઝબાંને કલમસે બડાઇ રહે.
કહાં રૂસતમો ગેવ અફરાસીઆબ, સુખનસે રહે યાદ યેહ નકશખ્વાબ.
સુખનકા સીલાયાર દેતે રહે, જવાહીર સદા મોલ લેતે રહે
સુખનકા સદા ગરમ બાઝાર હએ, સુખન સંજ ઉસકા ખરીદાર હએ.
રહે જબ તલક દાસતાને સુખન, ઈલાહી રહે કદરદાને સુખન.

મદહ શાહઆલમ પાદશાહકી.

મદેવે ફલક શાહેઆલી ગોહર, ઝમીંબોસ હોં જીસકે શમસો કમર.
જહાં ઊસકે પરતવસે હએ કામયાબ, વોહ હએ બુરજે અકલીમમેં આફતાબ
ઊસી મેહરસે હએ મુનવ્વર યેહ માહ, જહાં હોવે ઔર હો જહાંદારશાહ.
વોહ મેહરેમુનવ્વર યેહ માહેમુનીર, ઔર ઉસકા યેહ નજમે સઆદતવઝીર

મદહ વઝીર આસેફુદદવલા બહાદુરકી.

ફલક રૂતબા નવ્વાબ આલીજનાબ, કે હએ આસેફુદદવલા જીસકા ખીતાબ
વઝીરે જહાં આલમેં અદલો દાદ, હએ આબાદીએ મુલ્ક જીસકી મુરાદ.
જહાં અદલસે ઉસકે આબાદ હએ, ગરીબાં ફકીરોંકા દીલશાદ હએ.
શીરે ભાગતા મોરસે પીલે મસ્ત, ઝબરદસ્ત ઝાલીમપે હએ ઝેર દસ્ત.
કતાંપર કરે માહ અગર બદ નઝર, તો આધાઇ ઘર હોવે આવા ઉધર.
કીસીકા અગર મુફત લે ઝુલ્ફ દીલ, તો ખાયા કરે પેચ વોહ મુત્તસીલ.
વોહ ઇનસાફસે દર ગુઝરતા નહીં, કીસીપર કોઇ શખ્સ મરતા નહીં.
ન હો શેરો બકરીમેં કુછ ગુફતગુ, અગર ઉસકા ચીતા નહોવે કભુ.
ગર આવાઝસુન સએદકી કુછકહે, તો બાઝઆએ સય્યાદ ઔર ચુપ રહે.
શીરે શમાકે ગીર્દ ગીર્દ ઊસકે ચોર, સબા ખીંચને જાએ ઉસકો બઝોર.
ન લે જબતલક શમઆ પરવાનગી, પતંગેકે પરકો ન છેડે કભી,
અગર આપસે ઊસપે વોહ આ ગીરે, તો ફાનુસમેં શમઆ છુપતી ફીરે.
ગર અહયાનન ઊસકે જલેં બાલોપર, તો ગુલગીરલે શમઆકા કાટ સર.

ઉસે અદલકી જો તરેહ યાદ હુએ, કીસે યાદ હુએ વોહ ખુદાદાદ હુએ.
સીતમ ઊસકે હાથોંસે રોયાકરે, સદા ફીતનએ દહેર સોયા કરે.
ઘરોંમેં ફરાગતસે સોતેહુએં સબ, પડે ઘરમેં ચોર અપને રોતેહુએં સબ.
વોહ હુએ બાએસે અમન ખુદાકલાં, કે હુએ નામસે ઉસકે મુશતકઅમાં
બયાંને સખાવત કરૂં ગર રકમ, તો દર ઝેર કાગઝપે હોવે કલમ.
નઝરસે તા જોહકી દેખા જીધર, દીયા માસલે નરગીસ ઉસે સીમોઝર.
સખાવતયેહ અદનાસી એક ઉસકીહુએ, કે એકદીન દોશાલેદીયા સાતસએ
સીવા ઉસકે હુએ ઔર યેહ દાસતાં, કે હો જીસપે કુરબાન હાતમકી જાં.
હુઇ કમ જો એકબાર કુછ બરશીકાલ, ગીરાનીસી હોનેલગી એક સાલ.
ગરીબોંકા દમ સબ નીકલને લગા, તલફ્ફુલકાભી પાંવ ચલને લગા,
વઝીરૂલ મુમાલીકને તદબીર કર, ખુદાકી દીયા રાહમેં માલો ઝર.
મોહલ્લે મોહલ્લે કીયા હુકમ યેહ, કે બાઝેસે ઊસ ગમકી ખોલે ગોરેહ.
યેહ ચાહા કે બલકત કીસી ઠ'પ જીએ, ટકે લાખ લાખ એકદીનમેં દીએ.
યેહ નાઝીશપડી મુલ્કમેં જો તમામ, લીયા હાથને ઊસકે ગીરતોંકો થામ.
ફકીરોંકીભી યહાંતલક તો બની, કે એક એક યહાંતક હુવા જબ ગની.
યેહ ક્યા દખલ આવાઝ દે જો ગદા, ચીટકનેકી ગુલકે ન હોવે સદા.
કદહ લેકે નરગીસકી જો વો હુબડી, તો બીજલતસે જાવે ઝમીંમેં ગડી.
ન હો ઉસકા શામીલ જો અબરેકરમ, અસર અબરનએસાંસે હોવે અદમ
હરએક કામ ઉસકા જહાંકી મુરાદ, ફલાતું તબીઅત અરસ્તું નઝાદ.
જબ અએસાવોહ પએદાહુવાહુએબશર, તબ ઊસકો દીયાહુએ યેહકુછ ઝર.
લીખું ગર શજાઅતકા ઉસકે બયાં, કલમ હો નીરા રૂસ્તમે દાસતાં.
ગઝબસેવોહહાથ અપનાજીસપરઉઠાએ, અજલકાતમાંચા કસમઉસકીખાએ
કરે જીસ જગા ઝોર ઉસકા નમુદ, દીલ આહનકા ઉસજાપે હોવે કબુદ.
ચલે તેગ ગર ઉસકી રોઝે મસાફ, નઝર આવે દુશમનસે મએદાન સાફ.
અગર બેહયાઈસે કોઇ અદુ, મીલા દેવે ઉસ તેગસે મુંહ કભુ.
તો અએસેહી ખાકર ગીરે સરકેબલ, કે સરપર ખડી ઉસકે રોવેઅજલ.
ન હો ક્યું કે વોહ તેગબરકે ગઝબ, કે બરશીશકી તશદીદ જવહહરહુએં સબ
લગાવે અગર કોહપર એક વાર, ગુઝરજાવે યું જએસે સાબુન સેતાર.
હુઈ હમકીસમ ઊસસે તેગેઅજલ, નીકલઆએ યેહ ગીરપડે વોહ અગલ
ગઝબસે ગઝબ ઉસકે કાંપા કરે, તહવ્વરભી હએબતસે ઉસકે ડરે.

ઔર ઉસઝારપર હય્એ યેહ શરમોહવા, કે હય્એ બહરકા જય્એસે દરીયા બહા.
જહાંતકકે હય્એં ઇલ્મોકસબોકમાલ, હરએકફનમેં માહિરહય્એ વોહ ખુશખસાલ
સુખન વાં સુખન સંજ શીરીં ઝબાં, વઝીરે જહાંનો વહીદે ઝમાં.
સુખનકી નહીં ઉસસે પોશીદાબાત, ઝાહીર હય્એં સબ સહેલ ઉસકે નુકાત.
સલીકા હરએક ફનમેં હરબાતમેં, નીકલતી નહીં બાત દીન રાતમેં.
સદા સય્એરપર ઔર તમાશેપે દીલ, કુશાદા દીલી ઔર ખુશી મુત્તસીલ.
ન હો ઉસકો ક્યુંકર હવાએ શીકાર, તહવ્વર શઆરોંકા હય્એ યેહ શઆર.
દીલેરોંકેતઈ હય્એ દીલેરોંસે કામ, કે રહેતાહય્એ શેરોંકો શેરોંસે કામ.
ખુલે બંદ જીતનેહય્એં સહરામેં સય્એદ, હય્એં નબ્બાબકે દામ ઉલફતમેં કય્એદ.
ઝે મેહેરશ દીલે આહુવાં સોખતા, બશીતરાક ઓ ચશ્મ હાદોખતા.
શુજાઅતકા હીમતકા યેહ કામહય્એ, દીરમ હાથમેં હય્એ કે યા દામહય્એ.
નહોતા અગર ઉસકો અઝમે શીકાર, દરીંદાસે બચતા ન શહેરોદયાર.
ન બચતે જહાંબીચ ખુરદોબુઝુર્ગ, યેહ હોજાતે સબ લુકમએ શેરોગુર્ગ.
હરઇનસાનપર ઉસકા એહસાન હય્એ, કે બેબાક ઇનસાનકી જાન હય્એ.
બનાઇ જહાં જીસને નખચીરગાહ, રહે સય્એદવાં આકેશામો પીગાહ.
રખા સય્એદબહરીકા જીસ દમખીઆલ, લીયા પુસ્તપર અપને માહીનેજાલ.
મગર અપના દેતેહય્એં જી જાનકર, કે ડાંપોંપે ગીરતેહય્એં આન આનકર.
નશમજાંહો નીકલનેહય્એં દરીયામેં સુસ, ખુશીસે ઉછલતેહય્એં દરીયામેં સુસ.
ચરીંદોંકા દીલ ઇસ તરફ હય્એ લગા, પરીંદાં હો રહેતીહય્એ ઉસકો હવા.
પીલંગોંકા હય્એ બલકે ચીતાયેહી, કમરબા બંધાવેં હમારી કોઇ.
ખડે ઉડતે હોતેહય્એં સરજોડ જોડ, કે ૯ કઓન દેતાહય્એ હુદહુદકે હોડ
ખગર ઊસકી સુનકરકે ગેંડા ચલે, કે હાથીભી હો મસ્ત એંડાચલે.
જોકુછ દીલમેં ગેંડેકે આવેખીયાલ, તો ભાગે ઉસ આગેસીપર અપનીડાલ
ઇતાઅતકે હલકેસે ભાગેજો ફીલ, પીલંગ ઉસકી આંખોંમેં હો રોદેનીલ.
સો વોહતો ઇતાઅતમેં એકદસ્ત હય્એં, નશામેં મોહબ્બતકે સર મસ્ત હય્એં.
ઉસીકેલીએ ગોકે હય્એં વોહ પહાડ, કદમ અપના રખતેહય્એં સબ ગાડગાડ
કે શાયદ મુશર્રફ સવારીસેહો, સરઆફરાઝ ચલકર અમારીસેહો.
ચલન જબ યેહ કુછહોવે હય્એવાનકે, તો ફેર હક બજાનીબ હય્એ ઇનસાનકે.
કીસેહો ન સોહબતકી ઉસકેહવસ, વલે ક્યાકરે જો નહો દસ્તરસ.
ફલક બારગાહા મલક દરગહા, જુદા મય્એં જો કદમોસે તેરે રહા.

નકુછ અકલને ઔર ન તદબીરને, રખા મુજહકો મેહેરમ તકદીરને.
પર અબ અકલને મેરે બોલેહએ હોશ, દીયાહએ મદદસે તેરે મુજહકો હોશ
સો મએં એક કહાની બનાકર નઇ, દુરે ફીકરસે ગુંદ લડીયાં કઇ.
લેઆયાહું ખીદમતમેં બાહેરે નીયાઝ, યેહ ઉમેદ હએ ફીરકેહું સરફરાઝ.
મેરી ઊઝરો તસીર હોવેં કુબુલ, બહકકે અલી વ બઆલે રસુલ.
રહે જાહો હરમત યેહ તેરી મુદામ, બહકકે મોહમ્મદ અલેહીસ્સલામ.
રહે શાદો આબાદ સબ ખએરખ્વાહ, ફીરે ઉસ ઘરાનેકે દુશમન તબાહ.
અબ આગે કહાનીકી હએ દાસ્તાં, ઝરા સુનીયો દીલદેકે ઇસકા બયાં.

આગાઝ દાસ્તાન.

કીસી શેહેરમેથા કોઈ પાદશાહ, કે થા વોહ શહીનશાહ ગેતીપનાહ.
બહોત હશ્મતો જાહો માલોમનાલ, બહોત ફઓજસે અપને ફરખુંદાફાલ.
કઇ પાદશાહ ઊસકો દેતેથે બાજ, ખતાઓ ખુતનસે વોહ લેતા ખીરાજ.
કોઇદેખતા આકે જબઊસકી ફઓજ, તો કેહેતાકે હએ બહરસ્તીકીમઓજ
તવેલેકે ઉસકે જો અદનાથે ખર, ઊન્હેં નાલબંદીમેં મીલતાથા ઝર.
જહાંતક કે સરકસથે અતરાફકે, વોહ ઉસ શાહકે રહેતે કદમોં લગે.
રઅયતથી આસુદા વ બેખતર, ન ગમ મુફલીસીકા ન ચોરીકા ડર.
અજબ શેહેરથા ઉસકા મેનોસવાદ, કે કુદરત ખુદાઇકી આતીથી યાદ.
લગેથે હરએક જા પે વહાં સંગોખીસ્ત, હરએક કુચા ઉસકાથા રશ્કે બેહીસ્ત
ઝમીં સબ્ઝાસએરાબ આલમ તમામ, નઝરેકાતરાવત વહાં સુબહો શામ.
કહીં ચાહોચશમાં કહીં હઓઝો નહેર, હરએક જાપે આબે લતાફતકી નહેર.
ઇમારતથી ગચકી વહાં બેશતર, કે ગુઝરે સફાઇસે ઉસપર નઝર.

કરૂં ઉસકી વસઅતકા કયા મએં બયાં, કે જીું ઇસફહાંથા વોહ નીસ્ફેજહાં.
હુનરમંદ વહાં અહેલેહુરફા તમામ. હરએક નોઅ ખલકતકાથા ઇઝદહામ.
જહાંતક કે રસતેથે બાઝારકે, કહે તો કે તખ્તેથે ગુલઝારકે.
યેહ દીલચસ્પ બાઝારકા ચઓકથા, કે ઠએરે જહાંબસ વહીં દીલલગા.
વોહ પુખ્તા દુકાનોકી દીવારો દર, સુફેદીપે જીસકે ન ઠહેરે નઝર.
સફાઇપર ઊસકે નઝર કરગએ, ઊસે દેખકર સંગ મરમર ગએ.
કહું કીલેકી ઉસકે કયા મએં શકોહ, ગએ દબ બુલંદી કો દેખ ઉસકે કોહ.
વોહ દવલતસરા ખાનએ નુરથા, સદા અએશોઅશરતસે મામુરથા.
હમેશા ખુશી રાત દીન સએર બાગ ન દેખા કીસી દીલપે જુઝ લાલદાગ.
સદા અએશોઅશરત સદા રાગોરંગ, નથા ઝીંદગીસે કોઈ અપને બતંગ.
ગની વહાં હુવા જોકે આયા તબાહ, અજબ શહેરથા વોહ અજબ પાદશાહ
ન દેખા કીસીને વહાં કોઈ ફકીર, હુવા ઉસકી દવલતસે ઘરઘર અમીર.
કહાંતક કહું ઊસકા જાહો હશમ, મહેલ ઔર મકાં ઉસકા રસ્કેઇરમ.
સદા માહ રૂયોંસે સોહબત ઉસે, સદા જામ ઝમોંસે રગબત ઊસે.
હઝારોં પરીપએકર ઉસકે ગુલામ, કમરબસ્તા ખીદમતમેં હાઝીર મુદામ.
કીસી તરેહકા વોહ ન રખતાથા ગમ. મગર એક અવલાદકાથા અલમ.
ઉસીબાતકા ઉસકે દીલપેથા દાગ, ન રખતાથા વોહ અપને ઘરકા ચીરાગ.
દીનોંકા અજબ ઉસકે યેહ ફેરથા, કે ઊસ રોશનીપર યેહ અંધેરથા.
વઝીરોંકો એકરોઝ ઊસને બુલા, જો કુછ દીલકા અહેવાલથા સો કહા:
કે મએં કયાકરૂંગા યેહ માલોમનાલ, ફકીરીકા હએ મેરે દીલપે ખીયાલ.
ફકીર અબ ન હું તો કરૂં કયા ઇલાજ, ન પએદાહુવા વારીસે તખ્તો તાજ.
જવાની મેરી હોગઇ સબ બસર, નમુદાર પીરી હુઇ સરબસર.
દરેગા કે ઓહદે જવાની ગુઝસ્ત, જવાની મગો ઝીંદગાની ગુઝસ્ત.
બહોત મુલ્કપર જાન ખોયા કીયા, બહોત ફીકર દુનીયામેં સોયા કીયા.
ઝેહે બેતમીઝી વ બેહાસલી, કે અઝફીકર દુનીયા વ દીં ગાફલી.
વઝીરોંનેકી અરઝ અએ આફતાબ, ન હો તુજકો ઝર્રા કભી ઇઝતેરાબ
ફકીરી જો કીજે તો દુનીયાકેસાથ, નહીં ખુબ જાના ઊધર ખાલી હાથ.
કરૂં સલતનત લેકે આમાલ નેક, કે દોનોં જહાંમેં રહે હાલ નેક.
જો આકીલ હોંવે સોચમેં ડુકરહેં, કે અએસા ન હોવે કે ફેર સબ કહેં.
તો કારેઝમીં રા નીકો સાખતી, કે બર આસમાંનેઝપર દાખતી.

યેહ દુનીયા જો હએ મઝરએ આખેરત, ફકીરીમેં ઝાયાકરો ઈસિકો મત.
ઈબાદતસે ઈસ કીશ્તકો આબદો, વહાં જા કે ખીરમનભી તય્યાર લો.
રખો યાદ અદલો સખાવતકી બાત, કે ઉસ ફએઝસેહએ તુમ્હારી નજાત.
મગર હાં જો અવલાદકા હએ યેહ ગમ, સો ઉસકા તરદદુદભી કરતેહએં હમ.
અજબ ક્યા કે હોવે તુમ્હારે ખલફ. કરો તુમ ન અવકાત અપની તલફ.
ન લાઓ કભી યાસકી ગુફતગુ, કે આયા હએ કુરઆંમેં લાતકનતુ.
બુલાતેહએં હમ અહલે તંજીમકો, નસીબોંકો અપને ઝરા દેખલો.
તસલ્લી તો દે શાહકો ઊસનમત, વલે અહલેતંજીમકો ભેજે ખત.
નજુમી ઔર રમ્મલ ઔર બરહમન, ગરઝ યાદથા જીસકો ઉસ ઢંપકા ફન.
બુલાકર ઊન્હે શાહકને લેગએ, જો હએં રૂપરૂ શાહકે સબ દેગએ.
પડા જબ નઝર વોહ શહે તાજો તખ્ત, દોઆદી કે હો શાહકે બેદારબખ્ત.
કીયા કાએદેસે હએરકર સલામ, કહા શાહને મએં તુમસે રખતાહું કામ.
નીકાલોઝરા અપનીઅપની કીતાબ, મેરાહએસવાલ ઉસકા લીખો જવાબ
નસીબોંમેં દેખોતો મેરે કહીં, કીસીસેભી અવલાદ હએ યા નહીં.
યેહ સુનકર વોહ રમ્મલ તાલે શનાસ, લગે ઝાયચે ખીંચને બેકીયાસ.
ધરી તખ્તી આગે લીયા કુરઆ હાથ, લગા ધ્યાન અવલાદકા ઉસકે સાથ.
જો ફેંકેતો શીકલેંકઇ બએઠીં મીલ, કઇ શીકલસે હોલ ગયા ઉનકા ખીલ
જમાઅતને રમ્મલકી અરઝકી, કે હએ ઘરમેં ઉમ્મેદકી કુછ ખુશી.
યેહ સુન હમસે અએ આલેમોંકે શરીક, બહોત હમને તકરારકી હરતરીક
બયાઝ અપની દેખી જો ઇસ રમલકી, તો એક એક નુકતા હએ ફરદે ખુશી
હએ ઇસ બાતપર ઇજતેમાએ તમામ, કે તાલેમેં ફરઝંદ હએ તેરે નામ.
ઝનોઝવજકે ઘરમેં હએગી ફરહ, પીયાકર મએ વસ્લકા તુ કદહ.
નજુમીભી કહેનેલગે દરજવાબ, કે હમનેભી દેખીહએ અપની કીતાબ.
નહુસતકેદીન સબગએહએં નીકલ, અલમ અપના સબ કરચુકાહએ ઝોહલ
સીતારેને તાલેકે બદલે હએં તઔર, ખુશીકા કોઇદીનમેં આતાહએ દઔર.
નઝરકી જો તસદીસો તસલીસપર, તો દેખા કે હએ નેક સબકી નઝર.
કીયા પંડીતોંને જો અપના બીચાર, તો કુછ અંગલીઓંપર કીયા ફેર શુમાર.
જનમપત્ર ઊસ શાહકા દેખકર, તુલા ઔર પરછકપે કરકે નઝર.
કહા રામજીકી હએ તુમપર દયા, ચંદરમાસા બાલક તેરે હોવેગા.
માહારાજકે હોંગે મકસદ શીતાબ, કે આયાહએ અબ પાંચવા આફતાબ.

નીકલતેહએં અબતો ખુશીકે બચન, ન હો ગર ખુશી તો ન હોં બરહમન
નસીબોંને કી આપકી યાવરી, કે આઇહએ અબ પાંચવીં મુશ્તરી.
મુકર્રર તેરે ચાહીએ હો પીસર, કે દેતીહએ યું અપની પોથી ખબર.
વ લેકીન મુકદદરહએં કુછ ઔરભી, કે હએં ઇસ મેલેમેં ખુરે તઓરભી.
યેહ લડકાતો હોગા વલે ક્યાકહેં, ખતર હએ ઉસે બારવેં બરસમેં.
ન આવે યેહ ખુરશીદ બાલાએબામ, બુલંદીસે ખતરા હએ ઉસકો તમામ.
ન નીકલે યેહ બારા બરસ રશ્કે માહ, રહે બુરજમેં યેહ મહે ચારદાહ.
કહા શાહને સુનકે ઊનકે તઇં, કહો જીકા ખતરા તો ઉસકો નહીં?
કહા જાનકી સબતેહ ખએર હએ, મગર દસ્ત ગુરબતકી કુછ સએર હએ.
કોઈ ઉસપે આશકહો જીન્નો પરી, કોઇ ઊસકી માશુકહો ઇસ્તરી.
કુછ અએસા નીકલતાહએ પોથીમેં અબ, ખરાબીહો ઉસકી કીસીકે સબબ
હુઇ કુછ ખુશી શાહકો ઔર કુછ અલમ, કે દુનીયામેં તો અમહએ શાદી વગમ
કહા શાહને ઉસપર નહીં એતબાર, જો ચાહે કરે મેરા પરવરદીગાર.
યેહ ફરમા મહેલમેં દરઆમદ હુએ, મુનજ્જીમ વહાંસે બરઆમદ હુએ.
ખુદાપર ઊસીકા જો થા એતેકાદ, લગા માંગને હકસે અપની મુરાદ.
ખુદાસે લગા કરને વોહ ઇલતેજા, લગા આપ મસ્જીદમેં રખને દયા.
નીકાલા મુરાદોંકા આખીર સુરાગ, લગાઇ ઉધર લવતો પાયા ચીરાગ.
સહાબે કરમને કીયા જો અસર, હુઇ કીસ્ત ઊમ્મેદકી બારવર.
ઉસી સાલમેં યેહ તમાશા સુનો, રહા હમલ એકઝવજએ શાહકો.
જો કુછ દીલપે ગુઝરેથે રંજોતઅબ, મુબદ્દીલહુએ વોહ ખુશીસાથ સબ.
ખુશીસે પીલા મુજકો સાકી શરાબ, કોઇ દીનમેં બજતાહએ ચંગોરબાબ.
કરૂં નગમએ તહનીયતકો શુરૂ, કે એક નેક અખ્તર કરે હએ ગુલુ.

દાસતાન તવલ્લુદ હોનેકી શાહઝાદએ બેનઝીરકી.

ગએ નવ મહીને જબ ઉસપે ગુઝર, હુવા શાહકે ઘરમેં તવલ્લુદ પીસર.
અજબ સાહેબેહુસ્ન પએદા હુવા, જીસે મેહેરોમાહ દેખ શએદા હુવા.
નઝરકો ન હો હુસ્નપર ઉસકે તાબ, ઊસે દેખ બેતાબ હો આફતાબ.
હુવા વોહ જો ખુસ શીકલસે દીલપીઝીર, રખા નામ ઉસકા શહે બેનઝીર.
ખવાસોં ને ખ્વાજાસરાઓંને જા, કઇ નઝરેં ગુઝરાનીયા ઔર કહા.
મુબારક તુજેહો અએ શાહ નેકબખ્ત, કે પએદા હુવા વારીસે તાજોતખ્ત.
સીકંદર નીઝાદ ઔર દારા હશમ, ફલક મરતબત ઔર અતારૂદરકમ.
રહે ઉસકી અકલીમ ઝેરેનગીં, ગુલામી કરેં ઉસકી ખાકાનચીં.
યેહસુનતેહી મુઝદા બાછા જો નમાઝ, કીએ લાખ સીજદેકે અએ બેનીયાઝ.
તુજેહે ફઝલકરતે નહીંલગતી બાર, ન હો તુજહસે માયુસ ઉમેદવાર.
દુગાના શુકરકા ગરઝકર અદા, તહય્યા કીયા શાહને જશનકા.
વોહ નઝરેં ખવાસોંકી ઓજોંકી લે, ઉન્હેં ખીલઅતો ઝરકા ઇનઆમ દે.
કહા જાઓ જો કુછ કે દરકાર હો. કહો ખાનસામાંસે તય્યાર હો.
નકીબોંકો બુલવાકે યું કેહદીયા, કે નક્કારખાનેમેં દો હુકમજા.
કે નવબત ખુશીકી બજાવેં તમામ, ખબર સુનકે યેહ શાદહોં ખસોઆમ.
યેહ મુઝદા જો પહોંચા તો નક્કારચી. લગા હરજગા બાદલા ઔર ઝરી.
બના ઠઠ નક્કારખાનેકા સબ, માહય્યાકર અસાબાબ અએશો તરબ.
ગીલાફ ઉસપે બાનાતપર ઝરકે ટાંક, શીતાબીસે નક્કારોંકો સેંકસાંક.
દીયા ચોબકો પહેલે બમસે લગા, લગી હરતરફ ફએલનેકો સદા.
કહા ઝરસે બમને બહેરેશગું, કે દું દું ખુશીકી ખબર કયું ન દું.
બજે શાદીયાને વહાં ઊસ ઘડી, હુઇ ગીરદોપેશ આકે ખલકત ખડી.
બહમ મીલકે બએઠે જો શાહના નવાઝ, બીના મુંહસે ફેરકી લગા ઉસપેસાઝ
સરોંપર વોહ સરપેચ મામુલકે, ખુશીસે હુએ ગાલ ગુલ ફુલકે.
લગે લેને ઇંચેં ખુશીકી નઇ, ઉડાનાલગા બજને ઔર ઉસ ઘડી.
ટકોરોંમેં નઓબતકી શાહનાકી ધુન, સંબડ સુનનેવાલોંકો કરતીથી સુન.

તરી ઔર કરનાઈ શાદીકે દમ, લગે ઝેર બજને ઔર કુરનમ બહમ.
સુની જહાંજને જો ખુશીકી નવા, થરકને લગા તાલીયોંકા બજન.
નએ સરસે આલમકો અશરતહુઇ, કે લડકેકે હોનેકી નઓબત હુ
મહેલમેં લગા તાબ દીવાનેઆમ, અજબ એકતરહકા હુવા ઇઝદહામ.
ચલે લેકે નઝરેં વઝીરો અમીર, લગે ખીંચને ઝરકે તોદે ફકીર.
દીએ શાહને શાહઝાદેકે નાંવ, મશાયખકો ઔર પીરઝાદેકો ગાંવ.
અમીરોંકો જાગીર લશકરકો ઝર, વઝીરોંકો અલમાસ લાલો ગોહર.
ખવાસોંકો ખોજોં જોડે દીએ, પીયાદે જો થે ઉનકો ઘોડે દીએ.
ખુશીસે કીયા યહાંતલક ઝર નીસાર, જીસે એક દેનાથા બખશે હઝાર.
કીયા ભાંડ ઔર ભગતીયોંને હુજુમ, હુઈ વાહવાહ ઔર મુબારકકી ધુમ.
જહાંતક કે સાઝીંદેથે સાઝકે, ધુને દસ્તકે ઔર આવાઝકે.
જહાંતક કે, થે ગામક ઔર તંતકાર, લગે ગાને ઔર નાચને એકબાર.
લગે બજને કાનુનો બીનો રબાબ, બહા હરતરફ જુએ અશરતકા આબ.
લગી થાપ તબલોંપે મુરદંગકી, સદા ઉચી હોનેલગી ચંગકી.
કમાંચોંકો સારંગીયોંકો બના, ખુશીસે હરએક ઉનકી સરમેં મલા.
લગા તારપર મોમ હરચંગકે, મીલાસુર તંબુરોંકે એક રંગકે.
સીતારોંકે પરદે બનાકર દુરસ્ત, બજાનેલગે સબ વોહ ચાલાકો ચુસ્ત.
ગઇ બીનકી આસમાં તાર ગમક, ઉઠા ગુંબઝે ચરખ સારા ધમક.
ખુશીકી જોબસ હરતરફથી બીસાત, લગે નાચને ઉસપે અહેલેનશાત.
કીનારીકે જોડે ચમકતે હુએ, વોહ પાંવોંમેં ઘુંઘર જહગકતે હુએ.
વોહઘટના વોહબડના અદાઓંકેસાથ, દીખાના વોહ રબરબકે છાતીપેહાથ
વોહ બાલે ચમકતેહુએ કાનમેં, ફડકના વોહ નથનીકા હર આનમેં.
કભુ દીલકો પાંઓંસે મલડાલના, નઝરસે કભી દેખના ભાલના.
દીખાના કભી અપની છબ મુસકરા, કભી અપની અંગીયાકો લેનાછુપા.
કીસીકે વોહ મુખડેપે નથકી ફબન, કીસીકે ચમકતેહુએ નવરતન.
વોહ દાંતોંકી મીસ્સી વોહ ગુલબરગ તર, શફકમેં અયાં જયસે શામોસહર.
વોહ ગરમીકે ચેહેરેકે જ્યું આફતાબ, જીસે દેખકર દીલકો હો ઇઝતેરાબ.
ચમકના ગુલોંકા સફાકે સબબ, વોહ ગરદનકે ડોરે કીયામત ગઝબ,
કભી મુંહદેતાઇ ફેર લેના ઉધર, કભી ચોરી ચોરીસે કરના નઝર.
દુપટેકો કરના કભી મુંહકે ઓટ, કે પરદેમેં હોજાએં દીલ લોટપોટ.

હરએક તાનમેં ઉનકા અરમાન પેહ, કે દીલલીજીએ તાનકી જાન પેહ.
કોઇ ફનમેં સંગેતકે શોલેરૂ, બરમજોગ લછમીકે લે બરમલુ.
કોઇ દેડગેંઠીમેં પાઓંતલે, ખડં આશકોંકે દીલોંકો મલે.
કોઇ દાએરેમેં બજાકર બરત, કોઇ ધમધમીમેં દીખા અપના ફન.
ગરઝ હરતરેહ દીલકો લેના ઉન્હેં, નહાતરેહસે દાગ દેના ઉન્હેં.
કભી માર ડોકર કરેં કતલેઆમ, કભી હાથ ઉઠાલેવેં ગીરતેકો થામ.
કહીં ધુરપતો ગીતકા શોરગુલ, કહીં કબોલ કલાઆનઓ નકશોગુલ.
કહીં ભાંડકે દલવલોંકા સમાં, કહીં નાચ કશ્મીરીયોંકા વહાં.
મંજીરા પખાવજ ગલેડાલ ઢોલ, બજતેથે ઉસજા ખડે ગોલગોલ.
મોહલમેં જો દેખેતો એક ઇઝદહાંમ, મુબારક સલામતકીથી ધુમધામ.
વહાંભી જો થી અએશોઆશરતકીં ધુમ, પરીપએકરોંકા હરએક જાહુજુમ.
છઠીતક ગરઝથી ખુશીહીકી બાત, કે દીન ઇદ ઔર રાતથી શબ બરાત.
બડે અબરકીઅબરમેં જુહીં લાલ, મોહેલમેં લગા પલને વોહ નવનેહાલ.
બરસગાંઠ જીસ સાલ ઉસકી હુઇ, દીલે બસ્તગાંકી ગીરાહ ખુલગઇ.
વોહ ગુલ જબ કે ચવથે બરસમેં લગા, બડાયાગયા દુધ ઉસ માહકા.
હુઇથી જો કુછ પહેલે શાદીકી ધુમ, ઉસી તરેહસે ફેર હુવા વોહ હુજુમ.
તવાએફ વાળી ઔર વોળી રાગરંગ, હુઇ બજકે દુની ખુશીકી તરંગ.
વોહ ગુલ પાંવસે અપને જીસજા ચલા, વહાં આંખકે નરગીસોંને મલા.
લગા ફીરને વોહ સરવ જબ પાંવ પાંવ, કીએ બરદેઆઝાદ તબ ઉસકે નાંવ.

દાસ્તાન તયારીમેં બાગકે.

મએ અરગવાની પીલા સાકીયા, કે તામીરકો બાગકે દીલ ચલા.
દીયા શાહને તરતીબ એક ખાનાબાગ, હુવા રશ્કસે જીસકે લાલાકો દાગ.
ઇમારતકી ખુબી દરોંકી વોહશાન, લગે જીસમેં ઝરબફતકે સાએબાન.
ચીકેં ઔર પરદે બંધે ઝરનીગાર, દરોંપર ખડી દસ્તબસ્તા બહાર.
કોઇ દુરસે દરપે અટકા હુવા, કોઇ ઝેહપે ખુબીસે લટકા હુવા.
વોહ મુકએશકી ડોરીયાં સરબસર, કે મહકા બંધા જીસમેં તારા નઝર.
ચીકોંકા તમાશાથા આંખોંકા જાલ, નીગાહકો વહાંસે ગુઝરના મહાલ.
સુન્હેરી મુગરરીક છતેં સારીયાં, વોહ દીવાર ઔર દરકી ગુલકારીયાં.

દીએ ચારસવ આઇને જો લગા, ગયા ચોગના લુત્ફ ઉસમેં સમા.
વોહ મખમલકા ફરશ ઉસમેં સુથરાકે બસ, ખડે જીસકે આગે ન પાએ હવસ.
રહેં લખલખે ઉસમેં રોશન મુદામ, મોઅત્તર શબોરોઝ જીસસે મશામ.
છપરખટ મુરસ્સાકા દાલાનમેં, ચમકતાથા હસ તરેહ હરઆનમેં.
ઝમીંપરથી ઇસતઓર ઉસકી ઝલક, સીતારોંકી જએસી ફલકપર ચમક
ઝમીંકા કરૂં વહાંકે ક્યા મએં બયાં, કે સંદલકા એક પારચાથા અયાં.
બની સંગેમરમરસે ચોપડકી નહેર, ગઇ ચારસવ ઉસકી પાનીકી લહેર.
કરીનેસે ગીરદ ઉસકે સરવેસહી, કુછ એક દુરદુર ઉસકેસેઓભી.
કહું ક્યા મએં કએફીયતે દારબસ્ત, લગાએ રહેં તાક વહાં કદપરીસ્ત.
ચમન સારેશાદાબ ઔર ડહેડહે, હવાએ બહારીસે દીલ લહેલહે.
ઝમુરૃદકે માનીંદ સબઝેકા રંગ, રવીશકા જવાહેર હુવા જીસસે સંગ.
રવીશકી સફાઇપે બેઇખતીઆર, ગુલે અશરફીને કીયા ઝરનીસાર.
ચમનસે ભરા બાગ ગુલસે ચમન, કહીં નરગીસો ગુલકહીં યાસમન.
ચંબેલી કહીં ઔર કહીં મોતીયા, કહીં રાએબાલ ઔર કહીં મોગીયા.
ખડે શાખ શબ્બોકે હરજા નીશાન, મદનબાનકી ઔર હએ આનબાન.
કહીં અરગવાની કહીં લાલાઝાર, જુદી અપની મોસમમેં સબકી બહાર.
અજબ ચાંદનીમેં ગુલોંકી બહાર, હરએક ગુલ સુફેદીસે મહેતાબવાર.
ખડે સરવેકી તરેહ ચમપેકે જહાડ, કહે તો કે ખુશબોઇઓંકી બહાર.
કહીં ઝરદનસરીં કહીં નસતરન, અજબ રંગપર ઝાફરાની ચમન.
પડે આબજવહર તરફ્કો બહે, કરે કુમરીયાં સરવેપર ચહેચહે.
ગુલોંકા લબે નહેરપર ઝુમના, ઊસી અપને આલમમેં મુંહ ચુમના.
વોહ ઝુક ઝુકકે ગોરના ખીયાબાનપર, નશેકા સાઆલમ ગુલીસ્તાનપર.
લીએ હાથમેં બેલચેમાલને, ચમનકો લગે દેખને ભાલને.
કહીં તુખ્મપાશીકરેં ખોદકર, પનીરીજમાવેં કહીં ગોદકર.
ખડે શાખ દરશાખ બાહમ નેહાલ, રહેં હાથ જ્યું મસ્ત ગરદનમેં ડાલ.
લબેજુકે આઇનેમેં દેખ કદ, અકડના ખડે સરવેકાજદનતદ.
ખીરામાં સબાસહેનમેં ચારસો, દીમાગોંકો દેતી ફીરે ગુલકીબો.
ખડે નહેરપર કાઝ ઔર કરકરે, લીએ સાથ મુરગાબીયોંકે પરે.
સદા કરકરોંકી બાતોંકા વોહ શોર, દરખતોંપે બગલે મડેરોંપે મોર.
ચમન આતશી ગુલસે દહેગા હુવા, હવાકે સબબ બાગ મહેકા હુવા.

સબાકો ગઈ છેડીયાં કરકે ભુલ, પડે હરતરફ મોલસરીયોંકે ફુલ.
વોહ કેલોંકી વર મોલ સરીયોંકી છાંવ, લગીજાએં આંખેં લીએ જીનકા નાંવ
ખુશીસે ગુલોંપર સદા બલબલેં, તઅશ્શુકકી આપસમેં બાતેં કરેં.
દરખ્તોંને બરગોંપે બોલે વરક, કે લેં તોતીયાં બોસ્તાંકા સબક.
સમાં કુમરીયાં દેખ ઉસ આનકા, પડેં બાબપંજમ ગુલીસ્તાનકા.
દદા દાઇયાં ઔર મુગલાનીયાં, ફીરેં હરતરફ ઉસમેં જલવેકીનાં.
ખવાસોંકા ઔર લોંડીયોંકા હુજુમ, મહેલકે ગુલામોંકી આપસમેં ધુમ.
તકલ્લુફસે પહેનેં ફીરેં સબ લીબાસ, રહેં રાત દીન શાહઝાદેકે પાસ.
કનીઝાને મહેરૂકી હરતરફ રેલ, ચંબેલી કોઇ ઔર કોઇ રાએબેલ.
શગુફા કોઇ ઔર કોઇ કામરૂપ, કોઈ ચીતલગન ઔર કોઇ સામરૂપ.
કોઈ કેતકી ઔર કોઈ ગુલાબ, કોઇ મહેરતન ઔર કોઇ માહતાબ.
કોઈ સેંવતી ઔર હંસમુક કોઈ, કોઈ દીલલગન ઔર તનસુખ કોઇ.
ઇધર ઔર ઉધર આતીઆં જાતીઆં, ફીરેં અપને જોબાનમેં ઇતરાતીઆં
કહીં ચુટકીઆં ઔર કહીં તાલીઆં, કહીં કહેકહે ઔર કહીં ગાલીઆં.
કહીં અપની પટ્ટી સંવારે કોઇ, અરી ઔર તુરી કર પુકારે કોઇ.
બજાતી ફીરે કોઇ અપને કડે, કહીં હોયરે ઔર કહીં વાછડે.
દીખાવે કોઇ ગોબર મોડમોડ, કહીં સુત સુઈ કહીં તાર તોડ,
અદાસે કોઈ બએઠી હુક્કા પીએ, દમે દોરતી કોઇ ભરભર જીએ.
કોઈ હઓઝમેં જાએ ગોતે લગાએ, કોઇ નહેરપર પાંવ બએઠી હીલાએ.
કોઇ અપને તોતેકી લેવે ખબાર, કોઇ અપની મએનાપે રખ્ખે નઝર.
કીસીકો કોઇ ધોલ મારે કહીં, કોઈ જાનકો અપની વારે કહીં.
કોઇ આરસી અપને આગે ધરે, અદાસે કોઇ બએઠી કંગી કરે.
મકાબા કોઇ ખોલ મીસ્સી લગાએ, લબોંપર ધડી કોઇ બએઠી જમાએ.
હુવા ઉન ગુલોંસે દોબાલા સમાં, ઉસી બાગમેં પેહબી બાગેરવાં.
ગરઝ લોગથે પેહ જો હરકામકે, સો સબ વાસ્તે ઉસકે આરામકે.
પલા જબ વોહ ઉસ નાઝોન્યામતકે સાથ, પદર ઔર માદરકી શફકતકે સાથ.
હુઇ ઉસકી મકતબકી શાદી અયાં, હુવા ફેર ઉન્હીં શાદીઓંકા સમાં.
મોઅલ્લીમ અતાલીક મુનશી અદીબ, હરએક ફનકે ઉસ્તાદ બએઠે કરીબ.
કીયા કાયદેસે શુરૂ કલામ, પડાને લગે ઇલ્મ ઉસકો તમામ.
દીયાથા ઝેહન હકનેરસા, કઈ બરસમેં ઇલ્મ સબ પડચુકા.

મઆની વ મંતીકઆયાં વ અદબ, પડે ઊસને માકુલો મનકુલ સબ.
ખબરદાર હીકમતકે મઝમુનસે, ગરઝ જો પડા ઉસને કાનુનસે.
લગા હીયતો હીંદસેહ તાનુજુમ, ઝમીં આસમાંમેં પડી ઉસકી ધુમ.
કીએ ઇલ્મનઓકે ઝબાં હર્ફ હર્ફ, ઉસી ન હોસે ઉમરકી અપની સર્ફ.
અતારદકો આનેલગી ઊસકી રીસ, હુવા સાદાલોહીમેં વોહ ખુશનવીસ.
હુવા જબકે નવબત વોહ શીરીંરકમ, બડાકર લાખે સાતસે નવ કલમ.
લીયા હાથ જબ ખામએ મશકબાર, લીખા નુસખોરીહાં વ ખત્તે ગુબાર.
ઉરસુલખુતુત ઔર સુલસ વ રીકા, ખફી વ જલી મીસલે ખત્તેશોઆ
શકરતા લીખા ઔર તાલીક જબ, રહે દેખ હએરાં ઇતાલીક સબ.
કીયા ખત્તે ગુલઝારસે જબ ફરાગ, હુવા સર્ફહએ કતાઅ ગુલઝારે બાગ.
કમાંકે જો દરપે હુવા બેનઝીર, લીયા ખીંચ ચીલ્લેમેં સબ ફન્નો તીર.
સફાઇમેં સોફારપએકાં કીયા, ગયા જબ કે તોદેપે તુકાં કીયા.
રખા ધ્રુરતેહી જો લકડીપેમન, કીયા અપને કબઝેમેં સબ ઉસકા ફન.
હુઇ દરતોબાઝુકી સરસાઇયાં, ઊડાઇ કઇ હાથમેં ધાઇયાં.
રખા મોસકીપરભી જો કુછ ખીયાલ, કીએ કએદ સબ ઉસને હાથોંમેં તાલ.
તબીઅત ગઇ કુછ જો તસવીરપર, રખેં રંગ સબ ઊસને બદનઝર.
કઇ દીનમેં સીખા યેહ કસબેનફંગ, કે હએરાં હુએ દેખ અહેલેફીરંગ.
સીવા ઊન કમાલોંકે કીતને કમાલ, મુરવ્વતકીખો આદમીઅતકી ચાલ.
ગરઝ કાબીલોંસેહી સોહબત ઊસે, રીઝાલોંસે નફંગસે નફરત ઊસે.
ગયા નામપર અપને વોહ દીલપઝીર, હરએક ફનમેં સચમુચ હુવા બેનઝીર.

દાસ્તાન સવારીકી તયારીકે હુકમમેં.

પીલા સાકીયા મુઝકો એકજામ મુલ, જવાનીપર આયાહએ અયામગુલ.
ગનીમત શમુર સોહબતે દોસ્તાં, કે ગુલ પંજએઝરત દરે બોસ્તાં.
શમુરલે ભલાઇકા ગર હોસકે, શીતાબીસે બોલે જો કુછ હોસકે.
કે રંગે ચમનપર નહીં એતીબાર, યહાં ચશ્મેં હએ ખીઝાં વ બહાર.
પડી જબ ગીરેહ બારવેં સાલકી, ખુલી ગુલછડી ગમકે જંજાલકી.
કહા શાહને ખુલવા નકીબોંકોશામ. કે હોં સુબ્હો હાઝીર સભી ખાસોઆમ
સવારી તકલ્લુફસે તય્યારહો, માહવ્યા કરેં જો કે તય્યારહો.

ફરેં શેહરકો મીલકે આઇનેબંદ, સવારીકા હો લુત્ફ જીસસે દોચંદ.
રીઆયતકે ખુશહોં સગીરોકબીર, કે નીકલેગા કલ સએરકો બેનઝીર.
યેહ ફરમા મહેલમેં ગએ પાદશાહ, નકીબોંને સુન હુકમ લી અપની રાહ.
હુઇ શબ લીયા માહને જામે શરાબ, ગયા સીજદએ શુકરમેં આફતાબ.
ખુશીસે ગઇ જલ્દ જો શબ ગુઝર, હુઇ સામ્હનેસે નુમાયા સહર.
અજબથી શબ વોહ જું સહરે સુફેદ, અજબ રોઝથા મીસલે રોઝ ઉમેદ.
ગયા મુઝદએ સુબ્હો લે આફતાબ, ઉઠા સુરજ આંખોંકો મલતા શીતાબ.
કહા શાહને અપને ફરઝંદકો, કે બાબા નહાધોકે તય્યારહો.

દાસ્તાન હમામકે નહાનેકી લતાફતમેં.

પીલા આતશીં આબ પીરે મુગલાં, કે ભુલે મુઝકો ગરમો સરદેજહાં.
અગર ચાહતાહએ મેરેદીલકા ચએન, નદેના વોહ સાગર જો હો કુલેતએન
કુદુરત મેરે દીલકી વો સાકીયા, ઝરા શીશએ મએકો ધોધાકે લા.
કે સરગરમ હમ્મામહએ બેનઝીર, ગયાહએ નહાનેકો માહેમુનીર.
હુવા જબ કે દાખીલ વોહ હમ્મામમેં, અરક આગયા ઉસકે અંદામમેં.
તનેનાઝનીંનમ હુવા ઉસકા કુલ, કે જીસતરેહ ફુંબેહએ શબનમમેં ગુલ.
પરીસ્તાર બાંધેહુએ લુંગીયાં, મહોમેહેરકે તાસ લેકર વહાં.
લગે મલને ઊસ ગુલબદનકા બદન, હુવા ડબડબા આબસે વોહ ચમન.
નહાનેમેં યું થી બદનકી દમક, બરસનેમેં બીજલીકી જએસી ચમક.
લબોંપર જો પાનીભરા સરબસર, નઝરઆયા જએસે વોહ ગુલરંગતર.
હુવા કતરએ આબ યું ચશ્મ બોસ, કહેતો પડી જએસી નરગીસપે ઓસ.
લગા હોને ઝાહિર જો એજાઝ હુસ્ન, ટપકને લગા ઉસસ અંદાઝ હુસ્ન.
ગયા હઓઝમેં જો શહે બેનઝીર, પડા આબમેં અકસ માહે મુનીર.
વોહ ગોરા બદન ઓર બાલ ઉસકે તર, કહે તો કે સાવનકી શામો સહર.
નમીસેથા બાલોંકે મઆલમ અજબ, ન દેખી કોઈ ખુબતર ઉસસે શબ.
કહું ઉસકી ખુબીકી ક્યા તુજહસે બાત, કે જું ભીગતીજાવે સોહબતમેં રાત
ઝમીંપરથા એક મઓજએ નુરેબેઝ, હુવા જબ વોહ ફવ્વારેસાં આબરેઝ.
ઝમુરદકી લે હાથમેં સંગપા, કીયા ખાદેમોંને જો આહંગપા.
હંસા ખાલખીલા વોહ ગુલેનવબહાર, લીયા ખીચ પાંવોંકો બેઇખતીઆર.
અજબ આલમ ઉસ નાઝનીંપર હુવા, અસર ગુદગુદીકા જબીંપર હુવા.

હંસા ઉસ અદાસે કે સબ હંસપડે, હુએ જીસે કુરબાન છોટે બડે.
દોઆએં લગે દેને બેઈખતીઆર, કહા ખુશ રખે તુજહકો પરવરદીગાર.
કે તેરી ખુશીસે હએ સબકી ખુશી, મુબારક તુજહે રોઝો શબકી ખુશી.
ન આવે કભી તેરે ખાતીરપે મલેલ, ચમકતારહે યેહ ફુલકકા સહેલ.
કીયા ગુસલ જબ ઉસ લતાફતકે સાથ, ઉડા ધીસલાએ ઉસે હાથોહાથ.
નહાધોકે નીકલા વોહ ગુલ ઇસતરેહ, કે બદલીસે નીકલેહએ માહ જીસતરેહ
ગરઝ શાહઝાદેકો નહીલાધુલા, દીયા ખીલઅતે ફાખેરાના પહેના.
જવાહેર સરાસર પહેનાયા ઉસે, જવાહેરકા દરીયા બનાયા ઉસે.
લડી લટકન ઔર કલગી ઔર નવરતન, અદદ એકસેએક ઝેબે બદન.
મુરસ્સાકા સરપેચ જુંમઓજ આબ, મુસફ્ફા બશીકલે ગુલે આફતાબ.
વોહ મોતીકીમાલા બસદઝેબોઝીન, કહીં જીસકો આરામેજાં દીલકાચએન.
જવાહેરકા તનપે અજબથા ઝુહુર, કે એક એક અદદ ઉસકાથા કોહતુર.
ગરઝ હો કે ઇસતરેહ આરાસ્તા, બીરામાં હુવા સરવે નવખાસ્તા.
નીકલ ઘરસે જીસદમ હુવા વોહ સવાર, કીએ ખ્વાન ગૌહરકે ઉસપર નીસાર
ઝેબસથા સવારીકા બાહેર હુજુજુ, હુવા જબ કે ડંકા પડી સબમેં ધુમ.
બરાબર બરાબર ખડેથે સવાર, હઝારોંહીથી હાથીયોંકી કતાર.
સુનહેરી રૂપેરીથી અમ્મારીયાં, શબોરોઝકી સીતરેહદારીયાં.
ચમકતેહુએ બાદલોંકે નશાન, સવારોંકી ગટ ઔર ભાલોંકી શાન.
હઝારોંથી અતરાફમેં પાલકી, જલાપુરકી જગમગી નાલકી.
કહારોંકી ઝરબફતકી કુડતીયાં, ઔર ઉનકી દબે પાંવકી ફુરતીયાં.
બંધી પગડીયાં તાશકી સર ઊપર, ચકાચોંદમેં જએસે આવે નઝર.
વોહ હાથોંમેં સોનેકે મોટે કડે, જહલક જીસકી હરહર કદમપર પડે.
વોહ માહીમરાતબ વોહ તખ્તેરવાં, વોહ નબોબતકે દુલેકા જીસસેસમાં.
વોહ શહનાઇયોંકી સદા ખુશનવા, સોહાની વોહ નબોબતકી ઉસમેં સદા.
વોહ આહેસ્તા ધોડોંપે નક્કારચી. કદમબાકદમ બાલીબાસે ઝરી.
બજાતેહુએ શાદીયાને તમામ, ચલે આગેઆગે ચલે શાદકામ.
સવાર ઔર પ્યાદે સગીરોકબીર, જલુમેં તમામી અમીરો વઝીર.
વે નજરેંકે જીસ જીસનેથીં ડાનીયાં, શહો શાહઝાદેકો ગુઝરાનીયાં.
હુએ હુકમસે શાહકે ફેર સવાર, ચલે સબ કરીનેસે બાંધે કતાર.
સજે ઔર સજાએ સભી ખાસોઆમ, લીબાસે ઝરીમેં ગુલબબાસ તમામ.

તરફકે તરફ ઓર પરેકે પરે, કુછ અબ્ર ઊપર ઔર વરે કુછ પરે.
મુરસ્સાકે સાઝોંસે કોતલ સમંદ, કે ખુબીમેં રૂહુલકુદસસે દોચંદ.
વોહ ફીલોંકી ઔર મેગડંબરકી શાં, ઝહલકતે વોહ મુક્કએશકે સાયબાં.
ચલે પાયએતખ્ત હોકર કરીબ, બદસ્તુર શાહાના પહેને જરીબ.
સવારીકે આગે કીએ એહેતીમામ, લીએ સોને રૂપેકે આસે તમામ.
નકીબ ઔર જલુદાર ઔર ચોબદાર, યેહ આપસમેં કહેતેથે હરદમ પુકાર.
ઊસી અપને મામુલો દસ્તુરસે, અદબસે તફાવતસે ઔર દુરસે.
ખુલા નવજવાનો બડે જાઇયો, દોઝાનીબસે આગેં લીએ આઇયો.
બડે જાએં આગેસે ચલતે કદમ, બડે ઉમરા દવલત કદમ બાકદમ.
ગરઝ ઇસતરેહસે સવારી ચલી, કહે તો કે બાદેબહારી ચલી.
તમાશાઇયોંકા જુદાથા હુજુમ, હરએક તરફથી એક આલમકી ધુમ.
લગા કીલ્લેસે શહેરકી હદ તલક, દુકાનોંપેથી બાદલોંકી જહલક.
કીયાથા ઝેબસ શહેર આઇનાબંદ, હુવા ચઓકકા લુત્ફ વહાં ચારચંદ.
મંડેથે તમામીસે દીવારોદર, તમામી વોહથા શહેર સોનેકા ઘર.
રઅય્યતકી કસરત હુજુમે સીપાહ, ગુઝરતીથી રૂકરૂકકે હરજા નીગાહ.
હુએ જમા કોઠોંપે જો મરદોઝન, હરએક સતહાથા જું ઝમીને ચમન.
યેહ ખાલકકી સુન કુદરતે કામેલા, તમાશેકો નીકલી ઝને હામેલા.
લગા છોટેસે તા ઝઇફો નહીફ, તમાશેકો નીકલે વઝીઓશરીફ.
વહુશોં તયુરનતલક બેખલલ, પડે આશયાનોંસે અપને નીકલ.
ન પહોંચા જો એક મુરગ કીબલેનુમા, સો વોહ આશીયાનેમેં તડપા કીયા.
ઝબસ શાહઝાદા બહોતથા હસીન, હુએ દેખ આશક કહીનોમહીન.
નઝર જીસકો આયા વોહ માહેતમામ, કીયાં ઉસને ઝુક ઝુકકે ઉસકો સલામ
દોઆ શાહકોદી કે બારેઇલાહ, સદા યેહ સલામત રહે મેહેરોમાહ.
યેહ ખુશ અપને માહસે રહે શહેર યાર, કે રોશન રહે શહેર પરવરદીગાર.
ગરઝ શહેરસે બાહેર એકસીમ્તકો, કોઇ બાગથા શાહકા ઉસમેંસે હો.
ઘડી ચારતક ખુબસી સએરકર, રઅય્યતકો દીખલાકે અપના પીસર.
ઊસી કસરતે ફઓજસે હો સવાર, ફીરા શહેરકે તરફ વોહ શહેર યાર.
સવારીકો પહોંચા ગઇ ફઓજ ઉધર, ગએ અપને મંઝીલપે શમસો કમર.
જહાંતકહેથીં ખાદેમાને મહેલ, ખુશીસે વોહ દેવડીતક આઇ નીકલ.
કદમ અપને હુજેરેસે બાહેર નીકાલ, લીયા સબને આપેશવા હાલહાલ.

બલાઓં લગી લેને સબ એકબાર, કીયા જીસે ઉસવક્ત સબને નીસાર.
ગયા જબ મહેલમેં વોહ સરવે રવાં, બંધા નાચ ઔર રાગકા ફેર સમાં.
પહેર ચારતક પહેને પોશાક વોહ, રહા સાથ સબકે તીરંબાક વોહ.
કઝારા વોહ સબથી શબે ચારદાહ, પડા જલવા લેતાથા હરતરફ માહ.
નઝારેસેથા ઉસકે દીલકો સુરૂર, અજબ આલમેનુરકાથા ઝુહુર.
અજબ લુત્ફથા સબ્એરે માહતાબકા, કહેતોકે દર્યાથા સીમાબકા.
હુવા શાહઝાદેકા દીલબેકરાર, યેહ દેખી વહાં ચાંદનીકી બહાર.
કુછ આઈ જો ઊસ માહકે જીમેં તરંગ, કહા આજ કોઠેપે બીછે પલંગ.
બવાસોંને જબ શાહસે અરઝકી, કે શાહઝાદેકી આજ યુંહએ ખુશી.
ઇરાદા હએ કોઠેપે આરામકા, કે ભાયાહએ આલમ લબેબામકા.
કહાશાહને અબતો ગએદીન નીકલ, અગર યુંહએ મરઝીતો કયાહએ બદલ.
પર ઇતના હએ ઉસસે ખબરદારહોં, જીન્હોંકો હએ ચવકી વોહ બેદારહોં.
લબેબામપર જબ યેહ સોવે સનમ, કરેં સુરએનુરકો ઊસપે દમ.
તુમ્હારા મેરા બોલબાલા રહે, યેહ ઇસ ઘરકા કાયમ ઉજાલા રહે.
કહા તબ બવાસોંને હકસે ઉમેદ, યેહી હએ કે હમભી રહેં રૂસુપેદ.
ફીરેં હુકમ લે વહાંસે ફેર શાહકા, બીછોના કીયા જાકે ઉસ માહકા.
કઝારા વોહ દીનથા ઉસી સાલકા, ગલત વહમમાઝીમેંથા હાલકા.
સુખન મતલબીકા યેહ સચ હએ કદીમ, કે આગે કઝાકેહએ અહમક હકીમ.
પડે અપનેઅપને જો સબ અએશબીચ, નસુજી ઝમાનેકી કુછ ઊંચ નીચ
યેહ જાના કે યુંહી રહેગા યેહ દઓર, ઝમાનેકા સમજહા ઉન્હોંને ન તઓ.
કે ઇસ બેવફાકી નઇ હએ તરંગ, યેહ ગરગટ બદલતા હએ હરદમમેં રંગ.
કરા બાદએ અએશ દરજામરેખ્ત, કે સદશામ બર ફર્ક સુબહશનરેખ્ત.
નદારી તઅજ્જુબ ઝે નએરંગ દહેર, કે આ રોઝ એક હુક્કા તીરીયાકો ઝહેર

દાસ્તાન શાહઝાદેકે કોઠેપે સોનેકી ઔર પરીને ઉડા લેજાનેકી.

શીતાબીમે ઉઠ સાકીયા લે ખબર, કે ચારોંતરફ માહ હએ જલવગર.
બીલોરીં ગુલાબીમેં દે ભરકે જામ, કે આયા બુલંદીપે માહે તમામ.
જવાની કહાં ઔર કહાં ફેર યેહ સીન, મીસલ હએકે હએ ચાંદની ચાર દીન

અગર મએકે દેનેમેં કુછ દેર હએ, તો ફેર જાન પેહ તુ કે અંધેર હએ.
વોહ સોનેકા જોથા જડાઉ પલંગ, કે સીમેં તનોંકો હો જીસપર ઉમંગ.
ખીંચીચાદર એક ઉસપે શબનમકી સાફ, કે હો ચાંદની જીસસફાકી ગીલાફ
ધરે ઉસપે તકીએ કઈ બઝમ નરમ, કે મખમલકો હો જીસકે દેખેસે શરમ.
કહાંતક કોઇ ઉસકી ખુબીકો પાએ, જીસે દેખ આંખોંકો આરામ આએ.
કસે ઉસપે કસને વોહ મુકએશકે, કે જહુ બએમેંથે જીસકે મોતી લગે.
સરાસર અદકચે ઝરીબાફકે, કે થે રશ્ક આઇનએ સાફકે.
વોહ ગુલ તકીએ ઉસકે જો થે રશ્ક માહ, કે હરવજાહેભી ઉનકી ખુબીમેં રાહ
કભી નીંદમેં જબકે હોતાથા વોહ, તો રૂખસાર રખ અપના સોતાથા વોહ.
છુપાએસે હોતા ન હુસ્ન ઉસકા માંદ, કહે તો લગાએથે મુખડેપે ચાંદ.
ગરઝ નીંદમેંથા જો વોહ હોરહા, બીછોનેપે આતેહી બસ સોરહા.
વોહ સોયા જો આસમાનસે બેનઝીર, રહા પાસબાં ઉસકા બદરેમુનીર.
હુવા ઉસકે સોનેપે આશક જો માહ, લગાદી ઉધર ઊસને અપની નીગાહ.
વોહ માહ ઉસકે કોઠેકા હાલા હુવા, ગરઝ વહાંકા આલમ દોબાલા હુવા.
વોહ ફુલોંકી ખુશબો વોહ સુથરાપલંગ, જવાનીકી નીંદ ઔર વોહ સોનેકારંગ
જહાંતક કે ચવકીકેથે બારદાર, હવા જો ચલી સોગએ એકબાર.
ગરઝ સબકો વહાં આલમે ખ્વાબથા. મગર જાગતા એક માહતાબથા.
કઝારા હુવા એક પરીકા ગુઝર, પડી શાહઝાદેપે ઊસકી નઝર.
બાઝુકાસા દેખા જો ઊસકા બદન, જલા આતશે ઇશ્કસે ઊસકા તન.
હુઈ હુસ્નપે ઉસકે જીસે નીસાર, વોહ તખ્ત અપના લાઇ હવાસે ઉતાર.
દુપટેકો ઉસ માહકે મુંહસે ઉઠા, દીયા ગાલસેગાલ અપને મીલા.
અગરચે હુઇથી ઝીયાદા હવસ, વલેકીન હયાને કહા ઊસકો બસ.
મએ ઇશ્કમેં ફેર યેહ સુઝગી તરંગ, કે લેચલીએ ઇસકા અમાનત પલંગ.
મોહબ્બતકી આઇ જો દીલપે હવા, વહાંસે ઉસે લે ઉડી દીલરૂબા.
હુવા જબ ઝમીંસે વોહ શોલા બુલંદ, હવામેં સીતારેસા ચમકા દોચંદ.
શબે માહમેં વોહ યું ઝમીંસે ઊઠા, ચલે શેર જીસતરેહસે જોશ ખા.
જલે રશ્કસે ઊસકે શમઓ ચીરાગ, કે ઉસ માહકા પહોંચા ફલકપર દીમાગ.
ગરઝ લેગઈ આનકીઆનમેં, ઊડાકર વોહ ઊસકો પરીસ્તાનમેં.
કભી ખુશહએ દીલ ઔર કભી દર્દમંદ, ઝમાનેકી જબસે હએ પુરતો બુલંદ.
શીતાબી મુઝકે સાકીયા દે શરાબ, કે યેહ હાલ સુનકર હુવા દીલ કબાબ.

દાસ્તાન વહાંસે ઉડાકે ગાયબ હોનેકી ઔર ગમસે માં બાપ ઔર સબકી હાલત તબાહ કરનેકી.

યહાંકા તો કીસ્સા મએં છોડા યહાં, ઝરા અબ સુનો ગમઝદોંકા બયાં.
કરૂં હાલ હીજરાં ઝદોંકા રકમ, કે ગુઝરા જુદાઇસે ક્યા ઉનપે ગમ.
ખુલી આંખ જો એકકી વા કહીં તો દેખા કે વોહ શાહઝાદા નહીં !
નહએ વોહપલંગ ઔર નવોહ માહરૂ, નવોહ ગુલહએ ઉસજા નવોહ ઉસકી બુ
રહે દેખ યેહ હાલ હએરાનકાર, કે યેહ ક્યા હુવા હાએ પરવરદીગાર !!
કોઇ દેખ યેહ હાલ રોને લગી, કોઈ ગમસે જી અપના ખોને લગી.
કોઈ બીનબાલાઇસી ફીરને લગી. કોઈ ગશ ખા ખાકે ગીરને લગી.
કોઇ સરપે રખ હાથ દીલગીર રેહી, કોઈ બએઠી માતમકી તસવીર રેહી.
કોઈ રખકે ઝેરે ઝનખદાં છડી, રહી નરગીસઆસા ખડીકી ખડી.
રહી કોઈ દાંતોંમેં ઉંગલીકો દાબ, કીસીને કહા ઘર હુવા યેહ ખરાબ.
કીસીને દીએ ખોલ સુંબુલસે બાલ, તમાચોંસે ગુલગુલ કીએ સુર્ખ ગાલ.
નબન આઇ કુછ ઉનકો ઇસકે સીવા, કે કહીએ યેહ અહેવાલ અબ શાહસે જા
સુની શાહને અલકીસ્સા જબ યેહ ખબર, ગીરા ખાકપર કેહેકે હાએ પીસર
કલેજા પકડ માં તો બસ રેહગઇ, કલીકી તરેહસે બીકસ રેહગઈ.
હુવા ગુમ વોહ યુસુફ પડી યેહ જો ધુમ, કીયા ખાદેમાને મહેલને હુજુમ.
કહા શાહને વાંહકા મુજહે દો પતા, અઝીઝો જહાંસે વોહ યુસુફ ગયા.
ગએ લે વોહ શાહકો લબે બામપર, દીખાયા કે સોતાથા યાં સીમબર.
યેહીંથી જગા વોહ જહાંસે ગયા, કહા હાએ બેટા તુ યાંસે ગયા.
મેરે નવજવાં મએં કીધર જાઉં પીર, નઝર તુને મુજહપે ન કી બેનઝીર.
અજબ બહરે ગમમેં ડુબોયા હમેં, ગરઝ જાનસે તુને ખોયા હમેં.
કરૂં ઇસ કીયામતકા ક્યા મએં બયાં, તરફોમેં હરદમથા શોરો ફુગાં.
લબે બામ કસરત જો યકસલ હુઇ, તલેકી ઝમીં સારી ઊપર હુઈ.
શબ આધી વોહ જીસતરેહ સોતે કટી, રહીથી જો બાકી સો રોતે કટી.
અજબતરેહકી શબથી હએહાત વોહ, કીયામતકા દીનથા નથી રાત વોહ.
સહરને કીયા જબ ગીરેબાન ચાક, ઉડાનેલગે મીલકે સબ સરપે ખાક.
ઉઠા હરતરફ શેહેરમેં શોરો ગુલ, કે ગાયબ હુવા ઇસ ચમનમે વોહ ગુલ.
ગમો દરદસે દીલ જો સબકા ભરા, હુવા બાગ સારા વોહ માતમસરા.

ગયા જબ કે વોહ સાવે ઊસ બાગસે, નઝર ફુલ આનેલગે દાગસે.
અકડના ગએ સર્વ સબ અપના ભુલ, ઉડાને લગીં કુમરીઆં સરપે ધુલ.
સદા અબ જો કોઇ ઊન્હોંકી સુને, તો કોલોંસે ઉનકે જીગરતક ભુને.
હુએ બરક ઔર ઝર્દ સારે નેહાલ, સમર લગકે પાંઓં હુએ પાએમાલ.
તરાનેસે બુલબુલકા જી હટગયા, ગુલોંકા જીગર દર્દસે ફટગયા.
તબસ્સુમ કલી રંજસે ભુલગઇ, પીયા ગમસે અઝબસ લહુ ફુલગઇ.
ઊડા નુર નરગીસકી આંખોંકા સબ, હુએ બાલ સુંબુલકે માતમકી સબ.
લબે જો કે ઊડનેલગી ગર્દ ગર્દ, ગુલે અશરફીકા હુવા રંગ ઝર્દ.
લગી આગ લાલાકે દીલકો તમામ, દીયા આગમેં ફેંક અશરતકા જામ.
પડા માતમ ઉસ બાગમેં આકે સખ્ત, હુએ નખલે માતમ તમામી દરખ્ત.
ગારે ગમસે અંગુર મદહોશ હો, પડે સાયા સારે સીઆહપોશ હો.
લગેથે જો પત્તે દરખ્તોંકે સાથ, વોહ હીલ હીલકે મલતેથે આપસમેં હાથ.
વોહ લબરેઝ જો નહેરથી જાબજા, સો આંખોંકા વોહ રહેગઇ ડબડબા.
ઉછલતેથે ફવ્વારે ઊસકે વહાં, ગઇ સબ નીકલ ઉનકી તાબો તવાં.
જો પલકોંપેથે અશ્ક સો જહડગએ, ગરઝ રોતેરોતે ગડે પડગએ.
હુવા હાલ ચશ્મોંકા યાંતક તબાહ, કીયા રખ્ત પાનીને અપના સીઆહ.
કહાં વોહ કોઇ ઔર કીધર આબશાર, કોઇ દીલમેં રોવે કોઇ આહમાર.
ન બગલોંકા આલમ ન વોહ કરકરે, ન વોહ આબજોએં ન સબઝે હરે
જહાં રકસ કરતેથે તાઊસે બાગ, લગે બોલને ઉન મંડેરોંપે ઝાગ.
સોહાના વોહ જાએ જો દીલચસ્પથીં, સો કયાહો કે, અબ કાલલગે વાંકહીં
મુનક્કશ વહાંથે જો રંગીં મકાં, હુએ સબ વોહ જું દીદએ ખુંચકાં.
ગુલોંકી તરેહ ખીલ રહેથે જો દીલ, સો વોહ સબ ખીઝાંસે હુએ મુઝમહીલ.
ખીઝાંકા અલમ વાં જો આકર ગડા, જીગર બર્ગેગુલકી તરેહ જહડ પડા.
ન ગુંચા ન ગુલ ના ગુલીસ્તાં રહા, ફકત દીલમેં એક ખારે હીજરાં રહા.
વઝીરોંને દેખા જો અહેવાલે શાહ, કે હોતીહએ અબ ઊસકી હાલત તબાહ.
કહા સબને સમજાઓકે ઉસ શાહકો. કે દેખોગે તુમ અપને ઊસ માહકો.
અગરચે જુદાઇ ગવારા નહીં, વલેકીન ખુદાસે ચારા નહીં.
સદા એકસાં દીન ગુઝરતા નહીં, કોઇ સાથ મરતેકે મરતા નહીં.
નહીં ખુબ ઇતનાં તુમ્હેં ઇઝતેરાબ, નસીબોંસે શાયદ મીલે વોહ શીતાબ.
ખુદાજાને અબ ઇસમેં કયા ભેદ હએ, યેહ કહેતેહએં જીતેકો ઉમ્મેદ હએ.

"નદાનમ કે તા કીરદીગારે જહાં, દરીં આશકારા ચે દારદ નેહાં."
ખુદાકી ખુદાઇ તો મામુરહએ, ગરઝ ઊસકે નઝદીક કયા દુરહએ.
નહીં એક સુરતપે કોઇ મુદામ, ઉસીકી ગરઝ ઝાતકો હએ કીયામ.
યેહ કહે ઓર શાહકો બીઠા તખતપર, બ હર નઓ રહેનેલગે યકદીગર.
છુટાયા બહોત બાપને માલો ઝર, વ લેકીન નપાઇ કુછ ઉસકી ખબર.
ઝરે બીઝરે રાહ તુકી હો સાકીયા, મુજાહેદકે મએ બોજ ઊસકા બતા.
ન પાઇ કહીં યાં જો ઉસ ગુલકી બુ, કરૂં અબ પરીસ્તાનમેં જુસ્તજુ.

દાસ્તાન બેનઝીરકો પરીસ્તાનમેં લેજાનેકા.

ઉડી જો પરી વહાંસે લેકર ઊસે, ઉતારા પરીસ્તાંકે અંદર ઊસે.
વહાં એકથાં સબ્ઝેરકા ઉસકે બાગ, કે જીસકે ગુલોંસે હો તાઝા દીમાગ.
ગીયાહોં વ ગુલ ઉસમેં અનવાનકે, તીલસમાતો ગુલ ઉસમેં અનવાનકે.
તીલસમાતકે સારે દીવારદર, ન વહાંકેસે કોડે ન વહાંકેસે ઘર.
નીગારીનનકશો મુશબ્બક તમામ, યેહ કયા હો જો હો ધુપકા ઉસમેં નામ.
ન આતશકા ખતરા ન બારાંકા ડર, ન સરદી ન ગરમીકા ઉસમેં ખતર.
જુદે ઓર મીલે સબ ગુલોંકે મકાં, જહાં ચાહીએ જાકે રખદેં વહાં.
દુરખશીંદાહરસકફ વોહ દાલાનકી, હો દીવાર જએસી ચીરાગાનકી.
ઝમીં વહાંકી સારી જવાહેરનીગાર, ઉપરમેં ચમન ઓર વહાંમેં બહાર.
કીસીકો હો જીસચીઝકા ઇશતીઆક. નઝર આએ વોહ ચીઝ બાલાએતાક.
જવાહેરકે ઝીરહ વહશો તયુર. ખીરામાં ફીરેં સહનમેં દુર દુર.
ફીરેં સારેદીનકો વોહ હએવાનકો, કરેં રાતકો કામ ઇનસાનકો.
લગે હરતરફ ગૌહરે શબચીરાગ, વોહી દીનકો ગૌહર વોહી શબચીરાગ.
બનાએહુએ હાલ બાહમ નેહાલ, ગુલોગુંચે સબ વહાંકે દુરઝખાયાલ.
સદા આપસેઆપ ઘડીયાલકી, કહીં નાચકી ઓર કહીં તાલકી.
રહે વહાંકે હુજરોંકા જો દરખુલા, તો દુનીયાકે બાજોંકી આવે સદા.
વગર બંદ કરદીજીએ એકબાર, તો હું અરગવાં રાગ નીકલેં હઝાર.
મકાનોંમેં મખમલકા ફરશોફુરશ, બબત્તે સુલેમાન ઉસપર નુકુશ.
ખવાસોં પરીઝાદ ઉસમેં તમામ, ફીરેં ગીરદ ગીરદ ઉસ પરીકે મુદામ.
સરે નક્રેર બંગલા મુરસ્સાનીગાર, સરાપા બરંગે ગૌહર આબદાર.

રખા શાહઝાદેકા ઉસમેં પલંગ, ખુલા જીસસે ઉસકે જો બંગલેકા રંગ.
કઝારા ખુલી આંખ ઉસ ગુલકી જો, ન પાઇ વહાં શકેરકી અપના બો.
નવોહ લોગ દેખે ન વોહ અપની જા, તઅજ્જુબસે એકએકો તકતા રહા.
અચંબેકા યેહ ખ્વાબ દેખા વહાં, લગા કહેને યા રબ મએં આયા કહાં.
ઝેબસથા વોહ લડકાતો સહેમાંભી કુછ, હુવા કુછ કરાર ઔર હએરાંભી કુછ
સીરાને જો દેખી મહે ચારદાહ, કે હએ માહજબીંસી વોહ એક રશ્કેમાહ.
કહા ક્યોનહએતુ યેહ કીસકા હએ ઘર? લેઆયા મુજકે ક્યોન ઘરસે ઇધર?
ફીરા મુંહકો ઔર લેઉધરસે નકાબ, દીયા ઉસ પરીને યેહ હંસકર જવાબ.
ખુદાજાને તુ ક્યોન મએંક્યોનહું, મુજેભી તઅજ્જુબહએ મએં ક્યાકહું.
પર અબ તુ તો મહેમાન હએ મેરેઘર, લેઆઇ હએ તુજહકો કઝાએકદર.
યેહ ઘર ગો કે મેરા હએ તેરા નહીં, પર અબ ઘર યેહ તેરા હએ મેરા નહીં.
તેરે ઇશ્કને મુજહકો શએદા કીયા, તેરા ગમ મેરે દીલમેં પએદા કીયા.
છુડાકર તેરા તુજહસે શહેરો દયાર, યેહ બંદીહી લાઇહએ તકસીરવાર.
પરીહું મએં ઔર યેહ પરીસ્તાનહએ, યહાં સબ યેહ ક્યોમે બનીજાનહએ.
કહાં સુરતે જીન કહાં શીકલે ઇન્સ, ગરઝ કેહેર હએ સોહબતે ગએર જીન્સ.
પરીકોહુઇ શાદી ઉસ માહકોગમ, યેહ લાચાર ક્યા કરસકે વોહ સનમ.
કભી યુંભી હએ ગરદીશે રોઝગાર, કે માશુક આશકકે હો ઇખ્તીઆર.
યેહ જબરન દીલ અપના લગાયા વહાં, કહા ઉસને જો કુછ કહા ઉસને હાં.
વ લેકીન ન અકલો ન હોશોહવાસ, રહે વહશીયોંકી તરેહ વોહ ઉદાસ.
કભી અશ્ક આંખોંમેં ભરલાવે વોહ, કભી સાંસ ભરકે કહે હાએ વોહ.
વોહ શફકત જો માંબાપકી યાદ આએ, તો રોતોંકો રોરોકે દરીયા બહાએ.
કભી અપની તનહાઇપે ગમકરે, કભી અપને ઊપર દોઆ દમ કરે.
કરે યાદ જબ અપને નાઝોનઅમ, ફગાંઓરલબ વોહ કરે દમબદમ.
બહાનેસે દીન રાત સોયા કરે, ન હો જબ કોઇ તબ વોહ રોયા કરે.
ગરઝ ઇઝતેરાબ ઉસકો હરહાલમં, કે જું મુરગ તડપે નયા જાલમેં.
ગરઝ "માહરૂખ" ઉસ પરીકાથા નામ, પદરસે કીયાથા યેહ પોશીદા કામ.
કભી ઘરમેં રહેતી કભી રહેતી વહાં, કે તા રાઝ ઉસકા ન હોવે અયાં.
વોહ પરીયોંમેં અઝબસકેથી ઝીશઉર, નઇ ચીઝ લાઇથી ઉસકે હુઝુર.
અજાયબ ગરાયબ પરીસ્તાનકે, દીખાતીથી હર શબ ઊસે આનકે.
નએ ખાને ઔર મેવે ઇકસામકા, મોહયા સબ અસબાબ આરામકા.

નથા ફીરતીઆં રોઝ પોશાકકી, ખુશામદ સદા જાન ગમનાકકી.
નએ સ્વાંગ વહાં કે નએ રાગરંગ, કે તા દીલ લગે ઔર ન હો જી બતંગ.
શરાબોંકે શીશે ચુને તાકમેં, ગઝક વોહ કે નીકલે ન આફાકમેં.
શરાબો કબાબો બહારેનીગાર, જવાની વ મસ્તી વ બોસોકીનાર.
નથા ઔર કુછ ગમતો ઉસકો વહાં, બગએરઝ ગમે દુરીએ દોસ્તાં.
ઉસીગમસે બુલબુલકે મરતાથા વોહ, સદા શમઆસાં આહ કરતાથા વોહ.
પરી વોહ જો થી પર લગાંએ હુએ, વોહ બએઠીથી ઉસકો અડાએ હુએ.
વોહથી નાઝનાભી બહોત અકલમંદ, નખુલનેસે ઉસકે કુછ હોતીથી બંદ.
કહા એક દીન ઉસને અએ બેનઝીર, મેરે દામમેં તુ હુવાહએ અસીર.
તુ એક કામકર એક પહેરભર કહીં, ઝરા કરકે આ સએરે રૂએ ઝમીં.
તુ રૂક રૂકકે દીલકો નકર અપને બંદ, નપહોંચે કહીં તેરે જીકો ગઝંદ.
સરેશામ જાતીહું મએં બાપ પાસ, અકેલા તુ રહેતાહએ ઉસ જા ઊદાસ.
યેહ ઘોડા મએં દેતીહું કલકા તુઝકો, વ લેકીન યેહ દે તુ મુચલકા મુઝકો.
કે ગર શહેરકે તરફ જાવે કહીં, વયા દીલ કીસીસે લગાવે કહીં.
તો ફેર હાલ હો જો ગુન્હાગારકા, વોહી હાલહો તુઝસે દીલદારકા.
કહા ક્યું કે મએં તુમકો જાણીંગા ખુન, મુઝકે જો કહા તુમને સો સબ કબુલ
કહા માહરૂખને કે થે તેરેબખ્ત, કે બખશા મએં તુઝકો સુલેમાંકા તખ્ત.
જો ઉતરે તુ કલ ઉસકી યું જોડીયો, જો બરઅકસ ચાહીએતો મોડીયો.
ઝમીંસે લગા ઔર તા આ આસમાં, જહાં ચાહીયો જાઈયો તું વહાં.

દાસ્તાન ઘોડેકી તારીફમેં.

કહું ક્યા મએં ઉસ અસ્પકી ખુબીયાં, પરીંદેમેં કબ હોયેહ માહ ખુબીયાં.
ઝરા કલકો મોડે ફલકપર હવા, જો કહીએ તો કહીએ ઉસે બાદપા.
ન ખાવે ન પીવે ન સોવે કભી, ન હાંપે ન બીમાર હોવે કભી.
ન હશરીન કમરી ન શબ્કોરવોહ, ન વોહ કોહ લંગ ઔર ન મુંહ ઝોરવોહ.
ન હડોંકા નપૈ મુતરોંકા ખલલ, પેશાની ઉપરથા સીતારોંકા બલ.
ન સાપન ન નાગન ન ભંવરેકા ડર, હરએક અએબસે વોહ ગરઝ બેખતર.
યેહ ઘોડા જો ઉસ ગુલકેથા બખ્શકા, "ફલકસએર"થા નામ ઉસ રખ્શકા.
સરેશામ વોહ બેનઝીર જહાં, ઊસી રખ્શપર હોકે જલવા કુનાં.

હરએક તરફસે હો ગુઝરતાથા વોહ, વોહી એક પહેર સએર કરતાથા વોહ.
પહેર જબ કે બજતાતો ફીરતા શીતાબ, કે ફેર ફહેરથા માહરૂબકા અતાબ.

દાસ્તાન વારીદ હોનેમેં બેનઝીરકે બદરેમુનીરકે બાગમેં ઔર શાહઝાદીકે આશક હોનેમેં.

કીધરહએ તુ અએ સાકીએ શોખરંગ, કે આયાહું મએં બએઠેબએઠે બતંગ
પીલા મુઝહકો દારૂ કોઇ તેઝતુંદ, કે હોતાચલા હએ મેરા ઝેહેન કુંદ.
મેરે તવસને તબઅકો પર લગા, મુઝહે યહાંસે લેચલ ફલકપર ઉડા.
સુનો એક દીનકી જો તુમ વારેદાત, ઉઠા સએરકો બેનઝીર એક રાત.
હુવા ના ગાહાં ઉસકા એકજા ગુઝર, સોહાનાસા એક બાગ આયા નઝર.
સુફેદ એક દેખી ઇમારત બુલંદ, કે થી નુરસે ચાંદનીમેં દોચંદ.
વોહ છીટકી હુઈ ચાંદની જાબજા, વોહ જાડેકી આમદ વોહ થંડી હવા.
વોહ નીખરા ફલક ઔર માહકા ઝુહુર, લગા શામસે સુબહોતક વકતે નુર.
યેહ આલમ જો બાયાતો ઘોડેપેઆ, ઊતર અપને ઘોડેસે ઔર સર જહુકા.
લગા જહાંકને ઉસ મકાંકેતઇ, કે દેખું તોયહાં કોઇ હએયા નહીં.
જો દેખે તો કુછ અએસા આયા નઝર, કે સબકુછ ગયા ઉસકે જીસે ઉતર
કહા જીસે અબતો જો કુછ હોસોહો, ઝરા ચલકે ઉસ સએરકો દેખલો.
યેહ કહે નીચે ઊતરા દબે પાંવ વોહ, નઝરસે બચાએ હુએ છાંવ વોહ.
અલગ ખોલ હાથોંસે વાંકા કીવાડ, ચલા સાયા સાયા દરખ્તોંકે આડ.
થેએક તરફ ગંબાન બાહમ દરખ્ત, કે લીપટે હોં જીસ તરેહ મુશતાક સખ્ત.
લગા વાંસે છુપ છુપકે કરને નઝર, દરખ્તોંસે જું માહ હો જલ્વાગર.
જો દેખાતો સોહબત અજબ્બહએવહાં, અજબ ચાંદનીહએ અજબ્બહએસમા
અજબ સુરતેં ઔર તુરફા મહેલ, ચલા દેખતેહી દીલ ઉસકા નીકલ.
મીલી અપને હમ જીન્સકી ઉસકો બો, લગા તકને હએરતસે હએરાનહો.
નઝર આઇ જો ચાંદનીકી બહાર, કે આંખોંને કી ખીરગી ઇખતીઆર.
દરો બામ યક લખ્ત સારે સુફેદ, હરેક તાક મેહરાબે સુબ્હે ઉમીદ.
મુગરરક ઝમીંપર તમામીકા ફરશ, જહલક જીસકીથી ફરશસે તાબ અરશ.
ઝમીંકા તબક આસમાંકા તબક, સુનેરી રૂપેરીહો જએસે વરક.
બીલોરી ધરે હર તરફ સંગે ફરશ, કે જીસમેં મુનવ્વર રહે રંગે ફરશ.

ગઇ ઉસકે આલમપે જીસદમ નીગાહ, ઔર આયા નઝર ઉસકો એક રશ્કે માહ
તરેહ ઉસકી હર દીલકો માનુસથા, કે ગોયા વોહ શીશેકા ફાનુસથી.
કહીં દેખ ઉસકે તઇં હોશમંદ, પરીકો કીયા હએગા શીશેમેં બંદ.
હરેક તરફ વાં નુરકા ઇઝદેહામ. લગે આઇને કદદે આદમ તમામ.
લપેટે હુએ બાદલોંસે દરખ્ત, ઝમીનો હવા સાહેબે તાજો તખ્ત.
બરાથી વોહ પાનીસે પાકીઝા નહેર, પડે ચશમએ માહસે જીસમેં લહેર.
લબે નહેર પર સાફ જો ગઓરકી, તો ગોયા બનીથી વોહ બાલ્લોરકી.
પડે ઉસમેં ફવ્વારે છુટતે હુએ, હવા બીચ મોતીસે લુટતે હુએ.
મુકરર પડા ઉસમેં મુફકેશ જો, ગીરા માહસા રશ્કસે પુરઝેહો.
લીએ ગુંદ મુફકેશ છોટે બડે, સભી માહ સીતારે ઉડાવેં ખડે.
ગરઝ અપની સુનઅતસે તારોંકો તોડ, ઝમીંકો ફલકકા બનાતેથે જોડ.
હવામેં વોહ જુગનુંસે ચમકેં બહમ, મલેં જલતએ માહકો ઝેરે કદમ.
ફકત ચાંદનીમેં કહા તઓર યેહ, કે જબતક ન તુગ્રા મીલે ઔર યેહ.
ઝમાના ઝર અફશાં હુવા ઝરફશાં, ઝમીંસે લગા આસમાં ઝરફશાં.
ગુલો ગુંચ્યા નસરીન તાજો ખુરસ, ઝમીને ચમન સબ જમીને ઉરૂસ.
બીગામાં ઝરીપોશ હર માહવશ, કરેં મેહેરો માહ દેખકર જીસકો ગશ.
ખડા એક નમગીરએ ઝરનીગાર, કે થે જીસકી જહાલરપે મોતી નીસાર.
જડાઉ વોહ ઇસ્તાદે અલમાસકે. ઢલે એક સાંચેકે એક રાસકે.
ખીંચી ડોર હર તરફ ઝરતારકી, લડી જુ કીનારીકી હો હારકી.
કહું ક્યા મએં જહાલરકી ઉસકી ફબન, કે સુરજકે હો ગીરદ જએસે કીરન.
મુગર્રક બીછી મસનદ એક જગમગી, કે થી ચાંદની જીસકે કદમોં લગી.
ન ફુલોં સમાતેથે તકીએ ધરે, કે થે વોહ ફકત હુસ્નહીસે ભરે.
બીલોરીં સુરાહી વ જામે બીલુર! દીલો દીદા વક્ફે તમાશાએ નુર.
ઝમીં નુરકી આસમાં નુરકા, જીધર દેખો ઊધર સમાં નુરકા.
ચમન સારે દાઉદીઓંસે ભરે, જવાનાને શબ્બુકે હરજા પરે.
સીતારોંકા મેહેતાબમેં હાલયું, કે ખુંબામેં પાનીકે કતરેહો જ્યું.
અગર કોઇએ સાયા ઉપર નીગાહ, તો હએ વોહભી જુ સાયએ મેહેરો માહ.
ફરેહએ નીગાહ જીસ તરફકો ગુઝર, બજુઝ નુર આતા નહીં કુછ નઝર.
કરે કએોનસે હુસ્નકો ઇંતેખાબ, હરેક આઇનેમેં વોહી માહતાબ.
નઝર જીસતરફ જાએ નઝદીકો દુર, ઊસી એક માહકા હએ હરજા ઝુહુર.

નીકલ અપની વહદતસેં કસરતમેં આ, વોહી નુર હુએ જલવાગર જાબજા.
નએ રંગસેં હરતરફ માહતાબ. વોહી એક નુક્તા કે જીસકી કીતાબ.
હકીકતકી લેકીન બસારતભી હો, કે દેખેન ઊસકે સીવા ગએરકો.

દાસ્તાન બદરેમુનીરકી તારીફમેં.

ગુલાબી મેરે સામને સાકીઆ, મહે ચારદા કો દીખાકર પીલા.
કે દેખેસે હો જીસકે દીલકો સુરૂર, નઝર કામ કરજાએ નઝદીકો દુર.
કરૂં ઈસ મકાંકે મકીંકા બયાં, કે હુએ બાદ ખતમે નગીંકા બયાં.
વોહમસનદ જોથી મોઅજેદરી આ એહુસ્ન, વહાં દેખી એક મસનદ આરાએહુસ્ન
બરસ પંદરાયા બીસકા સીનો સાલ, ને હાયત હસીન ઔર સાહેબ જમાલ
રખી કોહની તકીએપે એક નાઝસે, સરે નહેર બએઠીથી અંદાઝસે.
ખવાસેં ખડી ઈધર ઊધર તમામ, સીતારોંકા જું માહપર ઈઝદેહામ.
વોહ બએઠીથી સજ ધજ બનાએ હુઈ, દીલ ઉસ ચાંદનીપર લગાએ હુઈ.
ઊધર આસમાંપર દરખશીંદા મહ, ઈધર યેહ ઝમીંપર મહે ચાર દહ.
પડા અકસ દોનોંકા જું નહેરમેં, લગા લોટને ચાંદ હર લહેરમેં.
નઝર આએ ઈતને જો એક બારચાંદ, ઝમાનેકે મુંહકો લગે ચાર ચાંદ.
અજબ તરેહકા હુસ્નથા જાંફીઝા, કે માહ રૂબરૂ જીસકે હએરાં રહા.
કહું ઉસકી પોશાકકા ક્યા બયાં, ફકત એક પીશવાઝ આબે રવાં.
નબસ મોતીઓંકી થી સંજાફ ગુલ, વલેકીન વોહ બએઠીથી મોતીમેં તુલ.
ઔર એક ઓઢની જું હવા યા હુબાબ, જીસે દેખ શબનમકો આવે હીજાબ
સબાહત સફા જીસમેં જહલકોહુઈ, પડી સરસે કાંધેપે ઢલકીહુઈ.
ગીરેબાનમેં તુકમા અલમાસકા, સીતારાથા મહેતાબકે પાસકા.
વોહ કુડતી વોહ અંગીયા જવાહીર નીગાર, નયા બાગ ઔર ઈબતેદાકી બહાર.
વોહ છબ તખતી ઔર ઊસકી કુડતીકા ચાક, તરાકેકી અંગીયા કસી ઠીકઠાક.
જહલક પાએજામેકી દામનસેયું, નઝર આએ આઈનેમેં બર્કેજું.
સફાઈ યેહ પોશાકકી દેખીઓ, નઝર સોચમેં હુએ કે મએલી નહો.
વોહ તરકીબ ઔર ચાંદસા વોહ બદન, વોહ બાઝુપે ઢમકે હુએ નવરતન.
જડાઊ વોહ બાલેકે હાલેકા રશ્ક, વોહ મોતીકે માલેકે આશકકા અશ્ક.
વોહ આંખોંકી મસ્તી વોહ મીઝગાંકી નોક, કરનફુલકી ઔર બાલીકી જોહોક
વોહ મોતીકા દુલડા વોહ મોતીકાહાર, સદા અશ્કે ગમદીદા જીસપર નીસાર.

લગા ધગધગી પેચલક અસલકા, સરાસર ગલે હુસ્ન ઉસકે પડા.
જડાઊ દમકતી વોહ ચંપાકલી, રહે જીસસે અલમાસોંકા બેકલી.
તલે ઉસકે મોતી લગે ગોઇંદ ફુલ, કે જ્યું શબનમ આલુદા હો બર્ગે ગુલ.
જહાંગીરયોંકા કરૂં મએ બયાં, કે ઊડતાથા હાથોંસે ઊસકે ધુંગાં.
જવાહીરસે મીનેકી હએકલ જડી, કમર ઔર કોલીકે નીચે પડી.
ફકત મોતીઓંકી પડી પાએઝેબ, કે જીસકે કદમસે ગોહર પાએ ઝેબ.
કીસીકે કહાં હાથ વોહ પાંવ આએ. જવાહીર જહાં પાંવ પડપડકે જાએ.
સરાપા અગરહો ઝબાં મેરા તન, સરાપેમેં ઉસકે કરૂં ક્યા સુખન.
સબ ઝેવર મવાફીક બદનકે દુરસ્ત, હરેક કામમેં અપને ચાલાકો ચુસ્ત.
જહાં રાસ્તી ચાહીએ રાસ્તી, કજી જીસ જગે ચાહીએ વાં કજી.
વોહ મુખડા જીસેદેખ માહ દાગખાએ, વોહ નકશાકેતસવીરકો હએરત આએ
જો કુછ ચાહીએ ઠીક નકસકસે અંગ, નઝાકત ભરા સેંવતીકાસા રંગ.
કુછ એક તમકનત ઔર કુછ બાંકપન, ગરઝ હરતરેહમેં અનોખી ફબન.
કરીશમા અદા ગમઝા હરઆનમેં, ગરઝ દીલબરી ઉસકે ફરમાનમેં.
તગાફુલ હયા નાઝો શોખી ગુરૂર, હરેક અપને મવકેસે વકતે ઝુરૂર.
તબસ્સુમ તકલ્લુમ તરહૂમ સીતમ, મવાફીક હરેક હઓસલેકે કરમ.
વોહ અબરૂકે મહેરાબે અએવાનેહુસ્ન, કહુકે શાખે નખ્લે ગુલીસ્તાનેહુસ્ન.
નીગાહ આફતો ચશ્મ અએને બલા, મીઝા દે સફોંકો ઉલટ બરમલા.
દુરે ગોશ ગર ઉસકા તાબીંદાહો, સદફકા દીલેસાફ શરમીંદાહો.
વોહ બીની કે જીસકી નહીં કુછ નઝીર, હએ અંગુસ્તે કુદરતકી સીધી લકીર
વોહ રૂખસારે નાઝુક કે હોજાએલાલ, અગર ઊસપે બોસેકા ગુઝરે ખીઆલ.
નહીં રતબો યાબોસકા યાં કુછ હીસાબ, બયાઝે ગુલુ સબકી સબ ઇંતેખાબ
વોહ સાઅદ વોહ બાઝુ ભરે ગોલગોલ, બરાબરહો અલમાસકે જીસકા મોલ.
વોહ દસ્તે હીના બસ્તા ખુબીકા બાબ, શફકમેં હો જ્યું પંજએ આફતાબ.
ઝેબસ મીસલે આઇના થા ઉસકા તન, કહે તુ કે હએ નાફ અક્સે ઝકન.
કમરકો કહું ઊસકે કીસતરેહ હેચ, નઆવે નઝર તો હએ કીસમતકા પેચ.
વોહ ઝાનુ કે આજાએ ગર ઉસપે હાથ. તો ફેર ઉમરભર હાથ ઝાનુંકે સાથ
વોહ સક બલોરી વોહ અંદાઝેપા, ફીરે હર સહર ચશ્મોદીલમેં સદા.
કદોકામત આફતકા ટુકડા તમામ, કીયામત કરે જીસકો ઝહુક કર સલામ.
વોહઅટખેલીઆં ઔર વોહઊસકી ચાલ,કેદીલજીસસે આલમકાહોપાએમાલ

બના કબ્ક એસીકા ગર ચાલ લાએ. કહાં પરવોહ રફતારકા ઉસકેપાએ.
અલગ ચાલ ઉસકી કોઈ કયા ચલે. યેહ અંદાજ સબ ઉસકે પાંવોંતલે.
અજબ પુસ્તેપા સાફ અંગુસ્તેપા, કહે પા દીખાવે સરે પુસ્તે પા.
ચુગરેક જવાહીરસે યક જુફતે કફશ, ન વોહ મુફતે પા બલકે પા મુફતે કફશ.
યેહ કુદરતકા દેખા જો ઉસને ખીઆલ, કહા શાહજાદેને યા જુલજલાલ.
દરખતોંસે વોહ દેખતાથા નેહાં, કીસીકી નજર જાપડી નાગહાં.
યેહ ચરચા જો ફએલા તો જાહીર હુવા, હરેક હાલસે ઉસકે માહીર હુવા.
યેહ સુન એકસે એક વાં સબકેસબ, ફીરેં બગેં ગુલકી તરેહ ગુંચા લબ.
જો દેખું તો થોલાસા રોશનહએ કુછ, દરખતોંકા રોશનસા આંગનહએ કુછ.
કીસીને કહા કુછ નકુછ હએ બલા, કીસીને કહા ચાંદ હએ યાં છુપા.
કીસીને કહા હએ પરી યાકે જીન, કીસીને કહા હએ કીયામતકા દીન.
લગી કહેને કોઇ સર અપનેકો કુટ, સીતારા ફલકસે ગીરાહએ યેહ તુટ.
હુઇ સુબ્હો શબકા ગયા ઊઠ હીજાબ, દરખતોંમેં નીકલાહએ યેહ આફતાબ.
કીસીને કહા દીખીઓ અએ બુવા, પડાહએ કોઇ સાફ યેહ મરદુવા.
કોસીને કહા યેહ તો દીલદારહએ. કીસીને કહા કુછ યેહ અસરાર હએ.
યેહ આપસમેં બાતે જોહોનેલગીં, ઇશારોંસે ઘાતેં જો હોનેલગીં.
ગઇ બાત યેહ શાહજાદીકે ગોશ, યેહ સુનતેહી જાતારહા ઊસકા હોશ.
કહા જએંભી દેખું યેહ શાહજાદીકે ગોશ, યેહ સુનતેહી જાતારહા ઉસકાહોશ.
ખવાસોંકકે કાંધેપે ધર અપના હાથ, અજબ એક અદાસે ચલી સાથ સાથ
કુછ એક ખોફસે હઓલ ખાતીહુઇ, ધડક અપને દીલકો દીખાતીહુઇ.
જો થી હમદમેં સાથ કુછ કુછ પડીં, દોઆએં વોહ પડપડકે આગેબડીં.
ગઇ જબ વોહ કરકે દીલ અપના કરખ્ત, વહાં જીસ જગાથે વોહઆહમ દરખ્ત
લગી જહાંકને સબકે સબ ઓહ શરીર, યકાયક પડાવાં નજર બેનજીર.
જો દેખી તોહએ એકજવાને હસીન, પડાહએ વાહ આઇનાસાં મહજબીન
બરસ પંદરા યાકે સોલાકા સીન, મુરાદોંકી રાતે જવાનીકે દીન.
હુઇ પુસ્તે લબસે મસોંકી નમુદ, બના આતશે લાલ શોલીંકાદુદ.
ગલેમેં પડા નીમા શબનમકા એક, બદનસે અયાં નુર આલમકા એક.
તમામીકી સંજાફ જલવા ફુનાં, કે જું અકસે માહ ગેરે આબે રવાં.
તરેહદાર એક સરપે ફેંટા સજા, તમામીકા પટકા કમરસે બંધા
અજબ પેચસે પેચ બએઠાથા મીજ, કે હર પેચપર પેચ ખાતાથા દીલ.

જવાહીરકા તુકમા ગલેમેં લગા, સતારા હો ગ્યું સુબ્હાકા જગમગા.
વોહ મોતીકી લટકન કમરબંદકી લહર, લટક ઉસકી ઝેબીંદા દસ્તાર પર.
વોહ ગોરા બદન સાફ તરકીબદાર, પડી દંડપર નવરતનકી બહાર.
એક અલમાસકી હાથ અંગુશતરી, સરાસર હીના દસ્તો પામેં લગી.
અયાં સુરતી ઔર ચાલ્કો ગાતસે, નમુદે જવાની હરેક બાતસે.
બદન આઇનાસા દમકતા હુવા, ગુલે બાગે ખુબી લહકતા હુવા.
અદ્દ ઝુલફકી ઔર કાકુલકા બલ, જવાનીકી શબકા સમા બરમહલ.
કયારેસે ઝાહીર સરાપા ઝહુર, ઝમીંપર બરસતા શજાઅતકા નુર.
વલે ઇશ્કકી તેગ ખાએ હુએ, ખડા દીલ કીસીસે લગાએ હુએ.
યેહ દેખા જો આલમતો ગશ કરગઇ, વોહ ઉતનીકે આંખોંથી સબ મરગઇ.
શીતાબીસે જાકર કહા વાંકા હાલ, કે અએ શાહઝાદીએ સાહેબ જમાલ.
અજબ સએર હુએ સએરે મહતાબમેં, યેહ આલમ તો દેખા નહીં ખ્વાબમેં.
કહેંસે હમારે નમાનોગે તુમ, જો દેખોગે આંખોંસે જાનોગે તુમ.
ઉઠા પાએ ગુલગુંકો જલદી નીગાર, નજાવે કહીં હાથસે યેહ બહાર.
નહીં ઔર કુછ તુમ નકીજે હીરાસ, ચલેઆવ કુક બુન દરખ્તોંકે પાસ.
ગઇ ઉસજગે જબ વોહ બદરેમુનીર, ઔર ઉસને જો દેખા શહે બેનઝીર.
ગએ દેખતેહી સબ આપસમેં મીલ, નઝરસે નઝર ઉસેજી દીલસેદીલ.
ગરઝ બેનઝીર ઔર બદરેમુનીર, ગીરે દોનોં આપસમેં હોકર અસીર.
રહી કુછ ન તનમનકી ફેર સુધ ઉસે, નકુછ અપને તનકી રહી બુધ ઉસે
થા હમરાહ ઉસકે જો દુખ્તે વઝીર, નેહાયત હસીન ઔર કોવામત શરીર.
ઝબસ થી સીતારેસે વોહ દીલરૂબા, ઉસે લોગ કહેતેથે "નજમુનનીસા".
શીતાબીસેલા ઉસને છીડકા ગુલાબ, તબ આઇ તનોંમેં ઝરા ઉનકે તાબ.
વોહ ઉઠ્ઠી તો ઉઠ્ઠી પે હએરાનસી, ગુલે શબનમ આલુદા ગીરયાનસી.
વોહ શાહઝાદએ દીલ શુદા તો ઠીકક, વહીં રહેગયા નકશે પા સા ભીચક.
કે વોહ નાઝનીંને વહીં મુંહ છુપા, કમર ઔર ચોટીકા આલમ દીખા.
ચલી ઉસકે આગેસે મુંહ મોડકર, વહીં નીમ બાસમીન ઉસે છોડકર.
વોહ ગુદ્દી વોહ શાને વોહ પુશતો કમર, વોહ ચોટીકા કુલેપે આના નઝર.

દાસ્તાન જુલ્ફ ઔર ચોટીકી તઅરીફમેં ઔર દોનોંકી પહેલી મુલાકાતકે બયાનમેં.

પીલા સાકીઆ સાગરે મુશ્ક બો, કે હુએ મુજકો દરપેશ તઅરીફે મો.
સરે શામસે હે યહાંતક શબાબ, કે મસ્તીમેં દેખું રૂએ આફતાબ.
કરૂં ઉસકે બાલોંકા ક્યા મએં બયાં, નદેખા કીસી રાતમેં યેહ સમા.
વોહ ઝુલ્ફેં કે દીલ જીનમેં ઉલજા રહે, ઉલજનેમેં દીલ જીનકે સુલજા રહે.
વોહ કંઘી વોહ ચોટી ખીંચી સાફસાફ, કીનારીકે બીચ ચમકતા મુબફ.
કહું ઉસકી ચોટીકા ક્યા રંગ ઢંગ, કે જીું આબેરી શબકો જકુગનેકા રંગ.
નુમાયાંથી યું ઓઢનીસે ઝલક, કે જીું અબ્રમેં બર્કકી હો ચમક.
મુબાફે ઝરીને કીયા યેહ ગઝબ, વયા હુએ ગીરેહ દીનકો દુંબાલે શબ.
સીંગારોંમેં ગર સબસે હુએ વોહ ઉતાર, યેહ કહેતે હુએં ચોટીકા ઉસકો સીંગાર.
નહો ક્યું કે ચોટીકા રૂતબા બડા, કે એક નુર હુએ ઉસકે પીછે પડા.
ગુલો સુંબુલ ઉસપરસે કુરબાન હુએ, કે ઉસકી લટકમેં અજબ આન હુએ.
લડીથી ઝેબસ સેહેરસે ઉસકે સાથ, શબો રોઝકો દેખા ઉસને ગાંઠ.
વલે હાથ આના હુએ ઉસકા કઠન, કે હુએ ફીલહકીકત વોહ કાલેકા મન.
ઉલટકર નદેખે ઉસે હોશીઆર, કે વોહ એક સાંપ હુએ દુંબાલાદાર.
વોહ પાટ ઉસકી શફ્ફાફ આઇના સાં, તીસ ઉપર વોહ ચોટીકા પડનાં વહાં.
કહું ઉસકે આલમકા ક્યા માજરા, કે જીું હોવે દરીઆપે કાલા બરા.
બરીથા દાલોંસે ઝેબસ ઉસકી માંગ બહોત દીલ લીએ ઉસને કંઘીસે માંગ.
દીલ આશકકા ઉસપરસે કુરબાન હુએ, મશ્શાતાકા સરપરસે એહેસાન હુએ
કશાકશમેં થા વરના બનાતો હેચ, બલેકો રખા ઉસને ઢીલાઢી પેચ.
ગરઝ હુસ્નકા ઉસકે સબ હુએ યેહ ભેદ, જો ચાહે કરે વોહ સીઆહો સુફેદ
કર મુર્ખ જો કોઇ ઉસમેં મુબાફ કરે ખુનેદીલ અપના ઉસકો મઆફ.
કીયા કત્લ ગર ઉસને દીલકો તો ક્યા, શફક્કા નહીં શામપર ખું બહા.
કહાંતક કહું ઉસકી ચોટીકી બાત, કે થોડા હુએ સ્વાંગ ઓર બડી હુએ યેહ રાત
દીયા શએરકો ગરચે હરબાર તુલ, વલેકીન યેહ હો અરઝ મેરી કુબુલ.
બહોત મો શીગાફી જો કી મએંને યાં, વલે બાલ કમીકી નથી દરમીઆ.
તીસ ઉપર જો પુરી નબએઠી મીસાલ, હુઇ હુએ મેરી ફીકર મુજહપર વબાલ
અબ ઇસ પેચસે બાહેર આતા હું મએં, સમાં એક તાઝા દીખાતા હું મએં.

ગરઝ વોહ મુડી જબકી બા અપને બાલ. તો ગોયા મોહબતકા માગહુએ જાલ
અદાઓં સબ અપની દીખાતી ચલી, છુપા મુંહકો ઔર મુસકુરાતી ચલી
ગઝબ મુંહપે ઝાહીર વલે દીલમેં ચાહ, નેહાં આહ આહ ઔર અયાં વાહવાહ
પેહ હએંકઓન કમબખ્ત આયા જો યાં, મએં અબ છોડકર અપના જાઊં કહાં
પેહ કેહતીહુઈ આનકીઆનમેં, છુપી જાકે અપને વોહ દાલાનમેં.
દીયા હાથસે છોડ પરદા શીતાબ. છુપા અબરે તારીકમેં આફતાબ.
કે છતનેમેં આઇ વોહ દુખ્તે વઝીર, ફુસું પડકે બોલી કે બદ-મુનીર.
મુજકે ચોચલે તો ખુશ આતે નહીં, તેરે નાઝ બેજા પેહ ભાતે નહીં,
મે-તરફ કુક દેખતો હાએ હાએ, મસલહુએ કે મનભાએ મુંડીઆ હીલાએ.
કીયા હએ અગર તુને ઘાહાલ ઉસે, તો મત છોડગો બીમ બીસમીલ ઉસે.
ઊઠા લુત્ફ કુછ ઝીંદગાનીકા તુ, મઝા દેખ અપની જવાનીકા તુ.
મએ અએશકા જામ અબ નોશ કર, ગમે દીનો દુનીઆ ફરામોશ કર.
પેહ હુસ્નો જવાની પેહ જોશો ખરોશ, ગફુર અસ્ત એઝદતુ સાગર બનોશ
કહાં પેહ જવાની કહાં પેહ બહાર, પેહ જોબનકા આલમભી હએ યાદગાર.
સદા અએશ દૌરાં દીખાતા નહીં, ગયા વકત ફેર હાથ આતા નહીં.
શબી સુંતો દુનીઆકે હએં કારોબાર, વલે હાસીલે ઉમર હએ વસ્લે યાર.
ખુશા વોહ ઝમાના કે દો યક જગહ, કરેં યકદીગર જલવએ મેહેરો મહ.
કહાં ચાહવાલે હએ યુસુફ અઝીઝ, અરી બાવલી ચાહમેં કર તમીઝ.
તરે ઘરમેં આયાહએ મેહેમાં ગરીબ, પેહ હએ વારેદાતે અજીબો ગરીબ.
શીતાબીસે મજલીસકો તઇઆર કર, તુ ઉસ ગુલસે ઘર રશ્કે ગુલઝાર કર.
પીલા સાકીઆ મએ ગુલઆદામકો, નીગાહ સાથ ગરદીશમેં લા જામકો.
શબો રોઝ પી મીલકે જામે શરાબ, મહો મેહરકો રશ્કસે કર કબાબ.
પેહ સુનસુનકે વોહ નાઝનીં મુસકરા, લગી કેહેને અછ્છા ભલારી ભલા.
મએં સમજી તેરા જી ગયાહએ ઉધર, બહાને તુ કરતીહએ ક્યું મુજહપે ધર.
લગી કેહેને હંસહંસકે વોહ માહવશ, હુઇથી ઉસે દેખ મએંહી તો ગશ.
મુજહીપર તો છીડકાથા તુમને ગુલાબ, ભલા મેરી ખાતીર બુલાવો શીતાબ
પેહ આપસમેં રમઝોંકી બાતેં હુઇં, ઇશારેકી બાહમ જો ઘાતેં હુઇં.
બુલાબાઇ જા ઉસ જવાંકે તઇં, કીયા મેઝબાં મેહેમાંકે તઇં.
બુલા એક મકાંમેં બીઠાયા ઉસે, મહેલ સારા અપના દીખાયા ઉસે.
ફેર ઉસનાઝનીંકા પકડકેઉસને હાથ, બીઠાયાહએ લા આખીર ઉસગુલકે સાથ

પીલા સાકીઆ મુજહકો સહબાએ અએશ, મીલી નસીબોંસે યાંજાએ અએસ
બાહમમીલકે બએઠે હએં વોહ રશ્કે મહ, કીરાને મહો મેહરહએ ઇસ જગા
હરેક બુરજ રશ્કે ગુલીસ્તાંહએ આજ, બહારે વીસાલે ગરીબાં હએ આજ.
બ ઝોર ઉસકો લાકર બીઠાયા જો વાં, ન પુછ ઉસ ઘડીકી અદાકા બયાં.
વોહ બએઠી અજબ એક અંદાઝસે, બદનકો ચુરાએ હુઈ નાઝસે.
મુંહ આંચલસે અપના છુપાએ હુએ, લજાએ હુએ શરમ ખાએ હુએ.
પસીનાં પસીના હુવા સબ બદન, કે જું શબનમ આલુદા હો યા સમન.
ઘડી દો તલક વોહ મહો આફતાબ, રહે શરમસે પાએ બંદે હીજાબ.
ઉનોંકે રૂકે બએઠનેસે ખફા, હુઈ દીલમેં અપને વોહ નાજુકાનીસા.
સુરાહીકો લા ઉસકે આગે ધરા, પીયાલેકો ફેર જલદ ઉસને ભરા.
કહા શાહઝાદીકો બએઠી હએ કયા, યેહ પ્યાલા તુ હંસ બુતકે મુંહકો લગા.
ઝરા મેરી ખાતીરસે હંસ બોલ તુ, લબે લાલે શીરીંકો ટુક ખોલ તુ.
મએં સદકે તેરી તુજહકો મેરી કસમ, કઈ સાગર ઉસકો પીલા દમબદમ.
યેહ દેખ ઉસકી મીન્નત પીયાલા ઊઠા, ઉધરસે ફીરા મુંહકો ઓર મુસકરા.
કહા બાદા નોશીસે હો જીસકો ઝએોક, પીએં વોહ પીયાલા નહીં ઇસકા શએોક
કહા શાહઝાદેને તબ હંસકે યું, પીઉં મએં ફાસીકે નહોડેસે કયું.
ગરઝ હોકે આપસમેં રઝો નીયાઝ, પીએ મએ દો પ્યાલા બસદ ઇમતીયાઝ
ફેર આખીરકો શાહઝાદેનેભી ઉઠા, દીયા સાગર ઉસ માહકે મુંહસે લગા.
જબ આપસમેં ચલનેલગે જામે મુલ, વોહ દીલ ગુંચએ સા ખુલે મીસ્લે ગુલ
હુએ યકદીગર ફેરતો તફતીએ હાલ, લગી હોને આપસમેં કાલો મીકાલ.
ખુલા બંદ જીસદમ દરે ગુફતોગો, બયાંને હકીકત કહી બોબો.
કહી ઇબતેદાસે જો ગુઝરી થી સબ, જીતાયા સબ અપના હસબ ઓર નસબ
પરીકાભી અહેવાલ ઝાહીર કીયા છુપે રાઝસે ઉસકો માહીર કીયા.
કહા એક પહેરકી હએ રૂખસત મુઝહે, ઝીયાદા નહીં ઉસમે ફુરસત મુઝહે.
યેહ સુન દીલહીદીલમેં કીયા પેચોતાબ, દીયા શાહઝાદીને ઉસકો જવાબ.
મરા તુમપરી પર વોહ તુમપર મરે, બસ અબ તુમ ઝરા બએઠો મુઝસે પરે
મએં ઇસ તરેહકા દીલ લગાતી નહીં, યેહ શરકત તો બંદીકો ભાતી નહીં.
મએં સમજીહું તુમકો બહોત દુરહો, ચલો અબ કહી યાંસે કાફુરહો.
અબસ તુમસે દીલ કયું લગાએ કોઇ, જલે ચંગે દીલકો જલાએ કોઈ.
બને શમાઆં કયું કોઇ અશ્કસે, જલે ફીસલીએ આતશે રશકસે.

યેહ સુન પાંવપર ગીરપડા બેનઝીર, કહા ક્યા કરૂં હાએ બદરે મુનીર.
કોઇ લાખ જીસેહો મુજહપર ફીદા, મએં તુજહપર ફીદાહું મુઝે ઉસસે ક્યા.
કહી ચલ સર અપના કદમપર નધર, કીસીકે મુઝે દીલકી ક્યાહએ ખબર
યેહ રમઝો કીનાએ જો હોનેલગે, તો આપસમેં હંસહંસકે રોનેલગે.
રહી દીલહીમેં આખેરશ દીલકી બાત, પહેર ભર હુઇ ઇતને અરસેમેં રાત.
ખબર રાતકી સુન ઊઠા બેનઝીર, કહા અબ મએં જાતહું બદરે મુનીર.
અગર કએદસે છુટને પાઊંગા. તો ફેર આનકે વકત કલ આઊંગા.
યેહ મત સમજીયો હુંમએં આરામમેં, કહું ક્યા ફંસાહું અજબ દામમેં.
દીલ ઇસ જાસે ઊઠનેકો કરતા નહીં, કોઇ આપસે આપ મરતા નહીં.
કરમ મુજહપે રખીઓઝરા મેહરબાં, મએં દીલછોડ જાતાહું અપના યહાં.
યેહ કહે ઉસતરફ વોહ રવાનાહુવા, દીલ ઇસતરફ ઇસકા દીવાનાહુવા.
ગયા અપને મામુલસે બેનઝીર, ઇધરકા હો કએદી ઉધરકા અસીર.
પરીસાથ કાટી વોહ જ્યું ત્યું કી રાત, ઊઠા સુબહો મલતાહુવા અપને હાત.
સમા શબકા આંખોંમેં છાયા હુવા, મઝાદીલમેં સારા સમાયા હુવા
ઊઠે જોકોઇ વસ્લકા દેખ ખ્વાબ, નહો વસ્લ ઔર દીલકો હો ઇઝતરાબ.
નઇ બાતકા લુત્ફ પાના ગઝબ, વોહ પહેલે પહેલ દીલ લગાના ગઝબ.
કલક દીલપે યાને કટે રોઝ કબ, માલે મુજહકો વોહ શમા અફરોઝ કબ.
મોહબ્બતમેં ઝુલફે સીયાહ ફામકી, લગા રાહ ફેર દેખને શામકી.
વોહ દીન હીજરકા રોઝે શામતહુવા, ઉસે કાટના દીન કીયામત હુવા.
ઇધરકા તો અહેવાલથા ઇસતરેહ, કહા મએંને કર મુખતસર જીસ તરેહ.
વલે અબ સુનો તુમ ઉધરકા બયાં, હુવા તરફે સાનીકા ક્યાહાલ વાં.
વોહ શબ ઊસકો અંદોહો ગમમેં કટી, ઘડી જો કટી સો અલમમેં કટી.
રહી સુરત આંખોંમેં જો યારકી, હુઇ યાદમેં સુબહો રૂખસારકી.
કુછ ઉમ્મીદ દીલમેં કુછ એક દીલકો યાસ, લબોંપર હંસી લેક ચેહરા ઉદાસ
લગા ઉસકો બાતોંમેં નજમુન્નીસા, લગી કહેને જીઆહતાએ મેરા.
કે કર આજતું ખુબ અપના સીંગાર, મુઝે હુસ્નકી અપને દીખલાબહાર.
લગી કહેને ચલરી દીવાની નહો, કોઇ ચીઝ અપની બીગાની નહો.
કરૂં કીસકે ખાતીર મએં અપના સીંગાર, વોહહએ કઓન જીસકોદીખાઊં બાહર
ગરઝ શાહઝાદી બહોત દુરથી, યેહ શીકલ ઉસકો પહેલેહી મંઝુરથી.
નહા ચોકે ઉસ રોઝ અએસી બની, કે દોદીનકી સચમુચહો જએસી બની.

વોહ મુંખડેકા આલમ વોહ કંચીકા રંગ, શબે માહ હો દેખકર જીસસે દંગ
વોહ મીસ્સી ઔર ઉસકે લબે લાલ ફામ, સવાદે દયારે બદ ખશાંકી શામ.
વોહ આંખોંકા આલમ વોહ કાજલ ગઝબ, કહું તો પડી નરગીસીરતાંમેં શબ.
સીતમ તીસપે સુરમેકી તહરીરકી, ખીંચી હાથ કાફરકે શમશીરસી.
લબોંરા વોહ પાંઓંકા મીસ્સીકે સાથ. કે જ્યું દામને શબ શફકકે હો હાથ
વોહ પીશવાઝ એક ડાંકકી જગમગી, સીતારોંકીથી આબ જીસપર લગી.
વોહ એક ઓડની જાલ મુકેશકી. પડી ચાંદનીસી મહે અખેશકી.
જો દેખે વોહ અંગીઆ જવાહીર નીગાર, ફરીશ્તા મલેહાથ બેઇખ્તીઆર.
વોહ બારીક કુડતી મીસાલેહવા, અયાં જોબના જીસસે, તનકી સફા.
ઢલક સુરખ નેફેકી ઉભરી હુઇ. ગુલાબીસી ગીર્દ એક તાઝે દીહુઇ.
ઝહલક પાએ જામેકી દામનસે યું, કે રોશન હો ફાનુસમેં શમા જ્યું.
પડી પાંચમેં કફશે ઝરરીં નીગાર, સીતારોંકે જીસકી ઝમીંપર બહાર.
લગા પાસે વોહ નાઝનીં તાબ ફર્ક, સરાપા જવાહેરકે દરીઆમેં ગર્ક.
ખડીહુઇ વોહ તરકીબ ઔર વોહ બદન, વોહ પોશાક ઝેવરકી ઉસપર ફબન
વોહ છબ તખતી ઉસકી નઝાકત નીહાદ, ચમનઝાર કુદરતકા નખલે મુરાદ
ભરી માંગ મોતીસે જલવા ફુનાં. નુમાયાં શબે તીરામેં કહકશાં.
વોહ માથેપે બીનીકી ઉસકે ઝહલક. મહર ચાંદ તારોંકી જયસી ચમક.
હવાસોંકા નદેખ ઉસકે ઝેવરકા ફેર, રહે તુકે ટીકાથા સબ ઉસકે સર.
વોહ બાલેકી તાબીંદગી ઝે ગોશ, જીસે દેખ બીજલીકે ઉડજાએં હોશ.
વોહ હીરેકા તુકના બસદ આબો તાબ, વોહ સુબ્હે ગુલ્શુ મતલએ આફતાબ.
કે સુરજદે આગોશ જએસે કીરન, વોહ તુકમેપે ચંપા કલીકી ફબન.
વોહ છાતીપે અલમાસકી ધુગધુગી, રહે આંખ સુરજકી જીસપર જડુકી.
વોહ મોતીકે બાલે લટકતે હુએ, રહે દીલ જહાં સરપટકતે હુએ.
વોહ અલમાસકા હએકલ એક ખુશનુમા, તસવ્વર રહે જીસકા દીલસે લગા.
વોહ બાઝુબંદ ઉસપર જડે નવરતન, કે જ્યું ગુલસે હો શાખ ઝેબે ચમન.
વોહ પહોંચી ઝગરરદકી ઔર દસ્ત બંદ, નઝાકતમેંથી શાખે ગુલસે દોચંદ.
વોહ લાલોંકી પઝેબ આબેઝદાર, સદા અશ્કે ખુનીં હોં જીસપર નીસાર.
વોહ મીનેકે પાંઓમેં છલ્લેથે ફુલ, કે આંખોંસે દીલ ઉનપે ખાતેથે ગુલ.
વોહ ફુઆહુવા હાતરમેં તનબદન, વોહ બાલોંકી બો રશ્કે મુશ્કે ખુતન.
ઝમીંસે મોઅત્તર હુવા તા ફલક, ઝમાના ગયા ઉસકી બોસે મહક.

કીયા ખ્વાસતરેહકા જબ ઉસને સીંગાર, હુએ મેહરો માહ ઉસકે મુંહપર નીસાર.
ફલકતક ગઇ હુસ્નકી ઉસકે ધુમ, લીયા હાથ મશ્શાતાને અપના ચુમ.
ખ્વાસોંને ઘરકો દીયા ઇંતેઝામ, તમામીકે પરદે લગાએ તમામ.
બીછા ફરશ ઔર કર છપરખટકો સાફ, મુરસ્સાકા ઉસપર ઉડાકર ગીલાફ.
વોહ નરગીસકે દસ્તે જો આફાકમેં, નીકલે સો લાકર ચુને તાકમેં.
બીઝાયતકે એેસે ધરે હરતરફ, કે લેઝતને બી ઊનકી ગુલાપર શરફ.
ધરે લખલખે જો ઉસ અએવાનમેં. હવા હોગઇ ઇતર દાલાનમેં.
ધરી એકતરફ ક્યારીયાં બેશુમાર, ચુની એકતરફ ડાલીઓંકી કતાર.
છપરખટકે પાસ એક મસનદ બીછા, ઔર ઉસપર તમામીકે પરદે લગા.
અંગેઠી બના ઔર રખ પાનદાન, કરીનેસે ઉસમેં રખે હાર પાન,
મુરસ્સાકે થે ઇતરદાં કઇ ધરે, અનોખી ધડતકે કોએ ચવ ધડે.
સરાને રખી એક મુજલ્લદ કીતાબ, "ગુહુરી" "નઝીરી"કા કુલ ઇંતેખાબ
કલમદાનભી એક નઝાકત ભરા, કરીનેસે ઝેરે છપરખટ ધરા.
ધરી એક બયાઝ ઔર રશ્કે ચમન, પુરઅઝ શેરે સવાદા વ મીરો હસન.
ધરા એકતરફ ગંજીફા ખુશ કોમાશ, રખી ચવપડ એકતરફકો ગમ તરાશ.
બીછી એક ચાંદીપડા તારા પોશ, કરે દેખકર ગશ જીસે બાદા નોશ.
સુરાહી વ સાગર શરાબો કબાબ, ધરા ઉસપે સાકીને કર ઇંતેખાબ.
વલે ઉસકો રખ્ખા છુપાએ હુએ, કે છુવે નહીં મુંહ લગાએ હુએ.
બબરચીકો રખ્ખા ખબરદારકર, કે રખીઓ તું ખાનેકો તઇઆરકર.
યેહ સબકુછ હુવા જબકે આરાસ્તા, ખીરામાં હુઇ સર્વે નવખાસ્તા.
સરેશામ લે હાથમેં એક છડી, વલેકીન છડીથી વોહ ઝુગનુ જડી.
રવીશપર લગી ફીરને ઇધર ઉધર, કે છુપજાએ સુરજ ઊસે દેખકર

દાસ્તાન દુસરે વકત આના બેનઝીરકા, ઔર મુલાકાત કરના બદરેમુનીરસે.

પીલા મુજહકો સાકી શરાબે વીસાલ, કે આપ હીજરમેં તંગ હએ મેરા હાલ.
તડપતાથા ઉધર જો વોહ બેનઝીર, હુઇ શામ બારેતો ખુશ્રા અસીર(બેનઝીર)
પર ઊસનેભી ઇતના તકલ્લુફ કીયા, કે એક દીનમેં જોડેકો ધાની રંગા.
તમામીકી સંજાફ કરકે દુરસ્ત, બના જલ્દ જલ્દ ઔર પહેન ચુસ્ત ચુસ્ત.

પહેન જાલો યાકુતકે નવરતન, વોહ ગુલ ઇસતરેહ હોકે રશ્કે ચમન.
ફલક સમ્મેરપર હો શીતાબી સવાર. હુવા આસમાંપર હવા એકબાર.
ચકાચક જો વાગીહુવા ઉસ જગહ, કે જીસજા બીરામાંથી વોહ રશ્કે મહ.
નઝર નાઝનીંકી જો ઉસપર પડી, હુઇ બન દરખ્તોંકે પીછે ખડી.
કીયા જબકે આલમપે ઉસકે જો ધ્યાન, તો દેખા અજબરંગહએ વોહજવાન
કે ધાનીહએ જોડા ગલેમેં પડા, છુપા સબ્ઝીમેં ચાંદસા હએ ખડા.
કહું તો શબે ચાંદને આનકે, નીકાલાથા મુંહ ખેતસે ધાનકે.
વોહહુસ્ન ઔર પોશાક ઔર વોહ શીતાબ, ઝમરૂદમેં જ્યું જલવએ આફતાબ
સમાદેખ ઉસ શોલએ સબ્ઝકા, હુઇ ઔર ચલનેકી ઉસકો હવા.
ખવાસોં જો થીં દમબખુદ જાનકર, કહા એક હમરાઝને આનકર.
કે આપ કીસતરફ ઇનકો લેજાઇએ. જહાં હુકમહો જાકે બીઠલાઇએ.
કહા વોહ જો આરાસ્તા હએ મકાં, ઉધરસે તુ તું હોકે લેજા વહાં.
કહેકે બમુજબ ઉડાકર નીકાબ, હુવા ઉસકો લાકર બીઠાયા શીતાબ.
વોહ બએઠા જો બીલવતમેંઆ બેનઝીર, ઔર ઉસતરફસે આઇ બદરેમુનીર
ઇસે દેખ ઉસને તો ફેર ગશ કીયા, લીબાસ ઔર ઝેવરસે અશઅશ કીયા.
ઝેબસ હઓસલેને જો તંગીસી કી, હયા ઇશ્કને ખાના જંગીસી કી.
પકડ હાથ મસનદપેખીંચા ઉસે, મોહબ્બતકે રીશ્તેમેં ઇંચા ઉસે.
લગી કહેને હએહએ મેરા હાથ છોડ, નયું સીલસીલા ઇશ્કા મુજહસેજોડ.
અગ્રુ ઝાલીમ એકદમ તુ આ બએઠજા, ઝરા મેરે પેહેલુસે તકીઆ લગા.
તડપતાહએ કબસે પડા મેરાદીલ, ઝરા ખોલ અગોશ ઔર મુજહસેમીલ.
ગરઝ આખેરશ બાદ રાઝો નીયાઝ, બાએ દોપીયાલે બસદ ઇમતીઆઝ.
હુવા ફેર જો સહબાએ ગુલગુંકા દઓર, હુવા ઔરહી ઔર કુછ વાંકા તઓર.
હુએ જબ વોહ બદમસ્ત દો માહરૂ, લગી હોને ઉનમેં અજબ ગુફતોગુ.
કે દસ્તે જો નરગીસકે થે વાં હઝાર, લગે ઢાંપને આંખ બેઇખતીઆર.
ખવાસોં જોથી રૂબરૂ હટગઇં, બહાનેસે હરકામકો બટગઇં
ગરઝ રફતા રફતા વોહ મદહોશ હો, છપરખટમેં લીપટે હમઆગોશહો.
લગે પીને બાહમ શરાબે વીસાલ, હુવા નખલે ઉમ્મીદસે વોહ નેહાલ.
લબોંસે મલે લબ દહનસે દહન. દીલોંસે મીલે દીલ બદનસે બદન.
મલી આંખસે આંખ ખુશહાલહો, ગઇ હસરતેં દીલકી પામાલહો.
લગી ઝાંકે છાતી જો છાતીકે સાથ, ચલે નાઝો ગમઝેકે આપસમેં હાથ

કીસીકી ગઈ ચોલી આગેસે ચલ, કાંસેકે ગએ ચએન સારે નીકલ.
ગમો દર્દે દામન કશીદા હુએ, વોહ ગુલ નારસીદા રસીદા હુએ.
લીયા ખીંચ ઉન્હોંને જો પરદા શીતાબ, છુપે એક હો દો મહો અફતાબ
લગી હોને બે પરદા વાં છેડછાડ, દરે હુસ્નકે ખુલગએ દો કીવાડ.
ઉઠે પીકે બાહમ શરાબે ઉમીદ કોઇ સુર્ખરૂ ઔર કોઇ રૂ સુફીદ.
છપરખટસે બાહિર રખ અપને કદમ, નીકલ આએ ભરતે મોહબતકા દમ.
નશાસે વોહ લઝ્ઝતકે બેહોશહો, ગએ બએઠ મસનદપે ખામોશ હો.
અરકમેં ડુબર ગઈ વોહ મહજબીં, કીએ નીચી આંખેં ઇધર નાઝનીં.
યેહ ખુશ હોકે બએઠે બાહમ ઉધર, કે ઇતનેમેં ઉધરસે બાજા પહર.
પહર જબ બજા તો ઉઠા બેનઝીર, હુઆ ગમકી તસવીર બદરેમુનીર.
ન બોલી ન કી બાત ના કુછ કહા, ન દેખા ઉધર આંખ અપની ઉઠા
કહા મુજહસે પ્યારી ન બેઝારહો, ફેર આઉંગા બોલી કે મુખતારહો.
ખફા હોનેસે ઉસકે વોહ નવજવાં, ગયા તો વલે મુંહપે આંસુ રવાં.
હુએ દીલ જો આપસમેં દોનોંકે બંદ, લગે હીજરસે દીલપે આને ગઝંદ.
બંધા ફેરતો મામુલ ઉસકા મુદામ, કે હર રોઝ આને લગા વકતે શામ.
પોહર રાત તક હંસના ઔર બોલના, દરે હુસ્ન ઔર ઇશ્કકો ખોલના.
કભી વસ્લસે બએઠના ફુલફુલ, કભી હીજરસે ઉનકા હોના મલુલ.

દાસ્તાન બેનઝીરકે હાલસે ખબરદાર હોના પરીકા.

પીલા જલ્દ સાકી મુજાહે ભરકે જામ, કે હુએ ચર્ખભી દરપએ ઇંતેકામ.
યેહ દો દીલકા એકજા ખોહાતા નહીં, કીસીકા ઉસે વસ્લ ભાતા નહીં.
યેહ હુએ દુશમને વસ્લ દોલસોંકે હીજર, કરેહુએ શબે વસ્લકો રોઝે હીજર.
જુદાઈ ઉન્હોંકી ખુશ આઈ ઉસે, યેહ ઇતનીભી સોહબત નભાઇ ઉસે.
કીસી દેવને દી પરીકો ખબર, કે માશુક આશક હુવા ગએર પર.
યેહ સુનકર વોહ શોલા ભભુકા હુઇ, લગી કહેને ફેર યેહ બલા કયા હુઇ.
કસમ મુજહકો હઝરત સુલેમાનકી, હુઇ દુશમન અબ ઉસકી મએં જાનકી
કહા દેવસે કે મુજાહે તુ બતા, કહાં ઔર કીસ બાગમેંથા ખડા ?
કોઇ નાઝનીંસીથી એક ઉસકે સાથ, ખડીથી દીએ હાથમેં ઉસકે હાથ.

કઝાકાર મએં જો ગયાથા ઉધર, વોહ દાનોં પડેથે મુજાહે વાં નઝર.
યેહ ઉડનેસે ઉસકે ખબર સુન પરી, કહા દેખને પાઊ ઉસકો ઝરા.
તો ખાજાઊં કરચાં ઉસે મખોતહો, લગીહએ મેરી અગતો વોહ સખોત હો
વોહ આવે તો આગે મેરે નાપેકાર, ગરેબાંકો ઉસકે કરૂં તારતાર.
યેહી કઓલ્ઓ ઇકરારથા મેરેસાથ, ભલા ઊસકા દામનહએ ઔર મેરા હાથ.
હમારે બુઝુર્ગોંને સચહએ કહા, કે હએ આદમીઝાદ કુલ બેવફા.
ગઝબનાક બએઠીથી યેહતો ઇધર, કે ઇતમેંમેં આયા વોહ રશ્કે કમર.
ઉસે દેખ ગુસ્સેમેં વોહ ડરગયા, કહું તો વોહ જીતેહી જી મરગયા.
બનાસી વોહ દેખ ઉસકે પીછે લગી, કહા સુન તુ અએ મુઝી ઔર મુદ્દઇ.
તુજાહે સએરકો મએંને ચોડા દીયા, કે ઉસ માહઝાદીકો જોડા દીયા ?
અલગ હમસે યું રેહેના ઔર છુટના, યેહ ઉપરહી ઊપર મઝે લુટના.
મુચલકા દીયાથા ન તુને યેહી, ભલા ઇસકા બદલા ન લુંતો સહી.
ફીરા જએસા રાતોંકો દીલશાદ તુ, કરેગા દીનોંકો બહોત યાદ તુ.
મઝા ચાહકા દેખ અપની ઝગ, જહંકાતીહું કએસે કુંએમેં બલા.
તુજાહે જીસે મારૂંતો કયા હએ મરીબ, મગર ચાહતેથે યેહ તેરે નસીબ.
કે ચાહે અલમમેં ફસાઊં તુજાહે, હંસા હએ તુ જીતના રૂલાઊં તુજાહે.
યેહ કહે ઔર બુલા એક પરીઝાદકો, કહા સુનાઓ ઇસકી ન ફરીઆદકો.
ઇસે ખીંચકર યાંસે લેજા શીતાબ, વોહ સેહેરા જો હએ દર્દો મેહેનતકા બાબ.
કુંવા ઉસમેં જો હએ મુસીબત ભરા, કઇ મનકા પથ્થર હએ ઉસપર ધરા.
ઇસે જાકે ઊસ ચાહમેં બંદકર, વોહી સંગ ફેર ઉસકે મુંહપર તુ ધર.
સરેશામ ખાના ખીલાના ઇસે, ઔર એક જામ પાની પીલાના ઇસે.
ન દીજો સીવા ઇસકે ઔર કુછ કહે, યેહી ઊસકા મામુલ દાયમ રહે.
ગીરી ઉસપે જો આસમાની બલા, દીલ ઊસ નાઝનીંકા હવા હો ચલા.
યેહ સુન દેવ ઉસ ગુલકે નઝદીક આ, પકડ હાથ ઊસકા ફલકપર ઊડા.
હુવાયું જો ઊસબખ્તદારોંકા અઓજ, ચલી આહોનાલેકીસાથ ઉસકેફઓજ
કહા દીલ યેહ રતબા જો કુછ આજહએ, યેહી ઇશ્કકી જાન મેરાજહએ.
ફીયા બંદ ફેર જાકે ઊસ ચાહમેં, કુવા વોહ જો થા કાફકી રાહમેં.
વોહ યુસુફ કુંવેમેં હુવા જબકે બંદ, હુવા ઉસસે પસ્તીકા રતબા બુલંદ.
ખુલે ઉસ કુંવેકે યકાયક નસીબ, કે આયા વોહ ઊસમેં મહે દીલફરીબ.
મુનાવ્વર વોહ ઘર ઉસકા સારા હુવા, કુંવેકી વોહ પુતલીકા તારા હુવા.

અંધેરા પડાથા સો રોશન હુવા, શુએ તારામેં સાંપકા મન હુવા.
ચલે પાંવ જબ ઉસકા તહેપર ગયા, કુંવા ઉસકે અંદોહસે ભર ગયા.
ઝમીમેં સમાયા તઅજ્જુબસેં આબ, ગએ સુખ આંસું કુંવેકે શીતાબ.
હુવા બાંસે ઉપર ગઈ કાંપકાંપ, કુંવેને લીયા સંગસે મુંહકો ઢાંપ.
દીલ ઉસ નાઝનીકા ધડકને લગા, જીગર ટુકડે હોકર ફડકને લગા.
અંધેરે ઉજાલે જો નીકલા નથા, અંધેરે કુંવેમેં હુવા કયેદ આ.
અંધેરેને ઉસકા લીયા દમ ખફા, કે ગનું લે સીયાહી કીસીકો દગા.
નીકલનેકી સુઝી ન વાં ઉસકો રાહ, હુવા ઉસકી આંખોંમેં આલમ સીયાહ
ફુંગાંકી બહોત ઔર પુકારા બહોત, સર અપનેકો હરતરફ મારા બહોત.
પુકારા વોહ જીસતીસકો ફરીઆદ કર, ન પહોંચા કોઈ કાસ્ત્વાંભી ઊધર.
ન મુનસ ન ગમખ્વાર ઉસકા કોઇ, નથા જુઝ ખુદા યાર ઉસકા કોઇ.
વોહી ચાહે તારીક ઉસકા રફીક, વોહી સંગ સરપર બજાએ શફીક.
હવાભી નહીં જીસસે કુછ ધ્યાનહો, કુંવેકી સુને કઓન આવાઝકો.
કુંવાહી મુદામ ઉસકા હમદમ રહે, જો ઉસસે સુને વોહી ઉસસે કહે.
કુંવા ઉસકો પુછે વોહ પુછે ઉસે, અંધેરે સીવા કુછ ન સુજાઈ ઉસે.
સીયાહીમેં જએસા વોહ કાફરકા દીલ, સહબતમેં ઉસસે જહન્નમ ખજીલ.
ન શબકી સીયાહી ન વાં દીનકા નુર, સદા ઝુલમતે ગમકા ઊસજ્જા ઝુહુર.
ગમો દર્દ ઉલફતકો ખા ખા જીએ, લહુ પાની કરકે કુંવેમેં પીએ.
ઉસ અંધેરેકો ક્યાકહું અબ મએં આહ, કલમકે નીકલતે હએં આંસુ સીયાહ.
નથા વોહ કુંવા થા સીતુને અલમ, નશાની શબે આફતો દર્દ ગમ.
કરૂં મુખ્તસર યાંસે ઉસ ગમકી બાત, લગા ઉસમેં રહેને વોહ આબે હયાત
નહીં મુખ્લેસી સુઝતી અબ ઉસે. નકાલે ખુદા દેખીએ કબ ઊસે.
કંસા ઇસતરેહસે જો વોહ બેનઝીર, પડી બેકરારીમેં બદરેમુનીર.
બહમ દોનોંમેં જબ કે હોતીહએ ચાહ, તો હોતીહએ દીલકેતઇં દીલસે રાહ
ફલક વાં જો ગુઝરાથા યાં ગમહુવા, રૂકા જી વહાં યાં ખફા દમહુવા.
કઈ દીન નઆયા જો વોહ રશ્કેમાહ, નઝરમેં હુવા ઊસકે આલમ સીયાહ
લગી કહેને નજમુન્નીસાસે ખુવા, ખુદા જાને ઉસ શખ્સપર ક્યા હુવા.
કહાઉસને બી તુમકો સવદાહએ કુછ, વોહ માશુકહએ ઉસકો પરવાહએ કુછ?
ખુદા જાને કીસ કામમેં લગ ગયા, તુમ્હારા દીલ ઉસપર હુવાહએ ફીદા.
વોહ રહેરહેકે તુમકો દીખાતાથા ચાહ, અબસ આપકો મતકરો તુમ તબાહ

રૂકે જો કોઈ ઉસસે રૂક જાઇએ, ઝુકે આપસે વોહ તો ઝુક જાઇએ.
ન ઇસતરેહ દીલકો નીકાલા કરો, ઝરા આપકો તુમ સંભાલા કરો.
યેહ સુન ચુપરહી દીલમેં ખા પેચોતાબ, દીયા ફેર ન ઇસબાતકા કુછ જવાબ
ગએ ઉસપે જબ દીન કઈ ઔરભી, બીગડને લગે ફેર તો કુછ તઔરભી.
દીવાનીસી હર તરફ ફીરને લગી, દરખ્તોંમેં જાજાકે ગીરને લગી.
ઠહેરને લગા જાનમેં ઇઝતેરાબ. લગી દેખને વહશત આલુદા ખ્વાબ.
તપે હીજર ઘર દીલમેં કરને લગી, દુરે અશ્કસે ચશ્મ ભરને લગી.
ખફા ઝીંદગાનીસે હોનેલગી, બહાનેસે જાજાકે સોને લગી.
તપે ગમકી શીદ્દતસે ફેર કાંપકાંપ, અકેલી લગી રોને મુંહ ઢાંપઢાંપ.
ન અગલાસા હંસના નવોહ બોલના, ન ખાના ન પીના ન લબ ખોલના.
જહાં બએઠના ફેર ન ઉઠના ઉસે, મોહબ્બતમેં દીન રાત કુઢના ઉસે.
કહા ગર કીસીને કે ખાખા ચલો, તો ઉઠના ઉસે કહેકે કાંઈ ચલો.
જો પુછા કીસીને કે કયા હાલહએ? તો કહેના યેહી હએ જો અહેવાલ હએ
કીસીને જો કુછ બાતકી બાત કી, યેહ દીનકી જો પુછી કહી રાતકી.
કહા ગર કીસીને કે કુછ ખાઇએ, કહા બએર બેહતર હએ મંગવાઇએ.
કીસીને કહા સએર કીજે ઝરા, કહા સએરસે દીલ ભરા હએ મેરા.
જો પાની પીલાના તો પીના ઉસે, ગરઝ ગએરકે હાથ જીના ઉસે.
ન ખાનેકી સુધ ઔર ન પીનેકા હોશ, ભરા ઉસકે દીલમેં મોહબ્બતકા જોશ
ચમન પર નમાઇલ ન ગુલપર નઝર, વોહી સામને સુરત આઠોં પહર.
નેહુકતા ઉસીસે સવાલો જવાબ, સદા રૂબરૂ ઉસકે ગમકી કીતાબ.
જો આજાએ કુછ ઝીકરે શએરો સુખન, તો પડના યેહ દોતીન શએર હસન

ગઝલ.

યેહ કયા ઇશ્ક આફત ઉઠાને લગા, મેરે દીલકો મુજહસે છુડાને લગા.
ભોલા મેરે દીલબરકો મુજહસે ખુદા, વગરના મેરા દીલ ઠીકાને લગા.
ગુનાહ ચશ્મે ખુંબારકા કુછ નહીં, મેરા દીલહી મુજહકો ડુબાને લગા.
ફલકને તો ઇતના હંસાયા નથા, કે જીસકે એવઝ યું રૂલાને લગા.
નહીં મુજહકો દુશમનસે શીકવા હસન, મેરા દોસ્ત મુજહકો સતાને લગા.

ગઝલ યા રૂબાઈ વ યા કોઇ ફર્દ, ઇસી ઢબસે પડના કે હો જીસમેં દર્દ.
સો યેહભી જો મઝકુર નીકલે કહીં, નહીં તોભી કુછ ઉસકી ખ્વાહીશ નહીં.

સબબ ક્યા કે દીલસે તઅલ્લુક હુએ સબ, નહો દીલતો ફેર બાતભી હુએ ગઝબ
ગયાહો જો અપનાહી જીવડા નીકલ, કહાંકી રુબાઇ કહાંકી ગઝલ.

દાસ્તાન બદરેમુનીરકી બેકરારી ઔર હુસ્નબાઈકે બુલાનેમેં.

ગુલાબીમેં ગુંચેકા ભરકે શીતાબ, પીલા સાકીઆ કેતકીકી શરાબ.
પીયાલેમેં નરગીસકે દે મેઝીજાન, કે દેખું મએં કએફીયતે દાસ્તાન.
હીકાયત કરું એક દીનકી રકમ, કે દુનીઆમેં હોતેહએં રંજોઅલમ.
ઊઠી સોતી એક દીન વોહ રશ્કે પરી, કહા જાકે દેખું ચમનમેં ઝરી.
મગર ગુંચાસાં કુછ બીલે મેરા દીલ, કે ગમને કીયાહએ નીપટ મુઝમહીલ
મુઝાકે ગુલસે આતીહએ બૌ યારકી, હવા ફેર હુઇ ઊસકો ગુલઝારકી.
પહેર દીન ચડાથા કે મુંહ હાથ ધો, ચલી ઉઠકે દાલાનસે સએરકો.
ઝમરરુદકી મસનદ ચમનપર બીછા, વોહ બએઠી અજબ આનસે દીલરુબા
ન પુછ ઉસકે પાએ નીગારીંકા હાલ, ઝબાને હીના વસ્ફમેં જીસકે લાલ.
કફક ઔર ફીંદકસે લાલેકો દાગ, ન હો કએફીયત અએસી પાઇને બાગ.
તીલાઇ કડે ઔર કફકકા વોહ રંગ, સુનેરી શફક જીસકો હો દેખ દંગ.
જવાહીરકે છલ્લે ભરે પોર પોર, ઝરીકી ટકી જઅસી મખમલપે કોર.
ઝેગસ સોતી ઉઠતીથી વોહ નાઝનીં, પડીથી અજબ ઢબસે ચીં બરજબીં.
ખુમારી વોહ આંખેં વોહ અંગડાઇઆં, વોહ જોબનકે આલમકી સરસાઇઆં
જવાનીકા મવસમ શુરુએ બહાર, વોહ સીનેસે જોબનકા ઊસકે ઊભાર.
નશેમેં વોહ આ હુસ્નકે બએકના, વોહ છપ તખ્તીકો અપની દેખ અએંઠના
ખવાસ એક હુક્કા લીએથી ખડી, કે લાલેકી પત્તીથી જીસમેં પડી.
વોહ શીશેકા હુક્કા મુગસ્સાકા કામ, મુગરૂક ઝરીકા વોહ નએચા તમામ.
વલે એક ઊસપર પડાથા જો પેચ, યેહ સબ ઉસકે આગેથા ગોયા કે હેચ.
લબે નાઝુક ઊપર વોહ મુંહનાલ ધર, નીકાલેથી પરદેમેં દુદે જીગર.
ઇધર ઔર ઊધર હરતરફથી નીગાહ. કીસીકી કોઇ જઅસી તકતાહએ રાહ
ખવાસેં ખડીં સબકી સબ ગીર્દો પેશ. જો થી અપને ઓહદેપે હાઝીર હમેશ
કોઇ મોરછલ લે કોઇ પીકદાન, કોઇ લે ચંગેર ઔર કોઈ હાર પાન.
રસીલી છબેલી બની તંગો ચુસ્ત, લીબાસ ઔર ઝેવરસે હરએક દુરુસ્ત.
ખડીં નીચી આંખેં કીએ બાઅદબ, ઉસી શરમસે પર કીયામત ગઝબ.

વોહ આંખેકે કરતી જીધરકો નીગાહ, ઉધર ગશમેં આતેથે હર ફુલો કાહ.
કઈ હમદમ ઉસકી જો થીં માહરૂ, બીંચાએ હુએ કુરસીઆં સુબરૂ.
બરાબર બરાબર ઇધર ઔર ઊધર, વોહ ગીર્દ ઉસકે બએઠીથીં બા યકદીગર
સમા ઉસઘડીકા કહું ક્યા મઍં આહ, સીતારોંમેં આવે નઝર જઅેસા માહ
અજબ હુસ્નથા બાગમેં જલવાગર, કે હર ગુલકીથી ઉસકે મુંહપર નઝર.
ચમન ઉસ ઘડી બરસરે જોશથા, ગુલો ગુંચ્યા જો થા સો બેહોશથા.
ઝબસ ઇત્રમેંથી વોહ ડુબી હુઈ, દોબાલા હરેક ગુલકી ખુબી હુઈ.
મોઅત્તરહુવા ઔર ગુલસે દમાગ, કે મેહકા તમામ ઉસકી ખુશબોસે બાગ
પડા અકસ જો ઊસકા તરફે ચમન, હુવા લાલા ગુલ ઔર ગુલ નસતરન.
દરખ્તોંપે ઉસકી પડી જો ઝહલક, ઝમરરૂદકો દી ઔર ઊસને ચમક.
હુઇ ઉસકે બએઠેસે ગુલશનકો ઝેબ, ગયા ઉડ સબાકાભી સબ્રો શકેબ.
ચમનને જો ઊસ ગુલકી દેખી બહાર, હુવા દેખ અપને ગુલોંકા શીગાર
ગુલો ગુંચ્યાઓ લાલા અપસમેં મીલ, લગે કેહને ઊસ બાગકાથા યેહ દીલ
ગઇ જઅેસે બુલબુલકે ગુલશનકી ચાહ, હુઇ સર્વકી શીકલ કુમરીકો આહ.
હુએ વાંકે આઇના દીવારો દર, વોહ માહ સબકે દીલમેં હુઇ જલવાગર.
કે ઇતનેમેં કુછ જીમેં જો આગયા, અદાસે લગી કેહને વોહ દીલરૂબા.
અરી કોઇ હએ વાં ઝરા જાઇઓ, મેરી હુસ્નબાઇકો બુલવાઇઓ.
અજબ વક્તહએ ઔર અજબ હએ સમાં, કરે દો ઘડી આકે મુજરા યહાં
બકાહું મેરા જીભી મશગુલહો, કોઇ દમતો દાગે જીગર ફુલહો.
ઉદાસી તરેહસે દીલતો લગતા નહીં, જલેહએ જીગર દીલ સીલગતા નહીં.
યેહ સુનતેહી દઓડીગઇ એક નીગાર, લીયા હુસ્નબાનોંને ઊસકો પુકાર.
વોહ આનેલગી કાફૂર ઇસ આનસે, કે જાનેલગા જી મુસલમાનસે.
અજબ ચાલસે વોહ ચલી નાઝનીં, કે મસ્તીમેં પાંવ કહીંકા કહીં.
વોહ ખલકતકી ગરમી વોહ ડોમનપના, નશેમેં ભભુકેસા ચેહેરા બના.
લટેં મુંહપે છુટીંહુઇ સરબસર, કે બદલી હો જ્યું માહકે ઇધર ઉધર.
વોહ બાનપુંછી હોટોંકીમીસ્સી ગઝબ, કે મુંહપરથી ગોયા કીયામતકી શબ
ફકત કાનમેં એકબાલા પડા, મગર માહકે પાસ હાલા પડા.
વોહ પીશવાઝ ભારી વોહ નરગીસકા હાર, વોહ કમખ્વાબકે બંદ રૂમી ઇઝાર
બંધા સરપે જુડા પડી ઝર્દશાલ, કમરકી લટક ઔર મટકકી વોહ ચાલ
વોહ શબનમકી અંગીયા બની તંગો ચુસ્ત, કીનારોંપે મીના બનતકા દુરૂસ્ત

વોહ ઊંચી હુઇ ચીન પીશવાઝકી, વોહ મસકી હુઇ ચોલી અંદાઝકી.
વોહ મેહેંદીકા આલમ વોહ તોડે છડે, વોહ પાંવોમેં સોનેકે દોદો કડે.
ચલી વાંસે દામન ઉઠાતી હુઇ, કડેસે છડેકો બજાતી હુઇ.
અજબ એક આલમહુએ બેસાખ્તા, કે આલમથા એક ઉસપે જાંબાખ્તા.
કઇ સાથથીં ઔરભી દીલનવાઝ, લીએ સાથસાથ ઉસકે સબ અપને સાઝ
ચલી એક અગમાઝ ઔર નાઝસે, ખડી હોવે વાં એક અંદાઝસે.
રવીશપર જોથા ફર્શ ઉસકે હુઝુર, અદબસે ગઇ બએઠ વોહ દુરદુર.
હુવા હુકમ ગોરીકા જોબરમલા, સભોંને લીએ સાઝ અપને ઊઠા.
દીયા આસમાંપર જો તબલોંકો બાંચ, હરેક થાપમેં દીલ લીયા સબકા ખેંચ
લગી ગાને ટપ્પા વોહ ઇસ આનસે, નીકલનેલગી જાન હર તાનસે.
અજબ તાન પડતીથી અંદાઝસે, કે બેકલથી આવાઝ હર તાનસે.
વોહથી ગીટકડી યા લડી નુરકી, મુસલસીલથી એક ફુલ જહડી નુરકી.
ગુલો ગુંચએકી તરેહ મહબુબથી, ખુલે ઔર મુંદે દીલકી મરગુબથી.
ગરઝ ક્યા કહું ઉસકા મએ માજરા, અજબ તરેહકી બંધ ગઇથી હવા.
વોહગાનેકા આલમ વોહ હુસ્નેખુતાં, વોહ ગુલશનકીખુબી વોહ દીનકા સમાં
ઘડી ચાર દીન બાકી ઉસ વકતથા, સોહાના હરેકતરફ આયા ઢલા,
દરખ્તોંકી કુછછાંવ ઔર કુછ વોહધુપ, વોહ ધાનોંકી સબઝી વોહ સરસુંકારૂપ
લપેટેહુએ પોસ્તોંપર તમામ, રૂપેરી સુનેરી વરક સુબ્હો શામ.
વોહ લાલેકા આલમ હઝારેકા રંગ, વોહ આંખોંકે ડોરે નશેકા તરંગ.
ગુલાબીસા હોજના દીવારોદર, દરખ્તોંસે આના શફકકા નઝર.
વોહ ચાદરકા છુટના વોહ પાનીકા ઝોર, હરેક જાનવરકા દરખ્તોંપે શોર.
વોહ સર્વેસહી ઔર વોહ આબેરવાં, વોહ મસ્તીસે પાનીકા બહેના વહાં.
વોહ ઊડતીસી નવબત વોહ ધીમી સદા, કહીં દુરસે કાન પડથી આ.
વોહ રકસેબુતાં ઔર વોહ સુથરી અલાપ, વોહ ગોરીકીતાનેં વોહતબલોંકી થાપ
વોહ દીલબીસના હાથપે રખકે હાથ, ઉછલના વોહ દામનકા ઠોકરકે સાથ.
નઇનસાનકાહી દીલ ઊસમેંથા બંદ, હુએ ગશ વોહ સુનકે ચરંદ ઔર પરંદ.
ગરઝ જો ખડીથી ખડી રહેગઇ, અડી જીસ જગા સો અડી રહે ગઇ.
જો પીછેથી આગે ન વોહ ચલસકી, તો બએઠી સો બએઠી ન ફેર હલ સકી
લગી દેખને આંખ નરગીસ ઉઠા, ગુલોંને દીએ કાન અપને લગા.
લગે હલને આ વજદમેં સબ દરખ્ત, ખડેરહેગએ દર્દ હોકર કરખ્ત.

દરખ્તોંસે ગીરનેલગે જાનવર, બને ભાસલે આશના દીવારો દર.
હુઈ કુમરીઆં શઓકસે નાલઝન, ભરા અશ્કસે બુલબુલોંકે ચમન.
હુએ નહેરેસે સંગ પાની પીઘલ, પડે સારે ફવ્વારે ઊસકે ઉછલ.
અજબ રાગકોભી દીયાહએ અસર, કે હોજાએ પથ્થરકા પાની જીગર.
બધા હસરતેહકા જો ઉસજા સમાં, હુવા સબકે દીલકા અજબ હાલવાં.
લગાથા જો બસ હસ્રકા ઉસકો તીર. લગી ખીંચને આહ બદરેમુનીર.
બંધ ઉસકો આશકકા અપને ખીઆલ, લગી રોને આંખોંપે ધરકે રૂમાલ
કહીંકા કહીં લેઉડા ઉસકો રાગ, હવાસે હુઈ ઔર દુની વોહ આગ.
લગીકેહને હએહએ યેહ દેખું મએંસએર, નહો પાસમેરે વોહ યાદશ બખએર
પાહીજાનેહો જીસકે કુછ દીલકોલાગ, કે માશુક બીન સબહએ ગુલઝારઆગ
ભલા ક્યું કે દીલ ઉસકા ખુશહાલહો, કે હીજરાંકા ગમ જીસકે દુંબાલહો.
જીગરમેં અગર આહકી સુલહો, લગે ખાર કએસાહી ગર ફુલહો.
દરખ્તોંકે આલમસે ક્યા હોનેહાલ, જીસે યાદ શમશાદકી હોકમાલ.
કરે ગુલશનો ગુલપે ક્યા વોહ નઝર, જીસે અપને ગુલકી નહોવે ખબર.
યેહ કહેકર ઊઠી વાંસે વોહ દીલરૂબા, છપરખટપે જાકે ગીરી મુંહ છુપા.
ખુશીકા જો આલમથા માતમહુવા, વરકકા વરકહી વોહ બરહમ હુવા.
ઉઠી વોહતો સબ ઊઠકે જાતી રહીં, તવાયફ કહીં ઔર ખવાસેં કહીં.
મેરી અકલ હસ જાપે હએરાનહએ, કે યા રબ યેહ કએસા ગુલીસ્તાનહએ
હરેક વકતહએ હસકા આલમ જુદા, જો આહોતો ફેરહો યેહ હમકાન ક્યા
કભીહએ ખીઝાં ઔર કભીહએ બહાર, નહીં એક તરેહપર યેહ લએલો નેહાર

દાસ્તાન બેનઝીરકીજુદાઈકે ગમમેં બદરેમુનીરને અપને હાલત તબાહ કરના.

પીલા સાકી એકજામ મુઝહકો શીતાબ, કે પરદેમેં શબકે ગયા આફતાબ.
હુએ હીજરકી ફેર અલામત હુઈ, ગરઝ આશકોંપર કીયામત હુઈ.
ગીરી જબ છપરખટપે વોહ રશ્કેહુર, સભીંકો કહા તુમ રહો દુરદુર.
અકેલી વોહ રોતીથી ઝારો નઝાર, ઉસી અપને આલમમેં બેઈખતીઆર.
ગીરે ચશ્મસે ઊસકે હાતને ગોહર, કે વોયા ઉસી આબસે મુંહ ફજર.
સુખુણો તો હૈ સાકીએ લાલાફામ, કે રોરોકે મએં રાત કાટી તમામ.
હુવા આફતાબે અલમ જો તુલુ, ઉદાસીકા હોને લગા દીન શુરૂ.

ઝરા આઇના લેકે દેખા જોરંગ, કે જું આઇના હોગઇ વોહભી દંગ.
બદનકો જો દેખા તો ઝારો નઝાર, ઔર આંખોંમેં છાયા હુવાહએ ગુબાર.
ફુલકકી તરફ દેખ ઔર શુક્કર, લગી દીલકો બહેલાને ઇધર ઉધર.
ઝબાંપર તો બાતેં વલે દીલ ઉદાસ, પરાગંદા હએરતસે હોશો હવાસ.
ન મુંહકી ખબર ઔર ન તનકી ખબર, નસરકી ખબર ના બદનકી ખબર.
અગરસર ખુલાહએ તો કુછ ગમનહીં, જો કુડતીહએ મએલી તો મહરમ નહીં.
જો મીસ્સીહએ દોદીનકી તો હએ વોહી, જો કંઘી નહીંકી તો ચુંહી સહી
જો સીના ખુલાહએ તો દીલચાક હએ, ગમ આલુદા સુબ્હે તરબ નાકહએ.
નમંગુર સુરમા નકાજલસે કામ, નઝરમેં વોહી તીરા બખ્તીકી શામ.
વલેકીન યેહ ખુંબાંકા દેખા સભાવ, કે બીગડેસે દુનાહો ઉનકા બનાવ.
નહીં હુસ્નકી ઇસ તરેહભી કમી, જો બીગડીકી બએઠી તો ગોયા બની.
ગરઝ એ અદાઇહએ ઉનકી અદા, ભલેકો સભીકુછ લગેહએ ભલા.
જો માથેપે ચીનેં જબીં ગમસે હએ, તો વોહભીહી એકમવજે દરીઆએ હએ.
વોહ આંખેં જો રોઇહએં બસ ફુટફુટ, તો ગોયા કે મોતી ભરે કુટકુટ.
તપે ગમસે યું તમતમાતેહએં ગાલ, કે જું રંગે લાલા હો વકતે ઝવાલ.
ગરેબાન સીનેપે જોહએ ખુલા. તો ગોયાહએ વોહ સુબ્હે અશરત ભરા.
નકાહતસે ચેહેરા અગર ઝર્દહએ, વયા આહ હોટોંપે કુછ સર્દહએ.
અદાસે નહીં યેહભી આલમ જુદા, કે હએ ચાંદની ઔર ઠંડી હવા.

દાસ્તાન બદ્રેમુનીરકી આહોઝારી કરના, ઔર નજમુન્નીસાકા તસલ્લી દેના.

પીલા સાકીઆ સાગરે બેનઝીર, ફંસી દામે હીજરાંમેં બદ્રેમુનીર.
વોહ હુસ્નો જવાની ઔર ઊસપર યેહ ગમ, સીતમહએ સીતમહએ સીતમ!
જહાં બએઠના આહ કરના ઊસે, બહાના નઝાકતપે ધરનાઊસે.
કભી ખુન આંખોંસે રો ડાલના, કીસીકો કભી દેખ ઘો ડાલના.
ખવાસોંકો ટાલા બતાના ઊસે, એકેલી દરખ્તોંમેં જાના ઉસે.
વલે ઉન દરખ્તોંમેં જીસમેં વોહ માહ, સરે શામ છુપછુપકે કરતા નીગાહ.
તો પહેલી પહેર દીનસે આ વાં મુદામ, ઉસી છાંવમેં બએઠ કરતીથી શામ.
ગયા ઇસતરેહ જબ મહીના ગુઝર, કે વોહ માહ મુતલક ન આયા નઝર.
ઔર ઉસકા ઊધર રંગ ઘટનેલગા, જીગર ખું હો મીઝગાંપે બહનેલગા.

લગી રહેને તબ જાન બેતાબમેં, લગા ફરક આને ખુશ ખ્વાબમેં.
મોહબ્બતકા સવદાસા હોનેલગા, જુનું તુખ્મ વહસ્તકા બોનેલગા.
સરકનેલગા પાસે નામોસો નંગ, લગા અકલ ઔર ઇશ્કમે હોને જંગ.
ખ્મોરી ઉઠાને લગી દીલમેં શોર, જતાને લગી નાતવાનીભી ઝોર.
યેહ અહેવાલ દેખ ઉસકા દુખ્તે વઝીર, લગી જલકે કહેનેકે બદરે મુનીર.
તુ વોહ હએ કે સબકે તઇં દે વકુફ, કીધર દીલગયા તેરા અએ બેવકુફ.
મુસાફરસે કરતાહએ કોઇભી પીત, મસલહએ કે જોગી હુએ કીસકે મીત.
અગ્રી ચાર દીનકે યેહ હએં આશના, મીલા દીલતો આખીર કરેહએ જુદા
કભી આસમાં ગહે ઝમીકે હએં યેહ, જહાંબએંઠેહએં બસ વહી કેહએં યેહ.
તુ ભુલીહએ કીસ બાતપર અએ બુવા, ખબર લે દીવાની તુજહે ક્યા હુવા.
સુનો જાની અપનેપે કોઇ મરે, તો દીલ પહેલે અપનાભી સદકે કરે.
અગર આપ પર કોઇ શએદાનહો, તો ફેર ચાહીએ ઉસકી પરવા નહો.
વોહ ખુશહોગા અપની પરીકો લીએ, અબસ ઉસપે બએઠેહો તુમ જીદીએ.
તુમ્હારી ઉસે ચાહ હોતી અગર, તો અબતક વોહ તુમકો નઆતા નઝર.
લગી કહેને તબ ઉસકો બદરે મુનીર, કે સુનતીહએ અએ મેરી દુખ્તે વઝીર.
કીસીકી બદી તુ નકર અએબહએ, કે ઉસકા ખુદા આલીમુલ ગએબ હએ.
વોહ અપને દીલાસે તોહએ નેકઝાત, હુઇ ઉસપે ક્યા જાને ક્યા વારેદાત.
હુવા કએદ યા આને પાયા નવોહ, ગએ ઇતને દીન અબતક આયાન વોહ.
મુજાકે રાતદીન ઉસકા રહેતાહએ ડર, પરીને સુની હો ન યાંકી ખબર.
ન બાંધાહો ઉસકો કીસી સએદમેં, કીયા હોન ઉસકે તઇં કએદમેં.
પરીને કહીં તએશખા લાફમેં, દીયાહો નફેંક ઉસકો કોહ કાફમેં.
પરીસ્તાનસે ભી નીકાલા નહો, કીસી દેવકે મુંહમેં ડાલા નહો.
ન મીલનેકે દુખ ઉસકે મએં ને સહે, મગર અપને જીસે વોહ જીતારહે.
યેહ કહે હાલેદીલ અપના રોનેલગી, ગોહર આંસુઓંસે પીરોનેલગી.

દાસ્તાન બેનઝીરકો કુંવેમેં ડાલતેહુએ, ખ્વાબમેં દેખના બદરેમુનીરકા.

પીલા સાકીઆ જામે જમસે વોહ મુલ, કે ગાયબકા અહેવાલ ઝાહેરહો કુલ.
કીસીકે તુ આ કામ કરખું દાશાલ, કે આખીરયેહ દુનીઆહએ ખ્વાબોખીઆલ
ઝરા લગ ગઇ આંખ ઈસ હાલમેં, તો દેખા ફસા ઉસકો જંજાલમેં.

કઝાને દીખાયા અજબ ઉસકો ખ્વાબ, કે દુશમન નદેખે વોહ હાલે ખરાબ.
યેહ દેખી કે સહિરાહએ એક લકકો દક, કે રૂસ્તમ જીસે દેખ હોજાએ ફક.
ન ઇનસાં વહાંહએ ન હએવાનહએ, ફકત યક કફે દસ્ત મએદાનહએ.
મગર બીચમેં ઉસકે હએ એક કુંવા, કે ઉઠતાહએ આહોંકા વાંસે ધુવાં.
કુવેકા હએ મુંહબદ ઉસસે અડા. કઇ લાખ મનકી હએ એક સીલપડી.
નીકલતીહએ આવાઝ બદરેમુનીર, તેરી ચાહેગમમેં હુવાહું અસીર.
મએં ભુલા નહીં તુજકો અએમેરી જાન, કરૂં ક્યાકે મુજપરહએ કએદ ગીરાં
પર ઇસ કએદમેંભી તેરા ધ્યાનહએ, ફકત તેરે મીલનેકા અરમાનહએ.
તુ અપની જો સુરત દીખાવે મુજે, તો ઇસ કએદ ગમસે છુડાવે મુજે.
નહીં મુજકો મરનેસે કુછઅપને ડર. યેહ ગમહએ કેતુજકો નહોવે ખબર.
તુજે કાશ ઇસ વકતમેં દેખલું, જીમએં અગર તેરે આગે મરૂં.
વલેકીનહએ યેહખામ મેરા ખીઆલ, નહીં વસ્લ મુમકીનબગએરઝ વીસાલ
કોઇ દમકા મેહેમાનહું આજકલ, ઇસી ચાહમેં જાએગા દમ નીકલ.
યેહ સુન વારેદાતે શહે “બેનઝીર”, જો ચાહે કરે બાત “બદરેમુનીર”.
યેહ હરગીઝ મયસર ન આઇ ઉસે, કઝાને ન ઉસકી સુનાઇ ઉસે.
યકાયક ગઇ આંખ ઇતનેમેં ખુલ, ભરે અશ્ક રૂખસારપર આએ ઢુલ.
ન વોહ ચાહ દેખી ન હમરાઝ વોહ, પડી કાનમેં ફેર નઆવાઝ વોહ.
સદા અપને યુસુફકી સુન ખ્વાબસે, ઉઠી બાવલી જાને બેતાબસે.
કહા ગો કીસીસે ન ઉસને યેહ ભેદ, વલે જું મહે સુબ્હો ચેહેરા સુફેદ.
ઢુલે મુંહપે આંસું હુવા બસકે રંજ, છુપે ચાંદનીમેં સીતારોંકે ગંજ
વોહ માહતાબસા ચેહેરા હો ઝર્દ ઝર્દ, સરાપા હુવા શીકલે અંદોહો દર્દ.
ઝબસ આહે પીનહાંસે ધુટને લગી, તો મુંહપર હવાઇસી છુટને લગી.
મીઝા વોહ નોકેલી જો થી તેઝસી, હુઇ અશ્કે ખુનીંસે ગુલરેઝસી.
ભી ચંપાસા કદથા જો રશ્કે અનાર, નીકલને લગે ઉસસે શોલે હઝાર.
જલીં ઉસકી આહોંસે કુલ સુરતેં, હુઇ સબ વોહ મીટ્ટીકી જું મુરતેં.
છુપાયા બહોત ઉસને પર હમનશીં, છુપાએસે આતશ છુપે હએં કહીં.
કીસીકી કીસીસે જો હોતીહએ લાગ, બગએરઝ કહે ઔર લગતીહએ આગ
ખવાસેં કઇ વોહ જો હમરાઝથીં, બડી ખીદમતોંમેં સરઅફરાઝથીં.
કહા ઉનસે રોરોકે અહેવાલે ખ્વાબ, રૂલાયા ઉન્હેં પડકે ગમકી કીતાબ
સુની જબકે નજમુન્નીસાને યેહ હાલ, હુઇ બેકરારી તાબ ઉસકો કમાલ.

દાસ્તાન નજમુન્નીસાકા જોગન હોકર બેનઝીરકી તલાશમેં નીકલના.

લગી કહેને વોહ યું ન આંસુંબહા, તેરે વાસ્તે મએંને સબ દુખસહા.
બસ અબ સર બ સહેરા નીકલતીહું મએં, ઉસે ઢુંઢલાનેકો ચલતીહું મએં
જો બાકીરહા મુજહમેં કુછ મેરા દમ, તો ફેર આકે મએં દેખતીહું કદમ.
વગર મરગઇ તો બલાસે મુઇ, તુ યું જાનીઓ મુજહપે સદકે હુઇ.
કહા શાહઝાદીને બસ અએ રફીક, હુઇ મએં તો ઇસ ચાહકે ગમમેં ગરીક.
ભલી ચંગી અપની નઓ જાન તુ, કે વોહ હએ પરી ઔર ઇનસાન તુ.
રસાઇ તેરી કયું કે હોવેગી વાં, મુઝેભી ન દે હાથસે મેરીજાં.
મએં જીતીહું ઉસ આસરેપર ફકત, કે હોતાહએ તુજહસે મેરા ગમ ગલત.
વગર ના મએં રૂકરૂકકે મરજાઉંગી, ઇસી તરેહ જીસે ગુઝર જાઉંગી.
કહા ઉસને કયા કીજીએ ફેર ભલા, પડી સરપે યેહ નાગહાની બલા.
મએં ઇસિપુરકકા યેહ નસગજીથી ડઓલ, તેરેગમસે આનેલગા મુજકો હઓલ
તુજકે દેખના યું ગવારા નહીં, ઇસ અંદોહકા મુજહકો યારા નહીં.
યેહ કહે ઉસને રોરો ઉતારા સીંગાર, કીયા અપની પીશવાઝકો તારતાર.
ગરેબાનકો મીસલે ગુલ ચાક કર, દીયા ખાકપર ફેંક ઇધર ઉધર.
ફેર આએ જો કુછ ઉસકે હોશોહવાસ, સજા તનપે જોગનકા ઉસને લીબાસ
પહેન સએલી ઔર ગેરવા ઓઢ ખેસ, ચલી બનકે સહેરાકો જોગનકા ભેસ
કઇ સેર મોતી જલા રાખકર, ભભુત અપને તનકો મલા સરબસર.
પહેન એક લહેંગા ઝરીબાફકા, વોહ પરદા બના ઉસ તને સાફકા.
ઝરીકે દુપટ્ટેસે છાતીકો બાંધ, બદનકો છુપા ઔર ગાતીકો બાંધ.
ઝમરરૂદકે મુંદરે લગા કાનમેં, કે જ્યું સર્વે ગુલહો ગુલીસ્તાનમેં.
ગલે બીચ ડાલ અપને બાલોંકે તઇં, પરેશાન કર અપને બાલોંકે તઇં.
ઝરીકા બના હલકા સરપર રખા, કીયા સુંબુલીસ્તાનકો જગમગા.
લટેં દેકે બલ દોશપર મોડદીં, વોહ બાગેંસી શબદેઝ પર છોડદીં.
મએ ગમસે આંખોંકો કર લાલ લાલ, રખા ચશ્મમેં ખુનેદીલકો નીકાલ.
ઝમરરૂદકી સુમરનકો હાથોંમેં ડાલ, ઔર એક બીન કાંધેપર અપને સંભાલ.
જો મનકેથે મનકે ઉન્હેં કર દુરસ્ત, પહેન અપને મનકેસે ચાલાકો ચુસ્ત.
ચલી બનકે જોગન વોહ બાહેરકે તઇં, દીખાતીહુઇ હાલ હરહરકે તઇં.

ગુકે સોઝે દીલકા આયાં મુંહસે હાલ, ઉડાતી ચલી અપની આહોંસે દાલ.
ઉસ આઇનારૂકા કરૂં ક્યા બયાં, સફા શખસે ઔર ચમનકી વહાં.
કરે હુસ્નકો કીસ તરેહ કોઇ માંદ, છુપેહએ કહીં ખાક ડાલેસે ચાંદ.
છુપાનેકો સાંગ ઉસને જોજો કીએ, ગરઝ હુસ્નને ઔર જલવે દીએ.
શબે તીરામેં કહેકશાને ફલક, વોહ મોતીકી મએલી વોહ તનકી દમક.
ઝરીકા વોહ હલ્કા સર ઉપર ધરે, કે જ્યું શબમેં કોઇ મુગર્ફો કરે.
ઝમાનેકે, ભાઇ જો ઉસકી અદા, તો ઉસ રાતપર દીનકો સદ્કે કીયા.
કરે જો કે તકવીમે દીલસે હીસાબ. કહે સુંબલામેં ગયા આફતાબ.
યેહ બર્ક ઔર યેહ અબ્રે સીયાહ હએ અગર, તો દામાને ઉસ્શાક હોવેંગે તર
ઝમરરૂદકે મુંદરે વોહ ઇસ આનપર, કહું ક્યા કે જએસે ખુલે કાનપર.
વોહ મુંદરે વોહ તન ઉસકા બાગીસતર્ઝી, હુઇ હુસ્નકી ઔર બેતીહર્ઝી.
ઉડે સબ્ઝએ ગુલકે દેખ ઉસકો હોશ, વોહ દોનોંહુએ ઊસકે હલકા બગોશ
ન કરકર સફાઇમેં ઊસ ગોશકી, ઝમરરૂદકો ઊસ ગોશકી લવ લગી.
જબ અએસે કીસીકે લગે જાકે કાન, બડે ક્યુંન હરદમ ઝમરરૂદકી શાન.
વોહ મોતીકે માલે વોહ મુંગેકે હાર, ગુલે નસતરનકી ચમનમેં બહાર.
ગુલાબાસી વોહ નરગીસે શુખરંગ, ભરે જીસમેં લાલાને લાલેકા રંગ
વોહ ટીકા ખીંચા સુર્ખ માથેપે યું, પડે નુરપર લાલકા અકસ જ્યું.
અદા ઉસકી દેખે જો આશક કભુ, તો રોયા કરે ચશ્મસે વોહ લહુ.
વોહ બીન ઊસકે કાંધેપેથી ખુશનુમા, ચલે જ્યું કોઇ મસ્ત શીશા ઉઠા.
દયારે મોહબ્બતમેં મહેકીથી વોહ, નથી બીન અશરતકી દહેકીથી વોહ.
નથી બીન થે કુમકુમે રંગકે, વયાથે સુબુ બાદેરે આહંગકે.
સો વોહ બીન કાંધેપે રખ યું ચલી, કે લાવે કોઇ જએસી ગંગાજલી.
હરેક તારથા બીનકા રોદે નીલ, વોહથી હીંદકે રાગકી સલસબીલ.
ન આશક હુએ ઉસકે આલમપે લોગ, દીવાના હુવા જોગ દેખ ઉસકા જોગ
બની જબકે જોગન વોહ ઇસ રંગસે, લગે ફોડને દોસ્ત સર સંગસે,
વોહ રૂખસત જો ઇસતરેહ હોનેલગી, તો વોહ સાહેબે ખાના રોનેલગી.
વોહ રોરોકે દો અબ્રે ગમ યું મીલે, કે જીસ તરેહ સાવનસે ભાદું મીલે.
યહાંતક બંધા ઉનકે રોનેકા તાર, બહે ફુટ દીવારો દર એકબાર.
ખડેથે વોહ જોગનકે ચવગીર્દે ગુલ, વોહ રોરો હુએ શબનમ આલુદા ગુલ.
ન દેખા કીસીને જો કુછ ઇખતીઆર, કહા હકકો સોંપા તુજાહે લે સીધાર.

ચલી જીસતરેહ પીઠ અપની દીખા, ઉસી તરેહ દીખલા હમેં મુંહ ફેર આ.
કીસીને કહા ભુલાઓ મત મુજકે, ખુદાકે તઇં મઅંને સોંપા તુજકે.
કહાઉસને ખબર અબતોજાતાહુંમઅં, જો મીલતાહુએતો ઉસકોલાતીહુંમઅં
તુમહેંભી ખુદાકો મઅં સોંપા સુના, મેરા બખશીઓ તુમ કહા ઔર સુના.
જુદા હોકે અલકીરસા રોતોંકો છોડ, ચલી અપને ઘરબારસે મુંહકો મોડ.
નસુધ બુધકીલી ઔર ન મંગલકી લી, નીકલ શહેરમેં રાહ જંગલકી લી.
લીએ બીન ફીરતીથી સહેરા નવર્દ. તને ખાક ખાક ઔર રૂએ ગર્દગર્દ.
કે શાયદ કોઇ શખ્સ અએસા મીલે, કે જીસસે વોહ શગ્લેદાકા શએદા મીલે.
જહાં બએઠકર વોહ બજાતીથી બીન, તો સુનનેકો આતેથે આહુએ ચીન.
બજાતી વોહ જોગન જહાં જોગીઆ, તો વાં બએઠતી ખલ્ક ધુણી લગા.
ઉસે સુનકે આતાથા સહેરાકો જોશ, સદાસે દરખતોંકો કરના ખરોશ.
ગુલે નગમા જો ઉસસે કરતે હઝાર, તો લેતા ઉન્હેં દસ્તો દામન પસાર.
કહીં હલકા હલકા કહીં લખ્તલખ્ત, ખડે હોકે ગીર્દ ઉસકે સુનને દરખ્ત.
બજાતીથી જુંજું વોહ તનતનકે બીન, સભી ખાર સુનતેથે બનબનકે બીન.
નઝર જોકે પડતીથી બુટી બડી, હરેક આલમેં શઓકમેંથી ખડી.
તમાશા નદેખાથા જો યેહ કભી, દરો દસ્ત ગશ હોપડેથે સભી.
યહાંતક કે રાહમેં જો થે નકશે પા, વોહ બએઠેથે કાન અપને ઉધર લગા.
ગુલે નગમએ તરકી થી યેહ બહાર, કે સહેરાકે ગુલ ઉસકે આગેથે ખાર.
સુન આવાઝકી ઉસકીશાનો શીકોહ, કુછએક દબકે બએઠેથે સુનનેકો કોહ.
નપાનીભી સુન શોર ઉસકા ચલે, કુંવેકે દહમેં હુએ વલવલે.
ન ચસ્માહી કુછ આબ દીદા રહે, ગરેબાન કર ચાક દરીઆ બહે.
ગઇ જો સદા ગોશમેં આગ કે, તો સુનનેકો સોતી ઉઠી જાગકે.
ગરેબાન કરને લગે તારતાર, સમજહ બીનકી ઉસકે ઇનસાન સાર.
ફકત બુલબુલો ગુલકાકબથા હુજુમ, કે ગીરતીથી વાંડાલીઆં જહુમજહુમ.
તઅજ્જુબકાથા વાં હરેકકો મકામ, ઝબાંકા નીકલતાથા હાથોંસે કામ.
ચમન કરતી ફીરતીથી જંગલકે તઇં, બસાતીથી જંગલમેં દંગલકે તઇં.
યેહ હરજાપેથા ઉસકે દમસે તીલસ્મ, બંધાથા જીસીદમ કદમસે તીલસ્મ.
ગુલોરોઝ સરગશ્તા મીસ્લે સબા, ઉસી તરેહ ફીરતીથી વોહ જાબજા.

દાસ્તાન જોગનપર આશક હોના ફીરોઝશાહ જીન્નોંકે પાદશાહકે બેટેકા.

ફીધર હુએ તુ અએસાફીએ ગુજઝાર, કે સહેરાસે અબાદીલહુવા બારબાર
કોઇ ફુલસી હૈ શીતાબી શરાબ, કે શહેરે મતાલીબકો પોહોંચું શીતાબ.
વોહ દારૂ પીના દીલકો જો રાસ હો, કે જીનેકી બીમારકો આસ હો.
મુસબ્બબકે અસબાબ દેખું જરા, કે કુદરતમેં હુએ ઉસકે ક્યાક્યા ધરા.
સુફેદો સીઆહ ઉસકેહુએ ઇખતીઆર, બનાયાહુએ યેહઉસને લએલો નહાર
જહાંમેંહુએ અંદોહ અશરત બહમ, કહીં સુબ્હે અએશો કહીં શામેગમ.
દોરંગી ઝમાનેકો મશહુરહુએ, કભી સાયાહુએ યાં કભી નુરહુએ.
ફઝારા સોહાનાસા એક દશ્તથા, કે એકશબ હુવા ઉસકા વાં બીસતરા.
વોહથી ઇત્તેફાકન શબે ચારદાહ, અદાસે વોહ બએઠી વહાં રશ્કે માહ.
બીછી હરતરફ ચાદરે નુરથી, યેહી ચાંદની ઉસકો મંઝુરથી.
બીછા મીર્ગ છાલેકો ઔરલેકે બીન, દોઝાનુ સંભલકર વોહઝોહરા જબીન.
ફદારા બજાનેલગી શઅોકમેં, લગી દસ્તો પા મારને ઝઅોકમેં,
ફદારા લગા બજને એક ઉસકે હાથ, કે માહને કીયા દાએરા લેકે સાથ.
બંધા ઇસતરેહકા જો ઉસજા સમાં, સબાભી લગી રકસ કરને વહાં.
વોહ સનસાન જંગલ વોહ નુરે કમર, વોહ બુટેકસા હરતરફ દસ્તોદર.
વોહ ઉજલાસા મએદાં ચમકતીસી રેત, ઉગા નુરસે ચાંદ તારેંકા ખેત.
દરખ્તોંકે પત્તે ચમકતેહુએ, ખસોખાર સારે મહકતેહુએ.
દરખ્તોંકે સાએસે માહકા ઝુહુર, ગીરે જએસી છલનીસે છનછનકે નુર.
વયા યેહ કે જોગનકા મુંહ દેખકર, હુવા નુરસાએકા ટુકડે જીગર.
ગયા હાથસે બીન સુનકર જોદીલ, ગએ સાયા ઔર નુર આપસમેં મીલ.
વોહ સુરત ખુશઆઇ જો ઉસ નુરકી, દીલ અપનેપે સાએને મંઝુરકી.
હુવા બનગઇ ઉસ ઘડી દસ વસુલ, બસેરા ગએ જાનવર અપના ભુલ
દરખ્તોંસે લગલગકે બાદેસબા, લગી વજદમેં બોલને વાહવા.
કહારેકા આલમ યેહથા ઉસ ઘડી, કેથી ચાંદની હરતરફ ગશપડી.
યહાંતો યેહઆલમથા ઔર તઅોરયેહ, તીસઉપર મઝા તુમ સુનો અઓરયેહ
કે થા એક પરીઝાદ ફરરૂખ સીયર, જીનોંકે વોહથા પાદશાહકા પીસર.
નેહાયત તરેહદાર સાહિબ જમાલ. બરસ બીસ ઇક્કીસકા સીનો સાલ.

હવાપર ઊડાતે હુએ અપના તખ્ત. કીસી તરફ઼ જાતાથા શીરોઝ બખ્ત.
વોહ જાતાથા કરતાહુવા સએરે માહ, ઊસે ખલ્ક કહેતીથી શીરોઝશાહ.
યકાયક સુની બીનકી જો સદા, વહાં તખ્તલા ઊસને અપના રખા.
જો દેખા તો જોગનહએ એકરશ્કેહુર, કે ચશ્મે ફ઼લકને નદેખા વોહ નુર.
નઝર કરકે હુસ્ન ઉસકા ગશ કરગયા, તઅશ્શુક કે આલમમેં ગોમરગયા.
કહા કુછ બનાવટકા યેહ ભેસહએ, લગા કહેને જોગીજી આદેસહએ.
પડા તુમપે ઇતના કહો ક્યા બીજોગ, લીયા વાસ્તે તુમને કીસકે યેહજોગ.
કીધરસે તુમ આએ કીધર જાઓગે, દયા અપની હમપરભી ફ઼રમાઓગે.
વોહસમજગી કેદીલ ઊસકા આયાઇધર, કેદીલકોભી રહેતીહએ દીલકીખબર.
બસોબાર હએહુસ્ન ઇશ્ક આગહએ, સદા હુસ્નઔર ઇશ્કમેં લાગહએ.
વલે રાગ તો હએ ઇસીમેં સીવા, કે દોનોં તરફ઼ આગ દેહએ લગા.
કહા હંસકે જોગનને હર બાત હર, જહાંસે તુ આયા ચલાજા ઊધર.
કહા તબ પરીઝાદને વાહ જી, બહોત ગર્મહએં આપ વલ્લાહ જી.
ન રોકોહો ઇતના ભલા જાઊંગા, ઝરા બીન સુનકે ચલાજાઊંગા.
કહી હોતે સોતોંસે અપને કહો, ફ઼કીરોંકો નાછેડો બએઠે રહો.
યેહ દોનોં લતીફે જો બાહમ હુએ, ઇસી લુત્ફ઼મેં યેહતો બેદમ હુએ.
ગયા બએઠ આ સામને રેતમેં, રહા બેતહો યેહ ઊસી બેતમેં.
નઝર હુસ્નપર ગાહ ગાહ બીનપર, સરાપા દીલ ઉસ લઅબતે ચીનપર.
રહા તનબદનકા ન કુછ ઉસકો હોશ, બના ગુલ વોહ જું નકશેપા ચશ્મે ગોશ
વોહ જોગન જો થી દર્દે ગમકી અસીર, હુવા ગમમેં જોગનકે યેહભી ફ઼કીર
નસુધ ઘરકી લી ઔર ન લી રાહકી, જબ આઇ ઝરા સુધતો ફ઼ેર આહકી.
બજાતી રહી બીન વોહ સુબ્હા તક, યેહ રોતા રહા શામતક બેધડક.
ઉધર તાનપર બીનકે થી બહાર, બંધાથા ઉધર ઊસકે રોનેકા તાર.
ધરી ઊસને કાંધેપે જબ ઉસને બીન, ઊઠી લેકે અંગડાઇ ઝહરાજબીન.
પરીઝાદને તબ પકડ ઊસકા હાથ, શીતાબી બીઠા તખ્તપર અપને સાથ.
ઝમીંસે ઉડા આસમાંકેતહ઼ં, બહોત ઉસને બોલી નહીંરેનહીં.
નમાના ઔર ઉસને ઉડાયા ઊસે, પરીસ્તાનમેં લા બીઠાયા ઉસે.
યેહ મુઝદા ગયા બાપ પાસ અપનેલે, કહા અરઝ રખતાહું મએં આપસે.
યેહ જોગન જોહએ એક સાહેબજમાલ, ઝરા બીન સુનીએ ઔર બીઆલ.
બહોત આપ ઉસસે ઉઠાવેંગે હઝ, બહોત બીન સુન ઉસકે પાવેંગે હઝ.

કહા ઊસને બાબા બોહોત ખુશ હુએ, પરી રાગોરંગ મુજહકો મરગુબ હુએ.
કહા આવ જોગીજી બએઠો ઇધર, કરો રોશન અપને કદમસે યેહ ઘર.
ખુશે બખ્ત બેટેકે ઔર બાપકે, હમારે સર ઉપર કદમ આપકે.
બોહોત ઉસકી તાઝીમ તકરીમ કી, જગા એક પાકીઝા રહેનેકો દી.

દાસ્તાન ફીરોઝશાહકા મજલીસ તઈઆર કરકે જોગનકો બુલાનેકી.

પીલા મુજહકો સાકી મોહબ્બતકા જામ, કે મેહમાનીઓંમેં હુવા ઇઝને આમ.
યેહ જોગન જો બએઠી બરોગન હુઇ, કે ઇતનેમેં રાત આઇ જોગન હુઇ.
ભભુત અપને તનપર સીતારોંસે મલ, રખ અંડવે માહકે શબ આઇ નીકલ
દીખાતીહુઇ સાઝેદીલ દુરસે, ઉડાતીહુઇ શામકો નુરસે.
સીતારોંકી માલા ગલેબીચ ડાલ, વોહ પહોંચી પરીસ્તાનમેં હાલહાલ.
હુઇ શબ જો વોહ બઝમેં અંજુમ ફરોઝ, છુપા રંગસે ઊસકે પરદેમેં રોઝ
વોહ શાહને પરીસ્તાંમેં મજલીસ બના, બુલાયા ઊસે જીસકી થી યેહ સના.
પરીઝાદ સારે હુએ જમા વાં, કે દેખેં તો જોગનકા ચલકર સમાં.
વોહ જોગન જો સરપમુરથી ઝોહરાજબીન, મજલીસમેં આઇ લે અપની બીન
બોહોત મીન્નતોંસે બુલાયા ઊસે, બડી ઇઝ્ઝતોંસે બીઠાયા ઉસે.
કહા હમને એ મુશતાક કુછ ગાઇએ, સમાં બીનકા હમકો દીખલાઇએ.
કહા કુછ બજાના નહીં અપના કામ, હરેક તરેહ લેના હમેં હરકા નામ.
હુએ બેઝાર ફરમાયશોંસે ફકીર, વલે ક્યા કરેં અબ હુએ હએ અસીર.
કહા જોગી સાહેબ યેહ ક્યા બાતહએ, કરમ આપકા હમપે દીનરાતહએ.
જો મરઝીહો તો તુમકો તકલીફ દેં, નહીં જીસમેં રાઝીહો સો હમ કરેં.
યેહ કહે ઉસને ઔર બીન કાંધેપે ધરં, વહાંતક બજાઇકે દીવારો દર.
બડે રંગએ હોશ બેગએ હુએ, નજર જો પડી વાં સો રોએ હુએ.
ગયા અહેલે મજલીસકા દીલ જો પીઘલ, તો જું શમા અશ્કઆએ સબકે નીકલ
હુઇ બીનપર ઊંગલીઆં યું રવાં, કે હાથોંસે ઉસકા હુવા દીલ રવાં.
રવાં ઔર દવાં કરદીયા જાનકો, રૂલાયા હરેક જીન્નો ઇનસાનકો.
હુવા હાલપર ઊસકા જો કુછ તબાહ, વોહ આશકથા જો ઉસકા ફીરોઝશાહ.
કભી સામને આકે કરતા નજર, કભી દેખતા છુપકે ઇધર ઉધર.

સીતુંકે કભી ખોટમેં હોકે વોહ, ખડા દેખતા ઉશકો રોરોકે વોહ.
કભી ઇધર ફીરઘસે ફીરફીરકે આ, છુપે ઊસકે મુખડેકી લેતા બલા.
વોહ ગર કુછ નકહેતી નસુનતી ઉસે, ફુન આંખોંસે પર દેખ રેહતી ઉસે.
નઝર ઉસકી જબ આન પડતી ઊધર, તો યેહ ઔરકી તર્ફ કરતી નઝર.
ઉસ આનોઅદા પર વોહ ફીરોઝશાહ, દીલો જાનસે કરતા હરલહેઝા આહ.
અગર કોઇ જોગનકી કરતા સના, તો ખા રશ્ક કહેતા કે ફેર તુમકો ક્યા.
ગરઝથી યેહ સોહબત કે મઓં ક્યા કહું, યેહી દીલથા ઊસકા કે દેખાકરૂં.
બજી પહેલી સોહબતમેં વાં અએશી બીન, કે ગશકરગએ વએ જોથે નુકતાચીન
સરાહા પરીઝાદકે બાપને, કહા કી દયા જોગીજી આપને.
ઇસી તરેહ હેરશબ કરમ કીજીએ, મેરા બઝમ રશ્કે ઇરમ કીજીએ.
મુકદ્દમ હમારા રીઝહાના કરો, હમેં અપના મુશ્તાક જાનાકરો.
યેહ દરબાર સબ આપકા હએ તમામ, હુએ આજસે હમ તુમ્હારે ગુલામ.
તકલ્લુફકો મવકુફ કરદીજીએ, જો કુછ તુમકો દરકાર હો લીજીએ.
કહા ઉસને મતલબ નહીં કુછ હમેં, તુમ્હારા મુબારક રહે ઘર તુમ્હેં.
કહાંતુમ કહાંહમ હુવા યેહ જોસાથ, યેહથી બાત સબ અબોદાનેકે હાથ.
યેહ કહે વાંસે ઉઠી વોહ જોગન ઊધર. દીયાથા જહાં ઉસકે રહેનેકો ઘર.
લગી રહેને ઉસમેં શબોરોઝ વોહ, સમજહ જીમેં કુછકુછ દીલ અફરોઝ વોહ
કહા અપને જીસે કે સુનતા હએ જી, નઘબરાઓ અપને દીલમેં કભી.
ગરઝ ઇસતરેહ ઊસકા મામુલથા, કે ઉસ શાહ પરીઓંકી ખીદમતમેં જા.
પહેર રાત તક હંસતી ઔર બોલતી, હરેક બાતમેં કંદથી ઘોલતી.
બઅદ બીન સબકો રીઝહાતીથી વોહ, પહેર રાતકો ઘરમેં આતીથી વોહ.
વલે ક્યા કહું હાલે ફીરોઝશાહ, કેથા દીનબદીન ઊસકા હાલત તબાહ.
નહુતીઆકી ઉસકો નહીંકી ખબર, ઊસીકે તસવ્વરમેં શામો સહર.
ઊસીશમાંકે ગીર્દ ફીરના ઉસે, પતંગેકે માનીદ ગીરના ઊસે.
બહાનેસે હરકામકે રોઝો શબ, વહાં કાટતી આકે અવકાત સબ.
ઇસી તરેહ અવકાત ખોના ઉસે, સદા બીન સુનસુનકે રોના ઉસે.
વોહ જોગનભી સોસો તરેહ કર અદા, હરેક આનમેં ઉસકો લેતી લુભા.
વલે કુછભી પાતી જો હુસ્નેતલબ, તો આશકપે ગુસ્સા વોહ કરતી ગઝબ
કીયા ઉસને પરદેમેં જો કુછ સવાલ, દીવાના કીયા ઉસકો બાતોંમેં ડાલ.
કભી ખુશકીયા ઔર કીયા ગાહ ઉદાસ, કભી દુર બએઠી કભી ઉસકેપાસ.

કભી તીરછી નજરોંસે ઘાયલ કીસે, કભી મીઠી બાતોંસે માયલ કીસે.
કભી તેઝબાતોંસે મારા ઉસે, કભી સીધે દીલસે પુકારા ઉસે.
કભી હંસકે દેખા ઝરા ખુશકીયા, કભી રોકે ગમગીન નાખુશકીયા.
કભી મુંહ દીખાયા છુપાયા કભી, કભી મારડાલા જીલાયા કભી.
લટોંમેં કભી દીલકો લટકા દીયા, કભી સાથ બાલોંકે જહટકા દીયા.
વોહ હરચંદ આંખેં દીખાતી રહી, પે નજરોંમેં દીલકો ભુલાતીરહી.
બીચારા પરીઝાદ વોહ સાદા દીલ, અદાએં યેહ ઇનસાનકી મુત્તસીલ
ઉસી તરેહ મુદ્દત ગઇ જબ ઉસે, ચડી ગરમીએ ઇશ્કકી તપ ઉસે.
જીગર ખુંહો આંખોંસે આયા ઉબલ, ગયા જબ દીલ અંદરહી અંદર પીઘલ.
યેહદી પરદએ દીલસે જીને સદા, કે હએ સાબ્રકી અપને અબ ઇંતેહા.
જોકહેનાહએ ઉસસેતો કહે હાલેદીલ, કે અબ અપના હએ તંગ અહેવાલેદીલ
સંભલતાહએ અબભી તોઆલીમ સંભલ, નહીં કોઇ દમમેં ચલાગએ નીકલ
ભલા કર તુ અબ દસ્તે અફસોસકો, પડા રહે લીએ નંગો નામોસકો.
યેહ સુન જીકા પએગામ મજબુર હો, કહા અપને નઝદીકસે દુર હો.
ખલાસે અગર આન રેહેતી નહીં, કે અબ બિન કહે જાન રેહેતી નહીં.
ગરઝ એકદીન બાત યેહ ઠાનકર, લગા ઘાતપર અપને વોહ આનકર.
નથા ઉસ ઘડી કોઇ ઇધર ઉધર, અકેલી પડી જોગન ઉસકો નઝર.
અકેલી ઉસેદેખ હો બેકરાર, ગીરા ઉસકે પાઓંપે બેઇખતીઆર.
ગીરા ઇસતરહસે કદમપર જો વોહ, તો કહેનેલગી મુસકુરા ઉસકો વોહ.
કે હએ આજક્યા યેહ ખીલાફે કીયાસ, ગીરા ઇતના ક્યું હોકે તુ બેહવાસ.
કીસીને તેરા દીલ સતાયાકહીં, વયા જીકો તેરં લુભાયા કહીં.
મેરે બએઠનેસે અઝીયતહુઇ, કે મેહમાનીઓંસે મુસીબત હુઇ.
ફકીરોંસે ઇતના નહો તુ ખફા, ચલે હમ ભલા જા તેરાહો ભલા.
અઝીયત મગર હમસે પાતાહએ તુ, કે અબ પાંવ પડ પડ ઉઠાતાહએ તુ.
લગા કહેને રોરોકે ફીરોઝશાહ, કે બસબસ યેહી તો કહોગે નવાહ.
તુમ્હારી સમજહને તો મારાહમેં, યેહ બાતેં નહીં અબ ગવારા હમેં.
સતાએ હુએકો સતાતેહો ક્યા, જલે દીલકો નાહક જલાતેહો ક્યા.
હુએ તુમ નવાકીફ મેરે હાલસે, ફીદા મએં રહા જાન ઔર માલસે.
તુમ અપનાસા મુજહકો સમજહતેરહે, ભલા તુમકો અબ યાં કોઇ ક્યા કહે.
તુમ અએસેહી બેરહમો બેદર્દહો, ગરઝ અપને આલમમેં તુમ ફર્દહો.

યેહસુન હંસકે બોલીવોહ કહે અપનાહાલ, કે તુ ક્યું ગીરા સરકો પાંઓંપે ડાલ
કહા તબ પરીઝાદને મેરીજાં, કહાંતક કરૂં રાઝેદીલકો નેહાં.
ભલા હીજરમેં કબતલક હું મલુલ, ગુલામીમેં અપને મુજકો કર કબુલ.
લગી કહેને હંસકે કે એક તઓરસે, સુને ગર કહાના મેરા ગઓરસે
જો મતલબ અગર મેરા બરલાએ તુ, તો શાયદ મુરાદ અપનીભી પાએ તુ
કહા ઉસને ફેર જલ્દ ફરમાઇએ, જો કુછ આપસે હો બજાલાઇએ.
લગી કહેને યેહ હએ મેરી દાસ્તાં, કે "શેહેરે સરંદીપ" હએ એક મકાં.
વહાંકા જો હાકમ હએ મસઉદ શાહ, કે બેટીહએ એક ઉસકી માનીંદે માહ.
જહાંમેં હએ બદરેમુનીર ઉસકા નામ, મએં રહેતીથી ખીદમતમેં ઉસકે મુદામ
બનાઇથી ઉસને અલગ એક બાગ, કે ફીરદોસકાથા વોહ ચશ્મો ચીરાગ.
જુદા બાપસેથી વોહ ઉસજા મુકીમ, સદા સએર કરતીથી બેગઓફો બીમ
મએં નજમુન્નીસા ઉસકી દુખ્તે વઝીર, હમેશાસે હમરાઝથી ઓર મશીર.
જુદા એકદીન ઉસસે હોતી નથી, સુલાએ બગએર ઉસકો સોતી નથી.
ખુશીસે સરોકાર ગમસે ફરાગ, બરંગે ચમન રહેતીથી બાગબાગ.
કીસી તરેહકા ગમ નથા ધ્યાનમેં, તરકી ખુશીકીથી હરઆનમેં.
હુઇ એક દીન યેહ અજબ વારેદાત, કે એક શખ્સ વારીદ હુવા એક રાત.
કહાંતક કહું ઉસકા કીસ્સા હએ દુર, નથા આદમી થા વોહ એક રશ્કેહુર.
ગયા ઉસપે ઉસ શાહઝાદીકા દીલ, ગએ એક દોનોં વોહ આપસમેં મીલ.
વલે ઉસપે આશક કોઇથી પરી, મોહબ્બતમેંથી વોહભી ઉસકી ભરી.
વહાં ઉસકે આનેકી સુનકર ખબર, ખુદાજાને ફેંકા હએ ઉસકો કીધર.
ગયા કએદમેં ઉસકો ડાલા કહીં, કે મુદ્દતસે ઉસકી ખબર કુછ નહીં.
સો મએં ખોજમેં ઉસકે જોગનહુઇ, યહાંતક તો પોહોચી બરોગનહુઇ.
પરીઝાદ આપસમેં તુમ એકહો, અગર તુમ ઝરા ખોજ ઉસકા કરો.
કે શાયદ મદદસે તુમ્હારી મીલે, તો ફેર આરઝુભી તુમ્હારી મીલે.
દીલ આબાદહો ઉકો આરામહો, તુમ્હારાભી ઇસ કામમેં કામહો.
કહા તબ પરીઝાદને હાથલા, અગુંઠા દીખાઇ કે ઇતરા નજા.
કહા ફેર યેહી કુછ નહીં માહજબીં, લગી હંસકે કહેને નહીંરેનહીં.
યેહ સુન કઓમકો ઉસને અપની બુલા, તકય્યુદસે સબકો સુનાકર કહા.
કે જાઓ ઓર ઢુંઢો કરો મત કમી, કે હએ એક પરીસ્તાંમેં કએદ આદમી
જો તુમમેંસે લાવેગા કોઇ ખબર, જવાહીરકે ઢુંગા લગા ઉસકે પર.

યેહ સુન અપને સરદારકા કલામ, લગે જુસ્તેજો કરને વોહ સુબ્હો શામ.
હુવા નાગહાં એકકા વાં ગુઝર, જહાં કઐદમેંથા વોહ ખસ્તા જીગર.
વોહ રોતાથા જો નાલા ઔર આહસે. તો કુછ ઇસકો આઇ સદા ચાહસે
કહા કુછતો મીલતાહએ યાંસે સુરાગ, કે આતીહએ યાં બોએ ગુલઝારેબાગ.
વોહ ચોંકીકે જો દેવથે ખબખત, લગા પુછને કોસકી હએ યેહ સદા.
કહા "માહરૂખ" કા હએ કઐદી યહાં, કુવેમેં તડપતાહએ એક નવજવાં.
યેહ તહકીક કર ઔર લે વાંકા ભેદ, ઉડા શહેરકો અપને દેવે સુફેદ.
કીયા જાકે ફીરોઝશાહકો સલામ, જો કુછ દેખ આયા સુનાયા તમામ.
કહા મેરા મુજરાહએ અબ લાઇએ, જો દેને કહાથા સો દીલવાઇએ.
જો મામુલથા વાંકે ઇનઆમકા, જવાહીરકે ઊસકો દીએ પરલગા.

દાસ્તાન બઐગામ ભેજના ફીરોઝશાહકા માહરૂખ પરીકો.

યેહ ભેજા ફેર ઉસ માહરૂખકો પયામ, કે કયું ઝીસ્ત કરતીહએ અપની હરામ.
બની આદમીકો તુ ચોરીસે લા, છુપાઇએ તુને કીયા હાએ કયા.
તેરે બાપકો ગર લીખું તેરાહાલ. તો કયા હાલ તેરાહો ફેર અએ છીનાલ.
અઝીઝ અપની રખતી નહીં જાનકો, અભી આકે ફુંકું પરીસ્તાનકો.
તેરા રંગ ગઐરતસે ઉડતાનહીં, તુજકો કયા પરીઝાદ જુડતાનહીં.
હમારા નહીં તુજકો ખઐાફકા ખતર, લગી રખને ઇનસાનપર તુ નઝર.
ભલા ચાહતીહએ તો ઊસકો નીકાલ, કુવેમેં જીસે તુને રખ્ખાહએ ડાલ.
ઔર ઇસકી કસમખા કે ફેરકર કહીં, લેવા નામ ઉસકા તો ફેર તુ નહીં.
ગયા માહરૂખકો યેહ ફરમાન જબ, હુઇ ખઐાફસે વોહ પરેશાન તબ.
કહી મુજહસે તકસીર અબતોહુઇ, કહો ઉસકો લેજાએ યાંસે કોઇ.
અગર ઊસકો ફેર યાં જો લાઉં કભી, તો ફેર ફુંક દીજો પરીસ્તાં સભી.
પર ઇતના યેહ એહસાન મુજહપર કરો, કે ઇસકા પરીસ્તાંમેં ચરચા નહો.
મેરે બાપકો યેહ નહોવે ખબર, મુજકો મારડાલેગા વોહ સરબસર.
યેહ સુનકર જવાબઊસકા ફીરોઝશાહ, ચલાઉસતરફ જીસ જાથા રાહમાહ.
સરે ચાહપર જબ વોહ પહોંચા શફીક, કહા ઉનકોથે વોહ જો ઊનકેરફીક.
કે યેહ સંગ ઊખડે યહાંસે હલે, કીસા તરેહ છાતીસે પથ્થર ટલે.
ખડેથે જો વોહ દેવ મીસલે પહાડ, ઉન્હોંને દીયા અપને સીનોકો ગાડ.

વોહ પથ્થર જોથા કોહસા સંગેરાહ, દીયા ફેંક વાંસે ઉસે મીસલે કાહ.
વોહ બાદલસા ફડકા જોઉસ ચાહસે, તો એક નુર ચમકા શબે માહસે.
અંધેરસે ઉસ ચાહકે ઉસકા તન, નઝર યું પડા જયસા કાલેકા ગન.
વોહ મન ડાલે ઉસમેં પડાથા જો વાં, કહા ઊસ પરીઝાદને ઉસકો હાં.
નીકાલો અમાનત ઉસે ઇસ નમત, કે લેતેહએં યો મુસ્કકી જીસ નમત.
તુમ્હેં એહતીયાત ઉસકી અબ્બહએ ઝુરુર, કે સમજોહ ઇસે અપની પુતલીએ નુર

દાસ્તાન કુંવેંમેંસે નીકલના બેનઝીરકા.

કદહ ભરકે લા સાંકીએ બાતમીઝ, કુંવેંસે નીકલતાહએ યુસુફ અઝીઝ.
ગએ દીન બીઝાંકે ઔર આઈ બહાર, મએ લાલગુંસે દીખા લાલાઝાર.
ગુલાબી ચમકતી દીખાદે મુઝકે, સમા કોઇ અએસા દીખાદે મુઝકે.
કે વો માહેતાબા કુંવેસે નીકલ, મનાઝીલકો અપને ફીરે બર મહલ.
કોઇ દેવથા વાં સીકંદર નીઝાદ, કુવેંમેં ઊતરકર બહસબે મુરાદ.
ઉસે યું કુંવેંસે લેઆયા નીકાલ, કે ફવ્વારા જુ આબકો દે ઊછાલ.
લેઆયા વોહ જું બીઝર સોધાતસે, નીકાલ આબે હએવાંકો ઝુલમાતસે.
હુએ મસ્ત ઉસ તાઝગીસે વોહ ગુલ, કે નીકલા વોહ ગુંબુલસે માનીંદે ગુલ
અંધેરેસે નીકલા વોહ રોશન બયાં, કે હર્ફસે જું હોવે મઆની અયાં.
વોહ જીતાતો નીકલા વલે ઇસ તરેહ, કે બીમારહો નઝામેં જીસ તરેહ.
જો બસ ઉપર આનેકાથા ઊસકો ગમ, જબ આયાતો ભરતાથા ઊપરકા દમ.
જમી ખાક તનપર બરંગેઝમીં, ગડા જએસે નીકલે હએ પુતલા કહીં.
ન આંખોમેં તાકત ન તાબો તવાં, કે જું ખુસ્કહો નરગીસે બોસ્તાં.
વોહ તન સુર્ખ જોથા સો પીલા હુવા, વોહ જોડા જોથા સબ્ઝ નીકલા હુવા.
વોહ સરમેં જોથે ઉસકે સુંબુલસે બાલ, હુએ લાગરીસે વોહ તનપે વબાલ
ફકત પોસ્ત બાકીથા યા ઊસ્તખાં, નથા ખુનકા રંગભી દરમીયાં.
બદનસે રગોંકીથી અએસી નમુદ, કે ઉલજહા હો જું રેસમાંને કસુદ.
બદન ખુસ્કો ઝર્દ ઇસતરેહથા વોહ ગુલ, બીઝાં દીદા હો જીસતરેહ બર્ગે ગુલ
વોહ નાખુન જોથે ઉસકે મીસલે હીલાલ, સો વોહ હોગએ બડકે બદરે કમાલ
યેહ દેખા જો અહેવાલ ઉસકા તબાહ, તો રોતાહુવા જલ્દ ફીરોઝ શાહ.
બીઠા તખ્તપર અપને ઉસકો વહાં, લેઆયા વોહ જએકીથી જોગન જહાં.

રખા તખ્ત એક જાપે ઉસકા છુપા, કહા ફેર યેહ જાકરકે નજમુન્નીસા.
ચલ આજ તુ કે મયેં ઉસકો લાયા યહાં, યેહ સુનતેહી ઘબરાકે બોલા કહાં
દીવાનીથી અઝબસ વોહ ઉસ નાંવકી, ન સરકી રહી સુધ ન કુછ પાંવકી.
કહા ચલ કહાંહએ બતા તુ મુઝકે, ઝરા ઉસકી સુરત દીખા તુ મુઝકે.
કહા સબ્ર કીજે ઝરા થમ રહો, કે શાદી બડી હએ કહીં ગમ નહો.
જીસે ઢુંઢતીહો સોહએ યેહ વોહી, તો કહેનેલગી હાં વોહીહએ વોહી.
યેહ કહે ઔર લે હાથમેં ઉસકા હાથ, લે આયા વોહ જોગનકો વાંસાયસાથ
ગયા આપ ઉસ તખ્તપર બએઠ અઓર, દીખાયાઊસે ઔર કહાકર તુ ગૌર
યેહ કહે ઔર ઊસ તખ્તકે પાસ આ, કહા આએ પરીઝાદ તુ ઊઠ ઝરા.
કે ઉસ તખ્તકે ગીર્દ એક દમ ફીરૂં, બલાએં મયેં દીલ ખોલકર ઉસકીલું-
કહા ઉસને તબ અપની ચોટી દીખા, અરેદેવ કયું તુ દીવાના હુવા.
કહા ઉસને હંસકર ભલા દેખતો, તુ ઇસબાતપર મેરે સદકેભી હો.
ગરઝ વોહ પરીઝાદ નીચે ઉતર, ખડા હોગયા તખ્તસે હો ઉધર.
યેહ ઉસ તખ્તકે ગીર્દ ફીરને લગી, બલા ઉસકી લેલેકે ગીરને લગી.
ગલે લગકે રોનેલગી ઝારઝાર, કીયા અપને તન મનકો ઉસપે નીસાર.
વોહદેખા જો ટુક આંખ ઊઠા બેનઝીર, તો નજમુન્નીસાહએ યેહ દુખ્તે વઝીર
કહા તુ કહાં ઔર કીસકા યેહ જોગ, કહાં યેહ લીબાસ ઔર કહાંતુમ યેહલોગ
કહા તેરે ગમને દીવાના કીયા, કે આલમસે અપને બીગાના કીયા.
બગલ ખોલકર દોનોં આપસમેં મીલ, વોહ રોયા કીએ દેરતક મુત્તસીલ.
બયાં દોનોં અપના જો કરને લગે, ઝરે અશ્કસે ચશ્મ ભરને લગે.
કહી સરગુઝીસ્ત ઊસને ઉસ દમતલક. કે ઇસતરેહ પોહોંચેહો તુમ હમ તલક
યેહ સુન બેનઝીર અપને દીલસોઝસે, લગા શાદહોને ઉસી રોઝસે.
કીયા એકદીન તો ઉન્હોંને મકામ, ચલે દુસરે રોઝ વોહ વક્તે શામ.
ઉડે તખ્તપર બએઠકર વોહ ઉધર, કે થા નકશે મતલુબ ઉનકા જીધર.
વોહ જોગન વોહ ફીરોઝશાહ ઔર વોહમાહ, ચલેતખ્તપર બએઠ ઊપરકીરાહ
પડે હરફે મતલબ ઝેબસ સોચકર, તો એકસાહો બએઠે મુસલસલકે ઘર
મુરબ્બા નશીંથી વોહ "બદરેમુનીર", વહાં ઉસકો લાઇ વોહ દુખ્તે વઝીર.
ઉતારા ઉન્હીં દરખ્તોંમેં વોહ તખ્ત, દીવાના ખુલે ઉન દરખ્તોંકે બખ્ત.
અકેલી ઉતર વાંસે આઇ ઉધર, લીએ સોગ બએઠીથી વોહ માહ જીધર.
યકાયક જો વોહ આ કદમપર ગીરી, તો ચોંકી વોહશાહઝાદી ઔર કુછડરી

ફેર આખીરકો દેખાતો જોગનહએ વોહ, મેરે દર્દોગમકી બરોગનહએ વોહ
કહા હાએ નજમુન્નીસા તુ હએ જાન, અરી તેરે સદકે મેરી મેહરબાન.
હમેં તેરે મીલનેકી કબ આસથી, કે જીનેસે અપને હમેં યાસથી.
બહોત ઉસને ચાહા કે હોવે ખડી, ખડીહોતે હોતે વહીં ગીરપડી.
કહા ગમસે મુજહકો અફાકતનહીં, અરી ક્યા કહું મુજહમેં તાકતનહીં.
બલાએં લગી લેને નજમુન્નીસા, લગી ગીર્દ ફીરને બરંગે સબા.
ઉસે શાહઝાદેકા થા હાલ યાદ, જો દેખા તો ઉસસેભી હએ યાં ઝીયાદ.
ન ઘરકી વોહ રોનક ન વોહ ઉસકા હાલ, ગુલોંસે લગા તાલતલક પાએમાલ
પડે સારે બેદાસ્ત દીવારોદર, મહેલોંકો જો દેખા તો તુટાસા ઘર.
ખવાસેં જોથીં પાસ વોહ નાઝની, સો મએલી કુચેલે કહીંકી કહીં.
ન ચોટી ગુંધી ઔર ન કંધી દુરસ્ત, જો ચાલાકથી બનગઇ વોહભી સુસ્ત.
હરેક અપને આલમમેં દેખો તો દંગ, ઉડા રંગ ચેહરેકા મીસલે પતંગ.
ન આપસમેં ચોહલેં નવોહ ચહચહે, નગાના બજાના નવોહ કહેકહે.
ગમ આલુદા હરએક ઝારો નઝાર, નઆરામ જીકો નદીલકો કરાર.
જો બએઠી તો રોના જો ઉઠ્ઠી તો ગમ, ગરઝ બએઠતે ઉઠતે ઉઠાપે સીતમ.
ચમન સારે વીરાનસે હએ પડે, શજર ગુલકે એક જહાડસે હએં ખડે.
જો ખુદહએ તો હએરાન બીમારસી, કે જ્યું ઝર્દ શીશેકીહો આરસી.
ન તાબો તવાં ઔર નહોશો હવાસ, ઝઇફો નહીફ ઔર પરેશાં ઉદાસ.
યેહ દેખ ઉસકા અહેવાલ નજમુન્નીસા. જલીશગાકી તરેહ આંસુ બહા.
વલેકીન મહેલમેં પડીજબ યેહ ધુમ, કીયા મીસલે પરવાના ઉસપર હુજુમ.
સુની એકસે એકને યેહ ખબર, મુબારક સલામત હુઇ યકદીગર.
કોઇ ગુંચેકી તરેહ ખીલને લગી, કોઇ દઓડકર ઉસસે મીલને લગી.
ટકે કોઇ સદકેકે લાને લગી, કોઇ સરસે રોટી છુવાને લગી.
કોઇ આઇ બાહેરસે ઘરસે કોઇ, ઇધરસે કોઇ ઔર ઉધરસે કોઇ.
હકીકત લગી પુછને આ કોઇ, લગી કરને આપસમેં ચરચા કોઇ.
હુવા સરગો ઉસકે ઝબસ ઇઝદેહામ, લગી કરને ઘબરાકે સબકો સલામ.
કહા બીબીઓં કલ કહુંગી મએં હાલ, કે અબ રાહકી માંદગી હએ કમાલ.
વોહ અંબોહ જબ કુછ હુવા બરતરફ, તો ફેર દેખ નજમુન્નીસા હરતરફ.
કહા શાહઝાદે તો આતે નહીં, ઇધર અપની તશરીફ લાતે નહીં.
ચલો ચલકે આરામ ટુક કીજીએ, કુછ એક તુમસે કહેના હએ સુનલીજીએ

ગઇ જબ કે ખીલવતમેં બદરેમુનીર, કહા લે કે આગા તેરા બેનઝીર.
તઅજ્જુબસે પુછા કે સચમુચ હય્યે યેહ, વયા છેડતી મેરે કુછ હય્યે યેહ?
કહા મુજહકો સોગંદ ઉસ જાનકી, ગલત કહેને વાલી મય્યેં કુરબાનકી.
યેહ સુનતેહી પહેલેતો ગશ કરગઇ, કહેનુ કે હયેરતમેં બસ મરગઇ.
નશાએ ખુશીકી ખબર યકબયક, નહીં મુંહપે કહે બમેઠતી બેધડક.
કહા કયું કે લાઈ કહા કીસતરેહ, વોહ સબ કહદીયા હાલથા જીસતરેહ.
કહા ફેરકે દોનોં કહાંહય્યે? કહા, દરખ્તોંમેં ઉનકો રખ્ખા હય્યે છુપા.
તેરા કયેદી જાકર છુડાલાઇહું, પર એક ઔર બંધવા ઉડાલાઇહું.
અજબ વકતમેં મય્યેં હુઇથી જુદા, કે દીલબરકો તેરે દીયા લા મીલા.
મગર એક આ યેહ પડી બેકસી, કે મય્યેં તેરે ખાતીર બલામેં ફસી.
સો અબ એકકોતો લે આતીહું મય્યેં, હવા દુસરેકો બતાથીહું મય્યેં.
યેહ સુન શાહઝાદી હંસી ખીલખીલા, કહા કયા ઉડાતી હય્યે નજમુન્નીસા.
અરી એકહી તુ બડી કહેર હય્યે, કહીં તુ હય્યે અમરત કહીં ઝેહેર હય્યે.
ચલ અબ ચોચલે બસ ઝીયાદા નકર, શીતાબી ઉન્હેં જાકે લેઆ ઇધર.
કહા ફેર પરીઝાદકે રુબરુ, બગયેરઅઝ કીસીકે કભી હોગી તુ.
કહા વોહ તો અયેસા દીવાના નહીં, વોહ ઇસ બાતકો કયા કહેગા નહીં.
અગર દીલમેં કુછ તેરે વસવાસ હય્યે, નહીં દુર વોહભી તેરે પાસ હય્યે.
ઝરા પુછ લીજો તુ ઇસ બાતકો, કે વોહ રુબરુ ઉસકે હો યા નહો.
યેહ સુનકર શીતાબી ગઇ વોહ નીગાર, લીયા જાકે આહેસ્તા ઉનકો પુકાર.
છુપાએ હુએ લા બીઠાયા વહાં. વોહ ખીલવતકા જો થા કદીમી મકાં.
ફેર ઉસસે યેહ પુછા કે અય્યે બેનઝાર, કહે તુ ચલીઆઇ બદરેમુનીર.
કહા બયેરહય્યે તુજહકો રશ્કે ચમન, છુપીહય્યે કહીં ભાઇસેભી બહન.
મેરા જાનો માલ ઉસપે કુરબાનહય્યે, કે ઉસકે સબબસે મેરી જાન હય્યે.
મેરા યેહ તો હમદમહય્યે દીન રાતકા, મુજહે ઉસસે પરદાહય્યે કીસબાતકા.

દાસ્તાન બેનઝીર ઔર બદરેમુનીરકે મીલનેમેં ઔર બાપકો શાદીકા ખત લીખનેમેં.

મેરે મુંહસે સાકી લગાદે શીતાબ, કે મીલતેહય્યેં બાહમ મહો આફતાબ.
યેહ સુનસુનકે બાતેં વોહ પરદા નશીન, ચલી આઇએક નાઝસે નાઝનીન.
હયાસે જો ફેર આકે બયેઠી વોહ પાસ, ઝીર આગએ ગોયા ઉસકે હોશોહવાસ.

નઝરસે નઝર જો મીલી એકબાર, કીએ ચશ્મકે લાલો ગૌહર નીસાર.
ઈધર અશ્ક ખુનીં ઉધર ચશ્મ નમ, ઇસે ઉસકા ગમ ઔર ઉસે ઇસકા ગમ.
નવોહ રંગ ઉસકા નવોહ ઉસકા હાલ, તને ઝર્દ ઔરથા રૂએ લાલ લાલ.
બહમ દો બીઝાંદીદા ગુલઝારસે, મીલે જએસે બીમાર બીમારસે.
અજબસોહબત આપસમેં ઉસદમહુઈ, કે અએસીભી સોહબત બહોતકમહુઇ
વોહ નજમુન્નીસા ઔર ફીરોઝશાહ, હયાસે કીએ અપની નીચે નીગાહ.
સર્ફે મોહબત બહાને લગે, ઊસ અહેવાલપર હએફ ખાને લગે.
ઔર એક તરફકો શાહઝાદદા નીઢાલ, લગા રોને મુંહપે વોહ રખકે રૂમાલ.
વોહ મજરૂહદીલ થી જો બદરેમુનીર લગી ખીંચને અપને આહોંકે તીર.
છુપા મુંહકો ઊસતરહસે નાઝનીન, લગી કરને તર દામનો આસ્તીન.
પડી ગમકી બાતેં જોઆ દરમીઆં, યેહ રોએકે લગલગ ગઈ હીચકીઆં.
ગરઝ દેરતક મીલકે રોતેરહે, જુદાઇકે દાગોંકો ધોતેરહે.
રૂએ ઝર્દપર અશ્કે ગુલગું બહા, બહારો બીઝાંકો કીયા એકજા
કલેજોંમેં જો દાગથે બેશુમાર, સો આંખોંને ઉનકી દીખાઈ બહાર.
ફેર આખીરકો નજમુન્નીસા વોહશરીર, લગી કહેને સુનતીહએ બદરે મુનીર.
કીયા ચાહતીહએ તુ અબ કહેર ક્યા, ઝીયાદા નબસ અપની ઉલફત બતા.
મગર તેરી ખાતીર યેહ રોયા હએ કમ, કે તુ ઔર રોરોકે દેતીહએ ગમ.
ઝરા તનમેં આનેદે ઉસકે તવાં, અભી ઊસકો રોનેકી તાકત કહાં.
યેહ મુરદાસા જાઇહું મએં ઇસલીએ, કે દેખેસે તેરે શીતાબી જીએ.
વહાં મએંને ઊસકી નહીંકી દવા, કે હએ ખાનએ યાર દારૂશફા.
લે આઇહએ ઉસકો મોહબતકી ધુન, જીયાહએ ફકત તેરે મીલનેકી સુન.
ઇસે વસ્લકી અપને દારૂ પીલા, કીસી તરેહ ઇસ નીમજાંકો જીલા.
બસ અબ કુછ ખુશીકી કરો ગુફતોગુ. ખુદા ફેર રૂલાવે ન તુમકો કભુ.
નહીં ખુશનુમા પાસ આએહુએ, રહે દોજને મુંહ ફુલાએ હુએ.
યેહ સુન હંસપડીતબ વોહ આપસમેંમીલ, પડે જીસતરેહ ફુલ ગુલશમેંખીલ.
બહમ ફેરતો હોનેલગે ઇખતીલાત, લગે દોનોં કરને વોહ અએશો નશાત.
શબ આધીગઇ તબતો ખાના મંગા, તકલ્લુફસે હરએકકે આગે ધરા.
વહીં ખ્વાન ન્યામતકે આપસમેં મીલ, કીએનોશ જીસતરેહ ચાહતાથા દીલ.
ફેર આખીરકો દોદો જુદા હોગએ, અલગ ખ્વાબ ગાહોંમેં જા સોગએ.
ઊઠાએથે જોજો કે રંજો મલાલ, હુએ ઊસ મઝેમેં વોહ ખ્વાબો ખીઆલ.

અલગ હોકે લીપટે વોહ દો માહરૂ, હુઇ લીપટે લીપટે અજબ ગુફ્તોગુ.
વોહ ગુઝરાહુવા યાદ કરકરકે હાલ, લગે રોને આંખોંપે ધરકર રૂમાલ.
કહા શાહઝાદેને અહેવાલ સબ, કુવેંમેં જો ગુઝરાથા રંજો તઅબ.
કે યું મએં અંધેરેમેં રોયા કીયા, કુવેંમેં તન અપના ડુબોયા કીયા.
ન પહોંચા કોઇ મેરા ફરીઆદરસ, તડપતા રહા દીલ બરંગે જરસ.
વોહ તારીક ખાના મેરા ઘર રહા, સદા મેરી છાતીપે પથ્થર રહા.
મોહબ્બતને યેહ ચાશની ઓર દી, કે તનકેતઇં જીતેજી ગોર દી.
અજબ તરેહસે ઝીસ્ત કરતા રહા, તેરી જાનસે રોરો મરતા રહા.
ખુદાહીને તુજહસે મીલાયા મુજે, ઉઠા કબ્રસે ફેર જીલાયા મુજે.
દીયા શાહઝાદીને રોરો જવાબ, કે મએંનેભી યકશબ યેહ દેખાથા ખ્વાબ.
તેરે દાગકી દીલમેં જો લો લગી, મએં એક રાત રોતીહુઇ સોગઇ.
તો ક્યા દેખતીહું કે સહેરા હએ એક, ઔર ઉસ દશ્તેહુમેં કુંવાસાહએ એક
સદા વાંસે આતીહએ બદરેમુનીર, ઇધરઆ કે યાં કએદ હએ બેનઝીર.
મએં હરચંદ ચાહી કરૂં તુજહસે બાત, વલેકી ગઇ વાં ન કુછ તુજહસે બાત.
મેરી જાન ગો ઇસતરેહ ડુલગઇ, ઉસીદમ મેરી આંખ ફેર ખુલગઇ.
અજબ ઉસઘડી મુજહપે ગુઝરા કલક, કે દીલ ઔર જીગર હોગયા મેરા શક
ઉસી દીનસે યેહ હાલ પહોંચા મેરા, કે મરતી રહી નામ લેલે તેરા.
મગર તેરી દેતા ન કોઇ ખબર, કે ઉઠતા શબોરોઝ દર્દે જીગર.
ગુઝરતાથા વાં તુજહપે જો સુબ્હો શામ, વોહ અંધેરથા મુજહપે રોશન તમામ
નકહેતીથી ગરચે મએં દર્દ નેહાં, શબોરોઝ જલતીથી મએં શમા સાં.
અજબ તરેહસે ઝીસ્ત કરતીથી મએં, કે ઉસ ઝીંદગીમેંતો મરતીથી મએં.
ઇસી ગમમેં મરતીથી લએનો નહાર, કે ક્યુંકર મીલાવેગા પરવરદીગાર.
મેરી શીકલપર રોકે નજમુન્નીસા, ગઇ ઇસતરેહ હાલ અપના બના.
ફેર આગે તો માલુમહએ તુમકો સબ, કે હમથેં મીલે ફેર ઉસીકે સબબ.
યેહ આપસમેં કહે હાલેદીલ રો ઉઠે, વોહ કહેનેકો સોતેથે બસ સો ઉઠે.
જો મીલતેહએં બીછડેહુએ એક જા, ઉન્હેં નીંદ બાતોંમેં આતીહએ ક્યા.
પરીઝાદ નજમુન્નીસા વાં જુદી, અલગ ખ્વાબગાહમેં વોહ બસ સોગઇ.
ગઇ રાત હરફો હીકાયતમેં, સહર હોગઇ બાતકી બાતમેં.
લીયા માહને અપને મુંહપર નીકાબ, ઉઠા બીસ્તરે ખ્વાબસે આફતાબ.
સુબુહીસે ઉઠતાહએ જએસા મુદામ, શરાબે શફકસે ભરે અપના જામ.

લાએ રોઝકો સાથ આનેલગા, વોહ સોતોંકો શબકે જગાને લગા.
ખુલી આંખ આખીર હુઇ શબદરાઝ, સુફેદો સોબાહમેં હુવા કામતીઆઝ.
ગયા ઊકદએ સુબ્હો ઉસદમ જો ખુલ, નીકલઆએ ઠંઘર ઊધરસે વોહ ગુલ.
ઉઠે જબકે આપસમેં ગુલફામદો, ગએ બારીબાગીસે હમ્માંમ દો.
દો બારા કીયા ઊસને અપના સીંગાર, ચમનમેં નએસરસે આઇ બહાર.
વોહ જોગન હુઇથી જો નજમુન્નીસા, જમી ગર્દ અપને બદનસે છુડા.
નહા ધોકે નીકલી અજબ આનસે, કે અલમાસ નીકલેહએ જ્યું કાનસે.
નહાનેસે નીકલા અજબ ઉસકા રૂપ, નીકલઆએ બદલીસે જીસતરેહ ધુપ
વલે આગ ઊસને લગાઇ યેહ અઓર, પહેન સુર્ખ પોશાક લાલેકે તઓર.
જલાનેકો આશકકે દીબલા કફન, લીયા સુર્ખ લાહીકા જોડા પહેન.
તમામીકી સંજાફ ઉસકો લગા, તીલાઇ તરેહસે દીયા જગમગા
ઉસી રંગકે સાથકા હર લીબાસ, તસબ્બરસે હો સુર્ખ જીસકા કીયાસ.
ભભુકાસા તન ઔર મુંહકી દમક, કે જ્યું શોલા આતશસે ઉઠે ભડક.
નુકેલી વોહ ઉઠ્ઠીહુઇ છાતીઆં, ફીરેં અપને જોબનમેં ઇતરાતીઆં.
ગલેકી સફાઇ વોહ કુડતેકા ચાક, તરાકીકી અંગીઆં કસી ઠીકઠાક.
વોહ પીસ્તાન મીસલે અનાર ઉસકે લાલ, ભરે રંગકે કુમકુમેકે મીસાલ.
તબ્બી તો વોહ લેતીથી મુંહપર નીકાબ, શફકમેં છુપે જ્યું મહો આફતાબ.
બનત ગીર્દ ઉસકે નકસુંકર ફીરે, વહાં ગોખરૂ લહેર ખાયા કરે.
વોહ પાજામએ સબ્ઝ કમખ્વાબ અઓર, દુપટ્ટા બનારસકા સુરજકેતઔર
જવાહીર સજા અપને મલકેસે કુલ, કે જીસતરેહ શબનમ રહે ગુલપે ગુલ.
વોહ કંઘી ખીંચી ઔર વોહ અબરૂ ખીંચી, હરેક અઅંઠમેં અપનેહરસુ ખીંચી
બજુરી વોહ ચોટી ઝરીકા મુબાફ, કે જ્યું દુદ કે બાદ શોલાહો સાફ.
ઉરસાના ઊસનેકીયા જબ લીબાસ, તો આનેલગી ખુનકી ઉસમેં બાસ.
બની જબ વોહ ઇસ રંગસે રશ્કે હુર, ચલી આઇ ફીરોઝ શાહકે હુઝુર.
પરીઝાદ તો કલહી હોગયા, કહેનુ કોઇ જાનહી ખો ગયા.
હયાસે નકીબાત ના કુછ કહા, વલે જીસે કુરબાન ઉસપર રહા.
વોહ બનઠનકે આપસમેં રહેનેલગે, બહમ રાઝેદીલ અપના કહેને લગે.
ખુશીસે હુએ બસકે વોહ શાદ દીલ, લગે કરને ખુશીઆં વોહ આપસમેંમીલ
ઝીયાફત બહમ મીલકે ખાનેલગે, વોહ રંજો અલમ સબ ઠીકાનેલગે.
છુપે અએશો અશરત વોહ કરને લગે, પે ગએરોંકે ચરચેસે ડરને લગે.

અગરચે હરેક વસ્લસે શાદથા, વલે હીજરકા ગમ ઊનકેં યાદથા.
યેહ હરેશકે નીકલે વોહ દો માહરૂ, કે હસબાતમેં કીજીએ એકસુ.
ગઝબહએ કે યુંહીં દોબારા રહેં, ઘુપે કબતલક આશકાશ રહેં.
સબોં હએ યેહ તકલીફ આરામકો, યેહ નાકામી આ વરના કીસકામકો.
નસીબ હસતરેહમે જો યારીકરેં, અબાં કયું નહમ અવારતગાશ કરે.
હરેક મુજહસે વાકીફહએ બરના વ પીર, કે હએ નામ મેરા શાહે બેનઝીર.
જબ આપસમેં યેહ મશવેરે હોગએ, ઇધર ઔર ઉધર મીલકે વોહ દોગએ
વોહ નજમુન્નીસા ઔર વોહ બદરે મુનીર. કુછએક કરબહાના વોહ દોનાંશરીર
રહે ઘરમેં ફેર જાકે માબાપકે, કે દેખેંગે અબહમ કદમ આપકે.
નીકલ બેનઝીર ઔર વોહ ફીરોઝશાહ, કીસી શહેરમેં રખકે ફઓજો સીપાહ.
કર અસબાબ સબ સલતનતકા દુરૂસ્ત, ફેર આએ ઉસી જાપે ચાલાક ચુસ્ત.
વહાંકા જો થા શાહે અંજુમ સીપાહ, જીસે લોગ કહેતેથે મસઊદશાહ.
કીયા નામા યું એક ઉસકો રકમ, કે અએ શાહે શાહા વ અએ ફખર જમ.
ફરીદું મીસાલો સીકંદર નીઝાદ, મુરાદે જહાંનો જહાંગી મુરાદ.
જહાંને શજાઅત ઝમાને કરમ, દીલે રૂસ્તમે ગુર્દ હાતમ હીમમ.
મએં વારીદહુવા એકમેહેમાં ગરીબ, લેઆએહએં મુજહકો મેરેયાં નસીબ.
નવાઝીશસે અપને કરમકીજીએ, ગુલામીમેં અપની મુજકે લીજીએ.
હમેશાસે હએ રાહો રસમે શહાં, કે વાબસ્તા યુંહીહએ કારે જહાં.
જહાં પરહએ રોશન કે મએં માહહું, મલીકઝાદા ઇબને મલીકશાહહું.
હરેક મુજહસે વાકીફહએં બરના વપીર, કે હએ નામ મેરા શાહે બેનઝીર.
બયાં સબકીયા અપને અહેવાલકા, તજમ્મુલ લીખા ફઓજો અમવાલકા.
જીતાકરબહોતઅજઝ ઔર ઇનકેસાર, લીખાયેહભીએક હરફ આખીરકેબાર
કે જોહોવે બરઅકસે શરએ શરીફ. વોહહએ અપને મઝહબમેં અપના હરીફ
અગર માનીએ ખએર તોમાનીએ, નહીં ફેરતો આયા હમેં જાનીએં.
ગયા જબ યેહ મસઊદ શાહકો પયામ, સુના ઔર પડા ખતકા મઝમું તમામ.
સમજહ ઉસકા મઝમુન મસઊદશાહ, કે ઇતનીહએ ફઓજ ઔર ઇતનેસીપાહ
અગર જંગ હોતો બડા જંગહો, ફેર ઊસમેં ખુદા જાને કયા રંગહો.
ઔર આખીર યેહીહએ ઝમાનેકી ચાલ, કે પએવંદ હોતેહએં બાહમ નેહાલ
ન તાઝી યેહ કુછ રસ્મે પએવંદહએ, હમેશાસે આલમ બરોમંદહએ.
લીખા નામા ઉસકો વહીં દર જવાબ, કે આકીલકો નુકતા લગેહએ કીતાબ.

લીખા બાદ હમ્દો સનાએખુદા, પસઅઝ નાતે અહમદ શહે અંબીઆ.
કે નામા તુમ્હારા જો સર બસ્તાથા, વોહ રાઝે નેહાં અપને હાથોંકાથા.
શરીઅતકે આલમમેં મજબુર હએં, નહીં અપને નઝીદ હમ દુરહએં.
અગર હમકભી અપની આદતપે આએં, તુમ્હારે ફુલકકોન ખાતીરમેં લાએ
અભી પ્રરસે નીકલેહો લડકોંકે તઓર, નહીં નેકો બદપરતુમ્હેં અપને ગઓર
કીસીપાસ દવલત યેહ રહેતી નહીં, સદા નાવ કાગઝકી બહેતી નહીં.
વલે ક્યાકરેં રસ્મે દુનીઆ હએ યેહ, વગરના ધુમંડ આપકા ક્યાહએ યેહ.
ઔર હમકો હએ બસ પાસે શરએ રસુલ, સો ઇસવાસ્તે કરતેહએં હમકુબુલ.
ખીલાફે પયંબર કસે રાહ ગુઝીદ, કે હરગીઝ બ મનઝીલ નખ્વાહદ રસીદ.
એક અછીસી તારીખ ઠેહેરાઇએ, દીયા હુકમ હમને તુમ્હેં આઇએ.
ગયા એલચી લેકે નામા ઉધર, ઉડી હરતરફ યેહ ખુશીકી ખબર.
કુશાદાહુએ દીન જો થે ગમસે તંગ, ઉસી દીનસે હોનેલગે રાગોરંગ.
હુઈ બરતરફ સબ દીલ અઝારીઆં, લગી હોને શાદીકી તઇઆરીઆં.
સુની જબ યેહ નામેકી ગુફ્તો શુનીદ, હુઈ શાહઝાદેકો ગોયા કે ઇદ.
નજુમીને દેખા વહીં સાલો સીન, મુકરરર કીયા નેક સાઅતકા દીન.

દાસ્તાન બેનઝીર ઔર બદરેમુનીરકી શાદી હોનેકી.

ફીધરહએ તુ અએ સાકીએ ગુલબદન, ધરી આજઉસ શમારૂકી લગન.
ખુલા મુતરીબાને ખુશઆવાઝકો. કે લેઆવેં સબ અપને અબ સાઝકો.
વોહ અસબાબ શાદીકા તઇઆર હો, મુકર્રર ન ફેર જીસકી તકરારહો.
બડી ખ્વાહેશોંસે જબ આયા વોહરોઝ, ચલા શાદીકરનેવોહ માહ શબફરોઝ
મહેલસે નીકલ જબ હુવા વોહ સવાર, બજે શાદઆને બહમ એક બાર.
કરૂં ઉસ તજમ્મુલકા ક્યુંકર બયાં, કે બાહેરહએ તકરીરસે વોહ સમાં.
વોહ દુલેકે ઉઠતેહી એક ગુલપડા, લગા દેખને ઉઠકે છોટા બડા
કોઇ દઓડ ઘોડોંકો લાનેલગા, કોઇ હાથીઓંકો બીઠાનેલગા
લગા કહેને કોઇ ઇધર આઇઓ, અરે રથ શીતાબી મેરી લાઇઓ.
કસીને કીસીકો પુકારા કહીં, નલાનેપે ખાનેકે મારા કહીં.
ચલા પાલકીમેં કોઇહો સવાર, પીયાદોંકી રખ અપને આગે કતાર.
જો કસરતમેં દેખા કે ગાડીનહીં, કોઇ માંગે તાંગેપે બએઠા કહીં.

સીપર ઔર કબજે ખડકનેલગે, સવારોંકે ઘોડે ભડકનેલગે.
ટકોરે વોહ નવબતકે ઔર ઉનકેબાદ, ગરજના વોહ બ્રવસોંકા માનીંદે રાદ.
વોહ શહેનાઇઓંકી સોહાની ધુનેં, જીસે ગોશે ઝોહરા મુફરસીન સુનેં.
હઝારોં તમામીકે તખ્તે રવાં, ઔર અહેલે નશાત ઊસપે જલવા કુનાં.
વોહ તબલોંકા બજના ઔર ઊનકીસદા, વોહ ગાના કે અછ્છાબના લાડલા.
વોહ દુલેકા ઘોડેપે હોના સવાર, વોહ મોતીકા સેહરા જવાહીર નીગાર.
ઠહેરકર વોહ ઘોડેકા ચલના સંભલ, હુમાકે વોહ દોનોં તરફ મોરછલ.
વોહ ફાનુસેં આગે ઝમરરૂદ નીગાર, કે મીનાકી સબ્ઝીહો જીસપર નીસાર.
દો તરફા જો રોશન ચીરાગાં હુએ, પતંગે ખુશીસે ગઝલખ્વાં હુએ.
હુવા દીલ જો રોશન ચીરાગાનસે, પડે શએર નુરીકે દીવાનસે.
ચીરાગોંકે પરતવ કીએ જાબજા, ઔર ઊનમેં વોહ બાઝારીઓંકી સદા.
કોઇ પાન બેચે ખીલોને કોઇ, કોઇ દાલ મુઠ ઔર સલોને કોઇ.
તમાશાઇઓંકા જુદાથા હુજુમ, પતંગે કરેં જું ચીરાગાંપે ધુમ.
કડકના વોહ નવબતકા બાજોંકે સાથ, ગરજના વોહ બાજોંકા ડંકોંકે સાથ.
વોહ કાલે પીયાદે વોહ ઊનકે નશાર, કેતા ચર્ખ પહોંચે સદા દીલકા ચીર.
વોહ આરાયશ ઔર ગુલ કઇ રંગકે, વોહ હાથી કે વોહ દેવથે જંગકે
વોહ અબરકકે ગુંબદ વોહ મીનેકે જહાડ, મગરથે વોહ તીનકેકે આડે પહાડ
વોહ રસ્તા બરાબર બરાબર વોહ તખ્ત, લગેથે દોતરફા હઝારોં દરખ્ત.
વોહ રંગીં કંવલ ઔર વોહ શમા ઔર ચીરાગ, ખીલે જીસતરેહ લાલએ નુરે બાગ
જહાંતક નઝર આવે ઉનકી કતાર, તીલસમાતકીસી હો ઉનપર બહાર.
અનારોંકે દગનેકાથા બસકે ઝોર, સીતારોંકા છુટના પટાખોંકા શોર.
વોહ માહતાબકા છુટના બારબાર, હરેક રંગકી જીસસે દુની બહાર.
ધુવાં છુપગયા નુરમેં નુરહો, સીઆહી ઉડી શબકી કાફુરહો.
સરાસર વો મશઅલકે હરતરફ જહાડ, કે જું નુરકે હોવેં રોશન પહાડ.
ઝરીપોશ સર સબ્ઝસબ ચકદીગર. ફીરેં મીસલે બીજલી ઇધર ઔર ઉધર.
કહેતો કે નઝદીક ઔર દુરસે, ઝમીનો ઝમાં ભરગયા નુરસે.
જબ આઇ વોહ દુલહનકે ઘરપર બરાત, કહું વાંકે આલમકી ક્યા તુજહસે બાત
હવા વાંકી સેહતકી રશ્કે બેહીસ્ત, ધરે લખલખે ગીર્દે અંબર સરીસ્ત.
ખડે બાદલોંકે વોહ ખીમે બુલંદ, કરેં આલમે નુર જીસકો પસંદ.
અજબ મસનદ એક જગમગી ઔર ફર્શ, તમામીકે આલમકા ચોકોર ફર્શ.

ચડી મોમકી બત્તીઆં ચારચાર, બીલોરી ધરે શમાદાં બેશુમાર.
નએ રંગકે ઔર નએ તઔર કે, ધરે ઝાડ હરતરફ બીલોરકે.
તમાશાઇઓંકી યેહ કસરત કે બસ, મીલે એકસે એક સાથ પેશો પસ.
દો ઝાનુ ઝર્દપોશ બએઠે તમામ, શરાબે ખુશીકે કીએ નોશ જામ.
વોહ દુલેકા મસનદપે જાબએઠના, બરાબર રફીકોંકા આબએઠના.
તવાએફકા ઉઠના એક અંદાઝસે, દીખાતી અદા સુરતે નાઝસે.
કરે રાગ ઔર નાચકા કયા બયાં, કદામી કીસી વકતકાથા સમાં.
વોહ સારંગીએ અશરતકા આપસમેં મીલ, ઝમાના ખડે રાગકા દેકે દીલ.
વોહ અએમનકી લહેરેં ઇધર ઔર ઉધર, મીલે સાર તંબુરેકે બાયકદાગર.
ઔર ઉસ સફસે એક છોકરીકા નીકલ, બતાના હુનર અપના પહેલેપહેલ.
ઉલટના દુપટ્ટેકા દેદેકે તાલ, વોહ ખુરાસા કદ ઔર ઘુઘરાકી ચાલ.
કભી પરમલોંમેં દીખાઇ અદા, કે જું લોટકર હોવે બીજલી હવા.
કભી ગતસરી નાચના ઝોકસે, કે તીવડા કે આશક ગીરે શોકસે.
ઉધરકી તો યેહ ગત ઔર ઉસકા સભાવ, ઇધર ઓટમેં નાએકેકા બનાવ.
ખડી હોકે દો ઘુંટ હુક્કેકી લે, ચબા પાન ઔર રંગ હોટોંપે દે.
અંગુઠેકી લે સામને આરસી, વોહ સુરતકો દેખ અપની ગુલઝારસી.
ઉલટ આસતીં ઔર મોહરેકી ચાક, નએસરસે અંગીઆકો કર ઠીકઠાક.
બના કંઘી ઔર બાલ કરકે દુરસ્ત, ઝહટક દામન ઔર હોકે ચાલાકો ચુસ્ત.
દુપટ્ટેકા સરપર ઉલટ ઔર સંભલ, યકાયક વોહ સફ ચીર આના નીકલ.
પકડ કાન ઔર ઘુંઘરૂઓંકો ઉઠા, પહેન પાંવમેં ઔર સરસે છુવા.
ઇધર ઔર ઉધર રખકે કાંધેપે હાથ, ચલે નાચતે આના સંગતકે સાથ.
ફતેહચંદકે હાથમેં મુરત એક, લગાઇ હુઇ ચાંદસી સુરત એક.
કભી નાચના ઔર ગાના કભી, રીઝાના કભી ઔર બતાના કભી.
ખુશઆવાઝ ઔર ઉસપે ગાના બીઆલ, દીખાના હરેકદમમેં અપના કમાલ
વોહ શાદીકી મજલીસ વોહ ગાનેકા રંગ, વોહ જીકી ખુશી ઔર દીલકી તરંગ
વોહ ફુલોંકે ગહેને કીનારીકે હાર, વોહ બએઠીહુઇ રંડીઓંકી કતાર.
વોહ બીડેકે પત્તે પડે હરતરફ, ગમેદીલ જીસે દેખ હો બરતરફ.
ઇધરકા તો યેહ રંગથા ઔર વોહ રાગ, મહેલમેં ઉધર હોરહાથા સોહાગ.
વોહ શાદીકે બાજે મુબારકકે ઢોલ, વોહ ટોને સલોને વોહ મીઠે બોલ.
ઉતરનેકો વાં સમધનોંકી ફબન, બીલે ફુલ જએસે ચમન દર ચમન.

ગુલોંકે પીન્હાકરવોહ હંસહંસેકે હાર, સટાસટ વોહ ફુલોંકી છડીઓંકીમાર.
દોગાના બનઠનકે અપના બનાવ, વોહ આપસમેં રસ્મેં વોહ આપસકેચાવ.
હંસી કહકહે શોરોગુલ તાલીઆં, સોહાની સોહાની નઇ ગાલીઆં.
ગરઝ ક્યા કહું મુજહમેં તાકત નહીં, નદેખેગા આલમ કોઇ યેહ કહીં.

દાસ્તાન બેનઝીરકે સાથકે બરાતીઓંકો હાર પાન દેનેકી.

નશેમેં બહોત મસ્તહું સાકીઆ, મુઝે ભરકે આબ મએકે શરબત પીલા.
કીસીપર નઆએ સાકી જો બાર હું, કે હેરમએ ગલેકા તેરે હાર હું.
હુવા જબ નીકાહ ઔરબટે હારપાન, પીલાસબકો શરબત દીએ હારપાન.
ઉઠા ફેરતો દુલા વોહ બાદઝ નીકાહ, મહેલમેં બુલાનેકી ઠેહેરી સલાહ.
ચલા યું વોહ દુલા દુલહનકે તરફ, ફીરે જએસે બુલબુલ ચમનકે તરફ.
યહાંતક પહોંચતે હુએ ક્યા કહું, હુએ ટોટગે ઔર લાખોં શગુ.
હુવા લેકીન ઊસવકત દુના મઝા, કે દુલા દુલહન જબ હુએ એકજા.
ઉરસીવોહ ગહેના સોહાના લીબાસ, વોહમેંહંદી સોહાનીવોહ ફુલોંકીબાસ.
મઝા સુખે જોડેપે ઇતરે સોહાગ, ગલે મીલકે આપસમેં દોનોંકે ભાગ.
દીખા મુસહફે આરસીકો નીકાલ, ધરા બીચમેં સરપે આંચલકો ડાલ.
નથા વસ્લ ઇસ તરહકા ધ્યાનમેં, ખુદાને કીયા આનકી આનમેં.
અજબ કુદરતે હક નુમાયાંહુઈ, જીસે આરસી દેખ હએરાં હુઇ.
વોહ જુગનેકા હોના વોહ શાદીકીધુમ, વોહ આપસમેં દુલે દુલહનકી રસુમ
કીસીને બજાઇ સારંગ આનકર, કોઈ ગાલીહી દેગઇ જાનકર.
ગઇ વાં કોઇ ગાલસે કુછ લગા, ગઇ કોઇ દુલહનકી જુતી છુપા.
વોહ શીરીં જો બએઠીથી શીરાં બની, નબાત ઉસકી સુનને બનેકા બની.
સુનાઇ નબાત ઉસકી ઇસ તઓરસે, કે ધક્કા દીયા હરઘડીઝોરસે.
ઐમસ ઘીલતોથા ઉસકા હર જાસે બંદ, સબીજનએ ઉસને ચુનીકર પસંદ.
ઊઠાઇ ડલી ઉસકી બાતોંસે યું, કરે નોશ બાદામે શીરીંકો જ્યું.
ડલી વોહ જો હોટોંકોથી લબમલી, વોહ મીસરીકા મુંહસે ઉઠાઇ ડલી.
કમરસે ઉઠાઇ ડલી ઇસતરેહ, કે હાં હું નહીં કો નહીં જીસતરેહ.
ડલી પાંવ પડકે ઉઠાઇ ઉસ, નહીં ઔર હાં કા અજબ ગુલપડા.

યેહ ઝાહેરકી તકરારથી બારબાર, વગરના દીલ ઉસ પાંવપરથા નીસાર.
અજબ તરેહકી રંગ રલીઆં હુઇ, કે બાતેં વોહ મીસરીકી ડલીઆં હુઇ.
વોહ સબ હોચુકે જબકે રસ્મો રસુમ, સવારીકી હોનેલગી ફેરતો ધુમ.
સહરકા વોહહોના વોહ ટોનેકાવકત, વોહ દુલહનકીરૂખસત વોહ રોનેકાવકત
બડે સબકા લાચાર મુંહ દેખના, કે યારબ યેહ ક્યાહએ જહાં નેખના.
વોહ દુલહનકા રોરોકે હોના જુદા, વોહ માંબાપકા ઔર રોના જુદા.
નીકલતેવોહ જાના મહેલસે જેહેઝ, કે જું ચસ્મએ અસ્કહો મઓજ ખેઝ.
યહાં મઓત હએ અહેલે ઇરફાનકો, કે જાનાહએ એક દીન યુંહી જાનકો.
વોહ જો દર્દમંદીસે હએં આશના, વોહ શાદીકા લેતેહએં ગમસે મઝા.
વોહ દુલેકી દુલહનકો ગોદી ઊઠા, બીઠાના મોહાફેમેં આબીરકો લા.
ચલે લેકે ચોડોલ ઝીસદમ કહાર, કીયા દો તરફસે ઝર ઉસપર નીસાર
બડેથે જો વાં ચસ્મકો તરફીએ, સો મોતી ઊન્હોંને ન છાવર કીએ.
ઇધર ઔર ઉધર અપને સેહેરેકો ચીર, વોહએક ચાંદસા મુંહ દીખા બેનઝીર
સવાર અપને ઘોડેપે હોકર શીતાબ, કે જું સુબ્હો હોવે બુલંદ આફતાબ
દીખાતાહુવા અપની હશમત વશાન, લીએસાથ અપને વોહ નવબત નશાન.
વોહ પીછેતો ચોડોલમેં રસ્કેમાહ, ઔર આગેવોહ ખુરશીદે આલમ પનાહ.
ફેર આ અપને ઘરકો કદમ બા કદમ, સવારીલગા ઘરમેં ઉતરા સનમ.
ગરઝ ઇસતરેહ જબવોહ દુલહન બીયાહ, લેઆયા જહાંઉસકીથી અએશગાહ
હુઇ વોહ જો હોનીથી રસ્મો રસુમ, કે ઝાહેરમેં યેહભીથી દરકાર ધુમ.
ઉઠાયા ઊસી ધુમમેં લગતે હાથ, કે જું સુબ્હોકા બીયાહ ચોથીકે સાથ.
વોહ નજમુન્નીસાથી જો દુખ્તે વઝીર, ગયા ઉસકે વાલીદ કને બેનઝીર.
કહા બાપકો ઉસકે અએ ખએર ખ્વાહ, મેરા ભાઇ હએ એક ફીરોઝશાહ.
સો મગેં તુજહસે રખતાહું એક ઇલતેજા, કેતુ ઊસકો ફરઝંદીમેં અપને લા.
ગરઝ હરતરેહ કર રઝામંદ ઉસે, કીયા જાલ અપનેમેં પાબંદ ઊસે.
પરીઝાદથા વોહ જો ફીરોઝશાહ, દીયા ઉસકો નજમુન્નીસાસે બીયાહ.
ઊસી ધુમસે ઔર ઉસી ફઓજસે, ઊસી શાનસે ઔર ઉસી અઓજસે.
વોહી સબ તજમ્મુલ વોહીસબ હુજુમ, હુઇથી જો કુછ ઉસકી શાદીકી ધુમ.
દકીકા નછોડા કીસી બાતમેં, રહા ફેર ન કુછ ફર્ક દીન રાતમેં.
ઉસી તરેહ ઉસકો બીયાહા ગરઝ, જો કુછ ફઓલથા સો નીબાહા ગરઝ.
ખુદાને કીયા પુરે સબ ઉનકે કામ, બર આએ દીલોંકેભી મતલબ તમામ.

હુઈ મુતરસીલ જબકે યેહ શાદીઆં, ખસીં એકજા ચાર આબાદીઆં.
ફીરે દીન તો અપને વતનકો ફીરે, વોહ આશુફતા બુલબુલ ચમનકો ફીરે.
ખુશીસે લીએ હુરમતો જાનોમાલ, ચલે શેહેરકો અપને વોહ ખુશ ખીસાલ
વોહ નજમુન્નીસા ઔર વોહ ફીરોઝશાહ, ફલકપરસે હો મીસલે ખુર્શીદોમાહ.
રઝા ઉનસે લેકર ઉસી આનમેં, ગએ શાદો ખુર્રમ પરીસ્તાનમેં.
યેહ ઇકરાર જાતેહુએ કર ગએ, અગર તુમ ઉધર ઔર હમ ઇધર ગએ.
તુમ ઇસ ગમસે મત હુજીઓ સીના રેશ, કે હમ તુમસે મીલતે રહેંગે હમેશ
તસલ્લી યેહ દેકર વોહ ઉધર ચલે, ઇધર યેહ લીએ અપના લશકર ચલે.

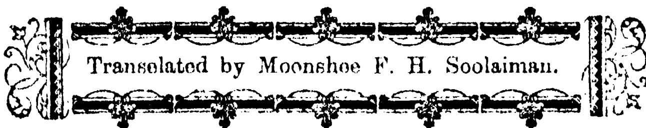
દાસ્તાન બેનઝીરકે બદરેમુનીરકો અપને વતનકો લેજાના ઔર માંબાપકી મુલાકાત કરના.

પીલા સાકીઆ આખેરી એક જામ, કે હોતીહએ અબ યેહ કહાની તમામ.
વોહ નઝદીક પહોંચે જબ ઊસ શેહેરકે, કીયા પાસ જા બેઠા એક નહેરકે.
કીયા જબકે ખલકતને તફતીશે હાલ, ઔર આંખોંસે દેખા વોહ બદરે કમાલ.
પડા શેહેરમેં યકબયક ફેર વોહ ગુલ, કે ગાયબ હુવાથા સો આયા વોહ ગુલ.
ખબર યેહ હુઈ જબ કે માંબાપકો, કીયા ગુમ ઉન્હોંને વહીં આપકો.
ઝબસ દીલતોથા યાસહીસે ભરા, યેહ સુન હાથ ઔર પાંવ ગએ થરથરા.
લગે રોને આપસમેં ઝારોનઝાર, કહા હાએ હમકો નહીં એતેબાર.
મીલાવેગા હમસે હમારા હબીબ, યેહ દુશમન નહીં અપને અએસે નસીબ.
યેહ હોગા કોઈ દુશમનેમુલકો માલ, સો મએં આ ફંસાહું ગીરફતારેહાલ.
કોઇ ઇસકા વારીસ તો આખીર નહીં, વોહી લેકેજાવે યેહ જહગડા કહીં.
કહા સબને સાહેબ ચલો તો સહી, યેહ બેટા તુમ્હારા વોહીહએ વોહી.
મુકરરર સુના જબકે બેટેકા નાંવ, ચલા ફેર તો રોતાહુવા નંગે પાંવ.
વોહ આતાથા જએસે કે બેટા ઇધર, પડી બાપપર જો યકાયક નઝર.
જુંહીં અપને વાલીદકો દેખા રવાં, ચલા સરકે બલ બેનઝીરે જહાં.
ગીરા પાંવપે કહેકે યેહ બાપકે, ખુદાને દીખાયા કદમ આપકે.
સુનીહએ સદા જુંહી ઉસમાહકી, તો ઊસ ગમ રસીદાને એક આહકી.
ઉઠા સર કદમપરસે છાતીલગા, લીપટકે ઘડી દો તલક ખુબસા.
યેહ રોયા કે રોયા વોહ ગશકર ચલા, કહે તો કે આંસુકા લશકર ચલા.

મીલે ફેરતો આપસમેં વોહ ખુબસે, કે યુસુફ મીલે જ્યોસે યાકુબસે.
વોહ ગુલ ગુલશગુફતાહો ગુલફીતરેહ, યેહ ગુલકે સા ઔર વોહ બુલબુલફીતરેહ
હુએ શાદો ખુર્રમ સગીરો કબીર. ચલે લેકે નઝરેં અમીરો વઝીર.
મએ અએશસે સબકો મસ્તીહુઇ, નએ સરસે આબાદ બસ્તીહુઇ.
બડી ધુમસે ઔર બડી આનસે, બજાતેહુએ નવબતેં શાનસે.
વોહ ફુલા જોથા હીજરકે દાગમેં, હુએ બેક દાખીલ ઉસી બાગમેં.
ઝનાની સવારી ઉતરવાકે સાથ, પકડ ઊસ ગુલે ના શગુફતાકે હાથ.
દર આમદ હુવા ઘરમેં સરવે રવાં, લીએ સાથ અપને વોહ ગુંચા દહાં.
કે ઇતનેમેં આગે નઝર જો પડી, કે દેખા તો માં રાહમેં હએ ખડી.
બહી ચશ્મસે આંસુઓંકી કતાર, ગીરા માંકે પાઓંપે બેઇખતીઆર.
વોહ માં ખુબ બેટેકે લગકર ગલે, યેહ રોઇ કે આંસુકે નાલે ચલે.
બહુ ઔર બેટેકો છાતી લગા, ઔર ઊન દોકે દો હાથ દોનોં મીલા.
હુઇ જાન ઔર જીસે ઊસપે નીસાર, પીયા પાની ઉન દોનોંપર બારબાર.
જીગરપર જોથે દર્દ ઔર ગમકે દાગ, બુજાએ વસ્લસે હીજરકે વોહ ચીરાગ.
સબઆપસમેં રહેનેલગે હીલમીલા, ફેરઆએ ચમનમેં વોહગુલ ખીલખીલા
વોહ આંખેં જો દેખીં તો રોશન હુઇં, ઝમીનેં જોથીં ખુશ્ક ગુલશન હુઇં.
ઝેબસ બાપ માંકોથી સેહેરેકી ચાહ, દોબારા ઊન્હોંને કીયા ઉસકા બ્યાહ.
લીખું ગર મએં ઉસ બ્યાહકી ધુમધામ, તો ફેર યેહ કહાની નહોવે તમામ.
બના! ઉનકી તકદીરકા જો બનાવ, નીકાલે ઉન્હોંને યેહ સબ દીલકે ચાવ.
વોહ જએસી કે ઉસ બાગમેંથી ખીઝાં, બસે આકે ફેર ઉસમેં સબ ગુલરખાં.
મહેલમેં અજાયબ હુએ ચહચહે, વોહ મુરજહાએ ગુલ ફેર હુએ લહલહે.
હુવા શહેરપર ફઝલે પરવરદીગાર, વોહી શાહઝાદી વોહી શહેરયાર.
વોહી લોગ ઔર વોહી ચરચે તમામ, વોહી નાઝો અંદાઝકે અપને કામ.
વોહી બુલબુલેં ઔર વોહી બોસ્તાં, શગુફતા ગુલો મજમએ દોસ્તાં.
ઉન્હોંકે જહાંમેં ફીરે જએસે દીન, હમારે તુમ્હારે ફીરેં વએસે દીન.
મીલેં સબકે બીછડે ઇલાહી તમામ, બહક્કે મોહમ્મદ અલેહીસ્સલામ.
હુએ જએસે વોહ શાદ હોં શાદ હમ, રહેં શહેરમેં અપને આબાદ હમ.
રહે શાદ નવ્વાબ આલી જનાબ, કે હએ "આસેફુદ્દવલા" જીસકા ખીતાબ
ખુશી ઉસકી હએ સરવે બાગે મુરાદ, રહે રોશન ઉસકા ચીરાગે મુરાદ.
બહક્કે હુસેનો ઇમામે હસન, રહું શાદ મએંભી ગુલામે હસન.

ઝરા મુનાસબેં દાદકી હએ યેહ જા, કે દરીઆ સુખનકા દીયા હએ બહા.
એગસ ઊમ્રકી ઇસ કહાનીમેં સર્ફ, તબ અએસે યેહ નીકલેહએં મોતીસે હર્ફ.
જવાનીમેં જબ બનગયાહું મઐં પીર, તબ અએસે હુએ હએં સુખન બેનઝીર
નહીં મસનવી હએ યેહ એક ફુલઝડી, મુસલસીલ હએ મોતીકી ગોયા લડી
નઈ તર્ઝ હએ ઔર નઈ હએ ઝબાં, નહીં મસનવી હએ યેહ સેહરૂલ બયાં.
રહેગા જહાંમેં મેરા ઇસસે નામ, કે હએ યાદગારે જહાં યેહ કલામ.
હરેક બાતપર દીલસે મઐં ખુશ હોયા, તબ ઇસ તરેહ રંગી યેહ મઝમું લીખા.
અગર વાકઇ ગઔર ટુક કીજીએ, સીલા ઇસકા કમહએ જો કુછ દીજીએ.
"હસન" આફ્રીં આફ્રીં મરહબા, ગરઝ જીસને ઇસકો સુના યેહ કહા.
જો મુંસીફ સુનેંગે કહેંગે યેહી, ન અએસી હુઇહએ ન હોગી કભી.
મેરે એક મુશફીક હએં મીરઝા કલીલ, કે હએં શાહરાહે સુખનકે દલાલ.
સુની મસનવી જબ યેહ મુઝસે તમામ, દીયા ઇસકી તારીખકા ઇંતેઝામ.
એગસ શએર કહેતેહએં વોહ ફારસી, હરેક શએર ઉનકા હએ ગું આરસી
ઊન્હોંને શીતાબી ઊઠાકર કલમ, યેહ તારીખકી ફારસીમેં રકમ.
બ તફ્તીશ તારીખે ઇં મસ્નવી, કે ગુફ્તશ હસન શાએરે દેહેલવી.
ઝદમ ગોતા દર બહરે ફીકરે રસા, કે આરમ બકફ ગૌહરે મુદઆ.
બગોશમ ઝેહાતીફ રસીદ ઇં નીદા, બરી મસનવી બાદ હરદીલ ફીદા.
૧૧૯૭

મીઆં મુસાહફીકો જો ભાયા યેહતઔર, ઉન્હોંનેભી કરફીકર અઝરાહે ગઔર
કહી ઇસકી તારીખ યું બર મહલ, યેહ બુતખાનએ ચીન હએ બેબદલ.
૧૧૯૭

જાહેર ખબર.

આએ "મસનવી મીર હસન, યાને બદરેમુનીર નો કીસ્સો જે સાહેબોને ખરીદ કરવો હોએ તેઓએ ભીંડીબજાર ની મસીદની સામે મુલ્લા નુરદ્દીન બીન જીવાખાનની દુકાને મોકલાવી મંગાવી લેવી, અને પાએધોણીની પાસે કોલસા નાકાં ઊપર બબાખાનાની સામે કાઝી ઈબરાહીમસાહેબ મહમ્મદની દુકાનેથી વેચાતી મલસે, તથા બીજા નવી તરેહના કાગજ ઉપર સાફ હરફે છપાએલા નીચે લખેલા કીસ્સા ઠેકાણેથી વેચાતા મળશે.

તેમાં બાગોબાહાર યાને ચાર દુરવેશનો કીસ્સો કીમત સાથે,—હાતમતાઈનો કીસ્સો જીલદસાથે રૂ ૧॥—ગુલઝારે પરવ રૂ ૦॥=—ઈંદર સભા તસવીર સાથે ૦)=,—લાલગોહરનો કીસ્સો એફ્લ હંતેકામ, યાને કીસ્સો મુખતાર બીન અબુઉબેદનો કીમત ૦॥=, અને ગુલેબકાવલી રૂ ૦॥=

એ વીગેરે બીજા ઘણાએક કીસ્સાની ચોપડીઓ છપાઈ તઈઆર વેચવાની છે.

લા૦ આહમજી મુલ્લા જુ